

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
БЕОГРАД

Пословни број: К-По2 1/2014

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ дана 30. октобра 2015. године

Председник већа: Добро јутро свима. У чему је проблем? Уствари, проблема нема. Дакле, 30. октобар 2015. године, рочиште за главни претрес у предмету К.ПО2.1/14 пред Одељењем за ратне злочине Вишег суда у Београду, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Ктрз.7/07 против оптужених Милана Девчића и других, због кривичног дела из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ.

Судско веће у истом саставу.

Присутан је заменик ТРЗ Душан Кнежевић

Оптужени такође.

Од бранилаца чини ми се као и јуче, али свеједно значи адвокати Бранкица Мајкић, Радоје Алексић, Борис Зорко, Живић Јасмина, Бранко Димић, Гордана Живановић, Слободан Живковић, Здравко Крстић и Бранислава Фурјановић.

Пуномоћник оштећених такође није присутна, мада је за данашњи термин обавештена на исти начин као и за јучерашњи усмено. Међутим, то није разлог да се главни претрес не одржи. Видим да нема другачијих предлога. Обавештен сам да су оба сведока које смо јуче видели само, да су опет ту присутни тако да

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи и испитају сведоци Живан Стојковић и Милан Милошевић. Па нека буде онда и тим редом.

Председник већа: Дакле, сведок Живан Стојковић. Дobar дан поново. Сад ћемо прво да констатујемо. Дакле,

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ЖИВАНА СТОЈКОВИЋА

Идентитет сведока утврђује се из личне карте број 002602870 издата у П.У. Ваљево. Са личним подацима као на записнику Ки.В.7/07 од 20.06.2007. године.

Председник већа: Господине Стојковићу да ли се Ваша адреса изменила?

Сведок Живан Стојковић: Није, није.

Председник већа: Ваљево, улица беше?

Сведок Живан Стојковић: Милана Санића број 15.

Председник већа: По занимању?

Сведок Живан Стојковић: Пензионер сада тренутно.

Председник већа: А пре пензије?

Сведок Живан Стојковић: Средња стручна спрема.

Председник већа: Знамо да сте што се овог кривичног поступка тиче Ви већ сведочили или тад се тако говорило саслушани, још 2007.године, у истрази у овој згради, потом на претресу после подигнуте оптужнице године 2010. тачније 26. фебруара те године био стављен предлог да Вас, пошто је пресуда која је била донета након спроведеног доказног поступка својевремено и пред ранијим већем укинута и предлог овде који је суд прихватио да Вас позовемо поново па да Вас чујемо овако уживо не да читамо оно што сте већ изјављивали. Из тог разлога смо Вас овде позвали. Подсетићу Вас на оно што Вам је речено већ више пута да сте сведок у кривичном поступку, да сте дужни да говорите истину као сведок. Да не смете ништа прећутати од онога што Вас се пита а што знате као чињеницу јер и једно и друго чини кривично дело давања лажног исказа за које је запрећена затворска казна. Јел то разумете?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Председник већа: Истовремено Вас подсећам да такође закон гарантује сведоцима да не морају одговарати на питања ако би одговором на питање себе могли да изложе кривичном гоњењу, материјалној штети или срамоти себе или себи блиског лица. То разумете?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Председник већа: Мада сте већ...

Сведок Живан Стојковић: Могу само ја да кажем нешто...

Председник већа: Давали заклетву, прочитајте и ово што се ту налази испред Вас а у смислу те сведочке дужности.

Сведок Живан Стојковић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што буде питање, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Још нешто да разјаснимо да ли Ви знате ко су оптужени у овом поступку, да ли сте у неком сродству са њима или у завади у неким посебно лошим односима?

Сведок Живан Стојковић: Нисам.

Председник већа: Ово што мислите да нам кажете, спреман сам да чујем али прво да урадимо оно због чега смо Вас звали.

Сведок Живан Стојковић: Да.

Председник већа: Знате дакле да су догађаји тако да кажем у месту Ловас из октобра године 1991. предмет овог поступка. Није спорно да сте и Ви били неко време тамо те је стога потребно да од Вас чујемо шта се тада дешавало, шта сте видели да се дешава и шта сте уопште сазнали о свему томе за време Вашег боравка тамо или сазнали накнадно на било који начин. Изволите.

Сведок Живан Стојковић: Да Вам кажем, ја сад да причам о томе не знам ни ја, то је давно било.

Председник већа: Колико сада се сећате.

Сведок Живан Стојковић: Да Вам кажем, ја сам после оног суђења имао мало тешке здравствене проблеме, оперисао сам рак плућа и тако даље. Тако да сам то тотално елиминисао из овога, оно што сам рекао могу да останем при томе, нисам читао, при ономе што сам тада рекао. Значи ја стварно не знам шта бих друго могао да причам или да кажем. Оно што је речено већ речено је. То је тако било. Значи ја стварно се јер то су ружни дани живота. То ратиште и то, то је оставило доста последица и тако даље. Ето.

Председник већа: У ком смислу ружни?

Сведок Живан Стојковић: Па ружни су били у смислу стресова и тако даље и после тога и мог обољења и да вам не причам сад све.

Председник већа: Да ли сте имали неких других непријатности осим ових које говорите?

Сведок Живан Стојковић: Не, нисмо имали то што је било тамо имали смо. Због чега не знам ни ја сада, не знам стварно шта бих ја реко? То кажем ето при својој изјави, тој што сам дао изјаву што остајем при томе. Једино сам требао то узети да прочитам да се подсетим и да причам. Јер ми смо из Сремских

Чаковаца, ми смо кренули, да вам сад укратко објасним, извињавам се, из Ваљева отишли у Сремске Чаковце на обезбеђење села да би људи радили и тако даље. И то је после неких можда, не могу ни ја сад тачно да се сетим два-три дана су нас пребацили у Ловас где је било свакаквих. И добровољаца и једних и других и... да је после тога и уследио тај комшмар што је настало. Питајте ја што знам ја ћу рећи. Ја стварно сад да се сетим свега стварно то је, године су то прошле 24 године.

Председник већа: Сматрате да би на питање могли да одговорате?

Сведок Живан Стојковић: Па што знам ја ћу рећи, што не знам што се не сећам не сећам се. Значи то је најједноставније.

Председник већа: Овај сведок је био предложен од стране тужилаштва још у захтеву за спровођење истраге, могло би се рећи мада се тако не каже, ради се о сведоку оптужбе тако да евентуално неко право на питања овом сведоку прво има јавни тужилац.

Заменик тужиоца: Да Вас питам из овога што сте рекли могло би се закључити да сте били војно ангажовани у то време. Када сте овај, колико се сећате били мобилисани овај, колико сте боравили у Чаковцима па онда...

Сведок Живан Стојковић: Рекао сам малопре ваљда 2-3 дана, не могу да се сетим. То кад је било '91. године, немам појма.

Заменик тужиоца: Који месец?

Сведок Живан Стојковић: Не знам.

Заменик тужиоца: Доба године?

Сведок Живан Стојковић: Мислим да је негде било пред крај године, септембар-октобар.

Заменик тужиоца: Која је то јединица?

Сведок Живан Стојковић: Територијална јединица.

Заменик тужиоца: Како се зове?

Сведок Живан Стојковић: Немам појма. Не знам.

Заменик тужиоца: Шта сте Ви били тамо у тој јединици?

Сведок Живан Стојковић: Ја сам био млађи водник.

Заменик тужиоца: Не питам Вас то него да ли сте били командир одељења, вода, чете?

Сведок Живан Стојковић: Командир вода.

Заменик тужиоца: Колико је било водова?

Сведок Живан Стојковић: Три.

Заменик тужиоца: А која је то чета?

Сведок Живан Стојковић: Не знам, не могу, стварно сам заборавио то је ваљда чета противдиверзантска. Не знам, не знам. Не бих знао да вам кажем.

Заменик тужиоца: Ви сте били командир вода којег? Колико је било водова?

Сведок Живан Стојковић: Три.

Заменик тужиоца: Командир којег вода сте били?

Сведок Живан Стојковић: Другог.

Заменик тужиоца: Ко је био командир чете?

Сведок Живан Стојковић: Ја колко знам био је, прво је био Дарко нам је био прво Перић, а после је ваљда био Влајковић командир чете.

Заменик тужиоца: До кад је био Перић?

Сведок Живан Стојковић: Е то не знам. Стварно се не сећам, немам јер то кад смо дошли тамо то је тад и промењено, стварно, стварно...

Заменик тужиоца: Значи ако узмемо да постоје Сремски Чаковци, постоје Ловас јел можемо за то потпуно невезано, да ли у Чаковцима, да ли можемо да вежемо за та места неког од ових претпостављених? Рецимо у Чаковцима да ли је био Перић или Влајковић? Да ли то можете да кажете?

Сведок Живан Стојковић: Био је, не. Били су они обадвојица ту, али не знам.

Заменик тужиоца: Ко је Ваш претпостављени?

Сведок Живан Стојковић: Не знам мајке ми, не знам стварно, мислим јер тад су били Шапчани, да Вам кажем нешто. Одмах ћу Вам ја рећи. Ту је у Чаковцима су били и Шапчани и ми и не знам још ко је био.

Заменик тужиоца: Јел Шапчани командују Вама?

Сведок Живан Стојковић: Да Вам кажем, ми смо то у Чаковцима били подељени ко је шта радио, и то смо радили. Нико никакве проблеме није имао.

Заменик тужиоца: Господине сви ми добро знамо да у једној јединици ко може да командује. Не може неко из неке друге јединице Шабачке Вашој територијалној јединици из Ваљева да командује. Значи ко Вама командује из ваљевске јединице?

Сведок Живан Стојковић: Ђокић.

Заменик тужиоца: Ђокић, шта је био Ђокић?

Сведок Живан Стојковић: Пуковник, не знам.

Заменик тужиоца: Не знате ко је Ђокић?

Сведок Живан Стојковић: Не.

Заменик тужиоца: А што сте малопре рекли да вам је претпостављени Перић?

Сведок Живан Стојковић: Гледајте да Вам кажем, Перић је био са мном на вежбама. На вежбама кад смо имали по Ваљеву вежбе Дарко Перић је био нама командир чете.

Заменик тужиоца: Ја Вас не питам за Ваљево.

Сведок Живан Стојковић: Дозволите ја, мислим ја причам како је. Био је командир чете Дарко Перић нама на оном на месту где смо требали да будемо. Кад смо пошли за Чаковце, Дарко је био исто са нама, био је Влајковић био је Јосиповић, био ја и био Плавшић. Ето то вам кажем.

Заменик тужиоца: Ко Вам је био командир? Ко је био надређен Вама у Чаковцима, ко у Ловасу?

Сведок Живан Стојковић: Влајковић је ваљда био, откуд знам.

Заменик тужиоца: У овом што ја имам испред себе што сам читао, говорили сте да Вам је Перић. Дозвољавате ту могућност или не? Или мењате тај исказ у том делу?

Сведок Живан Стојковић: Па ја сам рекао и малопре да је Дарко...

Заменик тужиоца: Ви сте рекли и једно и друго и треће.

Сведок Живан Стојковић: Па био је и Дарко, не мењам исказ. Ја кажем остао сам при томе. Значи причам вам значи дајте да прочитам и ја ћу вам све рећи. Значи стварно не знам јел је то било мењање. У Ловасу нам је Дарко издавао наређења, кад смо дошли он је дошао и у Чаковце и казао да се пребацујемо за Ловас.

Заменик тужиоца: Он Вам је рекао да се пребацујете за Ловас?

Сведок Живан Стојковић: Да, он је наредио да се пребацимо за Ловас.

Заменик тужиоца: Да ли Вам је рекао ко је њему наредио да се пребаците за Ловас?

Сведок Живан Стојковић: Не.

Заменик тужиоца: Није.

Сведок Живан Стојковић: Шта имамо ми смртници са тиме, војници обични.

Заменик тужиоца: Ја питам Ви одговорите. Колико боравите у Ловасу?

Сведок Живан Стојковић: Дан-два не знам.

Заменик тужиоца: Дан-два. Где сте били смештени?

Сведок Живан Стојковић: У школи.

Заменик тужиоца: Где се школа налази у односу на задругу, на овај...

Сведок Живан Стојковић: Не знам где вам је задруга, а школа је у самом центру, ту преко пута је била кућа где смо ми седели, где сам ја седео да улазак у село и излазак.

Заменик тужиоца: Ви сте били командир вода?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Заменик тужиоца: Колико сте имали бораца у вашем воду?

Сведок Живан Стојковић: Двадесетак, не сећам се стварно.

Заменик тужиоца: Рекли сте малопре кажете било је тамо и једних и других.

Сведок Живан Стојковић: Да.

Заменик тужиоца: Шта то подразумевате под тим једних и других?

Сведок Живан Стојковић: Било је и добровољаца и ових не знам ни ја који су били, било је из Ваљева неки добровољци и било је са ваљда потпуковник, пуковник овај Димитријевић.

Заменик тужиоца: Ко је то?

Сведок Живан Стојковић: Он је био ту са тим добровољцима из Ваљева и били су дал „Душан Силни“ дал не знам. Били су обучени сачувај боже.

Заменик тужиоца: Сви су добровољци?

Сведок Живан Стојковић: Откуд знам они су били ту, ја стварно не знам да ли су добровољци или су дошли овако. Они су ту били и то је то.

Заменик тужиоца: Да ли знате да ли су они били самостално или су били са неком јединицом?

Сведок Живан Стојковић: Не знам. Нису били, са нама нису били. Са нашом јединицом нису били то смем, то.

Заменик тужиоца: А реците ми да ли је постојало тамо у том селу Ловас у Вашем сећању неких цивилних органа да их назовем власти или полиција, месна заједница, команда места?

Сведок Живан Стојковић: Не сећам се. Мислим да је било. Не, не бих могао да се сетим.

Заменик тужиоца: Реците ми овај, да ли је тамо у то време док сте Ви били присутни било неког затварања цивила?

Сведок Живан Стојковић: То јесте било, то су затварали а сад ко је затварао, то не знам.

Заменик тужиоца: Шта Вам је о томе познато?

Сведок Живан Стојковић: Познато ми је само да је било неке пуцњаве увече и да су после да сам чуо између себе смо причали, чуо сам да су затварани у задругу. А сад где је задруга стварно не знам. И ко је затварао и шта су радили.

Заменик тужиоца: Ја Вас питам малопре где је задруга, Ви кажете не знам где је задруга.

Сведок Живан Стојковић: Не знам. Па не знам и сад Вам кажем да не знам где је. Не да не постоји не знам где је а чуо сам, ја сам казао да сам чуо да су затварали а не знам где је задруга. Не знам. Стварно то не знам и...

Заменик тужиоца: А ко је затваран?

Сведок Живан Стојковић: И то не знам, цивили ваљда.

Заменик тужиоца: По ком критеријуму да ли знате?

Сведок Живан Стојковић: Не знам.

Заменик тужиоца: Да ли су они били тамо све време затворени док Ви боравите у селу?

Сведок Живан Стојковић: Не знам ни то да вам кажем.

Заменик тужиоца: Ви кажете да сте били неколико дана у селу? Када одлазите? Када напуштате село?

Сведок Живан Стојковић: Напуштамо село кад се десио тај инцидент што је се десио у селу.

Заменик тужиоца: Какав је то инцидент?

Сведок Живан Стојковић: То стварно не знам уопште ни где су, шта је било то, ни како је било око тог инцидента око тих људи и то што су из задруге их отерали и то. Стварно не знам.

Заменик тужиоца: Ко их је отерао?

Сведок Живан Стојковић: Не знам.

Заменик тужиоца: А где су отерани?

Сведок Живан Стојковић: Не знам ни то.

Заменик тужиоца: Кажете да знате око тога да је нешто било, не знате ништа.

Сведок Живан Стојковић: Па чујте да Вам кажем, ја ту нисам био, ја да препричавам што су ми други причали то ми не пада на памет. Значи стварно не знам и не сећам се.

Заменик тужиоца: Да ли је било жртава?

Сведок Живан Стојковић: Па да Вам кажем што сам и преко телевизије видео...

Заменик тужиоца: Не питам Вас за телевизију, него Вас питам за Ваша сазнања тамо приликом боравка.

Сведок Живан Стојковић: И то не знам да ли је било жртава, ко је погинуо, шта је било, стварно не знам.

Заменик тужиоца: Током Вашег боравка у том селу да ли је био неки састанак?

Сведок Живан Стојковић: Јесте.

Заменик тужиоца: На коме сте евентуално присуствовали.

Сведок Живан Стојковић: Јесте, био је састанак.

Заменик тужиоца: Када је то било?

Сведок Живан Стојковић: То је било увече сад који дан, то немам појма.

Заменик тужиоца: Одмах по доласку или? На коју тему је био састанак?

Сведок Живан Стојковић: Био је састанак да се иде у неко рашчишћавање терена.

Заменик тужиоца: Шта то значи?

Сведок Живан Стојковић: За што ми нисмо били ни обучени ни стручни, ништа. А од мештана сад не могу да се сетим дал брица био или...

Заменик тужиоца: А где су држали тај састанак?

Сведок Живан Стојковић: У школи на другом спрату ваљда.

Заменик тужиоца: Ко је присуствовао?

Сведок Живан Стојковић: Присутан на састанку сам био ја, Дарко Перић, Влајковић. Командири вода, Јосиповић и овај Плавшић.

Заменик тужиоца: Јел био још неко осим тих које помињете а да се ви сетите? Јел био неко из села? Од мештана?

Сведок Живан Стојковић: Не сећам се, није.

Заменик тужиоца: Јел сте чули за неког човека који се зове Љубан Деветак?

Сведок Живан Стојковић: То сам чуо преко телевизије.

Заменик тужиоца: Да се ограничимо. Без телевизије него тамо док сте били.

Сведок Живан Стојковић: Не.

Заменик тужиоца: Да ли знате да је ико из то села присутан био том састанку? Извињавам се, да ли знате да ли је ико из тог села Ловас био присутан на том састанку?

Сведок Живан Стојковић: Не знам.

Заменик тужиоца: Добро. Реците да ли познајете пуковника Димитријевића? Њега сте поменули малопре.

Сведок Живан Стојковић: Пуковника Димитријевића не познајем. Само знам да је био ту.

Заменик тужиоца: Да ли је био на том састанку присутан?

Сведок Живан Стојковић: Не знам, не сећам се стварно.

Заменик тужиоца: Ко је водио тај састанак?

Сведок Живан Стојковић: Мислим да је водио нисам сигуран али мислим да је Дарко водио састанак. Нисам сигуран.

Заменик тужиоца: Шта је била тема састанка?

Сведок Живан Стојковић: Ево рекао сам, да идемо у то рашчишћавање, да идемо у ту претрагу терена.

Заменик тужиоца: Којег терена? Које локације?

Сведок Живан Стојковић: Па неки виногради.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви претходно били на тој локацији?

Сведок Живан Стојковић: Не, како смо били кад смо дошли било је све, то се све десило можда за неких дан-два.

Заменик тужиоца: Јел знате где се налази та локација?

Сведок Живан Стојковић: Та локација се налази код силоса, то знам зато што је, од мештана сад не могу да се сетим како се зове тај мештанин нам је и рекао док смо стајали код те пријавнице, назовимо пријавнице у селу, и причали и то је сад карикирам, овде смо ми били, иза нас је тај виноград био и човек нам је лепо рекао немојте каже децо силазити са пут нигде, све је минирано немојте ићи, немојте ићи у винограде, сваки чокот је миниран. Е тако нам је рекао.

Заменик тужиоца: Да ли је рекао нешто ближе о томе ко је постављао те мине? Одакле те мине?

Сведок Живан Стојковић: Колко могу ја да се сетим...

Заменик тужиоца: Јесу ли то наше мине или њихове мине? Пријатељске или непријатељске?

Сведок Живан Стојковић: Колико ја могу да се сетим да је он рекао да су постављали и каже и наши и ваши. Ето.

Заменик тужиоца: Који су то „ваши“?

Сведок Живан Стојковић: Па јединице, откуд знам који наши. Вероватно...

Заменик тужиоца: Ја Вас питам обе супротстављене стране и овај...

Сведок Живан Стојковић: И хрватска и српска.

Заменик тужиоца: Е то.

Сведок Живан Стојковић: Па и наши и ваши. Ја вам кажем то. Значи и Хрвати и Срби, сви су постављали. А ми нисмо имали ни карту ни ништа да би ишли у то и око тога је био око тога је било највише расправе на састанку, око тог минског поља и око тога да се не иде, јер знате шта да оде се у то минско поље да се не изађе жив, нити имамо карту како је минирано, где која мина стоји, нити имамо уређај за то, нити смо обучени за то и зато је одбијено наређење да се иде.

Заменик тужиоца: А ко је издао наређење да се иде? Пошто кажете да се одбило наређење да се иде?

Сведок Живан Стојковић: Ја сам лично се посвађао са Дарком Перићем посвађали су се и Јосиповић и Влајковић сви смо се посвађали са њиме јер нисмо били обучени за то да не идемо, он је издао каже наредба се мора поштовати и знаи сви смо одбили и он је рекао да ће имати ко да командује ако нећемо ми.

Заменик тужиоца: Значи он је ако сам Вас добро разумео, исправите ме ако грешим, наредио да се иде у тај претрес терена иако постоји опасност да се наиђе на то што сте рекли и тако.

Сведок Живан Стојковић: Јесте. Као то мора војска не сме да одбије наређење и тако.

Заменик тужиоца: Да ли је он Вама рекао ко је њему то наређење издао?

Сведок Живан Стојковић: Не.

Заменик тужиоца: Није вам рекао?

Сведок Живан Стојковић: Није.

Заменик тужиоца: И Ви сте одбили то наређење?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Заменик тужиоца: И ко је још одбио? Влајковић и Јосиповић?

Сведок Живан Стојковић: Влајковић и Јосиповић, ми смо се свађали. Ја сам изашао и са састанка тог и напустио и окренуо се и изашао и све и...

Заменик тужиоца: Ви сте напустили и изашли сте?

Сведок Живан Стојковић: Јесте.

Заменик тужиоца: Шта се дешава на крају тог састанка да ли Ви то знате?

Сведок Живан Стојковић: Не знам.

Заменик тужиоца: Значи Ви напуштате састанак није завршен?

Сведок Живан Стојковић: Не, ја сам изашао на ходнику седели су, не знам ко је седео у ходнику. Не могу да се сетим стварно.

Заменик тужиоца: Шта се дешава после? Да ли се одлази у тај задатак? На тај задатак у тај претрес, или се не одлази? Каква су Ваша сазнања након изласка са тог састанка на коме је било то што сте рекли?

Сведок Живан Стојковић: Па да вам кажем ја кад сам изашао, значи одбили смо наређење, ја сам изашао са састанка, шта је било после стварно ја то не могу да кажем. Само знам да су после сутрадан су, да су сутрадан те људе потерали где су их одвели...

Заменик тужиоца: Значи то се не дешава тај дан него сутрадан јел?

Сведок Живан Стојковић: Па ја мислим да је сутрадан, не могу да се сетим стварно мислим.

Заменик тужиоца: Да су их потерали, које људе, колико?

Сведок Живан Стојковић: То не знам стварно.

Заменик тужиоца: А где су они били пре тога?

Сведок Живан Стојковић: Они, у задрузи су били затворени у тој задрузи ја сам то видео где је била задруга да вам кажем на „Б 92“ кад је била репортажа...

Заменик тужиоца: Ко је чувао те људе тамо? Ко их је обезбеђивао?

Сведок Живан Стојковић: Не знам.

Заменик тужиоца: Значи ти људи су поведени сутра, Ви кажете потерани. Колико њих дал то знате?

Сведок Живан Стојковић: Не знам стварно.

Заменик тужиоца: Да ли знате колико је оних који су њих водили?

Сведок Живан Стојковић: И то не знам.

Заменик тужиоца: Да ли знате да је њих више или мање у односу на бројност ових људи који су вођени?

Сведок Живан Стојковић: Стварно то не знам. Не могу да се сетим. Немам појма ни колко је ни било, ја вам кажем не могу да се сетим колико је код мене војника било у воду, а да знам...

Заменик тужиоца: Да ли знате ко их води?

Сведок Живан Стојковић: Не знам.

Заменик тужиоца: Да ли неко из ЈНА? Споља, од мештана? Да сад не лицитирам.

Сведок Живан Стојковић: Ја вам кажем да не знам стварно то. Били су ови добровољци ваљда ови из „Душан Силни“ ко је био ту.

Заменик тужиоца: Колико њих да ли то знате?

Сведок Живан Стојковић: Не знам, нисам их бројао да вам кажем јер не можете да их нахватате један иде са шубаром носи мачету, други иде без шубаре, трећи иде скинуло се у мајицу, мислим оно што је, откуд ја знам нити могу да...

Заменик тужиоца: Да ли су ти добровољци били под нечијом контролом?

Сведок Живан Стојковић: То не знам. Они су већ били да вам кажем, они су већ били ту кад смо ми дошли. Они су већ били у селу. И они и ови добровољци из Ваљева са Димитријевићем. Значи они су већ били ту.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Живан Стојковић: А сад откуд ја знам колко има, игром случаја за те Ваљевце знам да су били 10 зато што смо били у истој тој школи смо сви заједно били.

Заменик тужиоца: Реците ми када помињете, да се вратимо мало назад, када помињете те људе мештане који су били тамо затворени у тој задрузи да ли знате да ли сте чули да се њима нешто нажао дешавало тамо током боравка у тој задрузи?

Сведок Живан Стојковић: Не.

Заменик тужиоца: Да ли сте раније говорили о неким крицима које сте чули из тог затвореног простора и да сте знали да се то тако нешто дешава...

Сведок Живан Стојковић: Па то смо чули у школи где се чуло неке крике, али откуд знам ја где се то дешавало и шта је то, да ли је то из задруге да ли је. Дал ме разумете? Значи стварно...

Заменик тужиоца: Само Вас подсећам на...

Сведок Живан Стојковић: Добро, није проблем. ОК значи чули су се крици а сад да Вам кажем ја тачно да ли је из задруге, али се чуло.

Заменик тужиоца: Хајде да се вратимо сада, односно то да прескоочимо, па да идемо на ово, значи то се дешава тај састанак једно вече, сутра ујутро они њих воде, сутрадан се то дешава одвођење тих лица, шта Ви чујете после тога прво да се дешава?

Сведок Живан Стојковић: Добро је, ја сам дошао да кажем то што сам оперисан и због тога сам вам скренуо. Не, хвала.

Председник већа: Нека колега бринућу се ја о томе. Седите слободно ако ће вам бити од тога лакше. Добро је, само не би требало сведока прекидати, сведок може сам да затражи уколико је потребно. Да се настави.

Заменик тужиоца: Верујте и ја сам мокар иако не сведочим. Али разумем. Реците шта се дешава онда, шта Ви прво чујете сутрадан када су ти људи одведени и то све? Тамо сте присутни није то не знам колико велики простор.

Сведок Живан Стојковић: У реду је, у реду је. Сад ћу вам рећи шта се чује. Чуо сам да су људи у неку детелину, да су ушли људи у детелину а ту је било минско поље.

Заменик тужиоца: А на који начин су ушли у минско поље? Да ли сте то чули?

Сведок Живан Стојковић: Не.

Заменик тужиоца: И шта се дешавало у том пољу детелине? Да ли сте то чули?

Сведок Живан Стојковић: Не, да. Ваљда су се активирале, не знам тачно ваљда су се активирале мине и то.

Заменик тужиоца: Јесте чули да је било жртава и колики је број њихов? Шта сте то чули тада?

Сведок Живан Стојковић: Чуо сам да је било жртава, а колики је број не.

Заменик тужиоца: Да ли сте чули неке...

Председник већа: Добро овде смо били јасни, од кога сте то чули ето?

Сведок Живан Стојковић: Па од војске која се вратила од ових добровољаца из Ваљева што су били.

Председник већа: Мислите на војнике не на старешине?

Сведок Живан Стојковић: Не на старешине, на војнике, на војнике.

Заменик тужиоца: Из које јединице су ти од којих Ви то чујете? Јесу то Ваши војници?

Сведок Живан Стојковић: Па моји нису, али ту су били ови добровољци из Ваљева и били су из ових водова што су били који су ишли. Моји, да Вам кажем, од мојих војника није ишао ни један са мојим знањем, а сада ако су ишли без мог знања, то је посебно.

Заменик тужиоца: А ово које кажете од ових војника из ових водова, мислите на те водове који нису Ваши али су...

Сведок Живан Стојковић: Да, исто у нашој чети.

Заменик тужиоца: И шта су Вам рекли ти војници?

Сведок Живан Стојковић: Па ништа, да Вам кажем, не могу сад ја тачно да се сетим све...

Заменик тужиоца: Колико се сећате?

Сведок Живан Стојковић: ...све шта су рекли. Рекли су да су у минско поље ушли у детелину пре тих винограда и да је активираних мине и шта је било, стварно не могу да се сетим.

Заменик тужиоца: А јесу Вам рекли да су уопште ишли према тим виноградима или не?

Сведок Живан Стојковић: Рекли су да су ишли према тим виноградима.

Заменик тужиоца: И да су онда скренули са пута или шта?

Сведок Живан Стојковић: Да. Да је ту имало, у ту нису ни...да је било ту ваљда минско поље, откуд знам, не знам, не могу да се сетим тачно.

Заменик тужиоца: Реците ми, да ли су Вам они рекли ко је улазио у то минско поље. Када кажем ко, наравно знам да ови људи који су изгинули, а да ли су Вам рекли да је неко од њих од војника или добровољаца улазио у то поље или не? Да ли о томе имате нека сазнања?

Сведок Живан Стојковић: Не знам, не могу, не сећам се, стварно не знам.

Заменик тужиоца: Да ли су Вам говорили о начину уласка тих људи у минско поље, како они улазе, један по један, по ширини, по дужини? Да Вас не наводим сада, него чисто да нам помогнете да ту слику стекнемо неку о томе?

Сведок Живан Стојковић: Мислим када су ушли како су ишли у колони ваљда, како су у колони ишли.

Заменик тужиоца: А каква је колона била? Ви знате да има колона један по један, па има...

Сведок Живан Стојковић: У пару ваљда.

Председник већа: Без добацивања.

Сведок Живан Стојковић: Један покрај другог ваљда су ишли.

Адв. Борис Зорко: Уважени судија ја морам, извињавам се колеги ја морам да приговорим, просто јасно је да сведок није очевидац, од њега се траже врло конкретна сазнања у погледа онога што тужиоца интересује, ја то разумем да тужилац покушава да докаже оно што он тврди, али тражити очевидца који посредно зна о нечему...

Председник већа: Сведок се пита оно што зна и истовремено одакле зна то што је сазнао.

Адв. Гордана Живановић: Јел` могу да...

Председник већа: Не може, настављамо са испитивањем.

Адв. Гордана Живановић: Господине председниче, сведок је рекао да не жели да препричава ствари рекла казала, на почетку прва реченица, сада инсистирамо на томе.

Председник већа: Такође.

Заменик тужиоца: Ја шта да радим, то ми је посао, морам да питам, а суд нека одлучи...

Председник већа: Немојте се ништа слагати и немојте разговарати међусобно.

Заменик тужиоца: Добро, извињавам се.

Председник већа: Однос само према сведоку.

Заменик тужиоца: Реците ми, господине Стојковићу, да ли сте Ви тамо када сте били присутни тог дана тог преподневне или већ када се то дешава тамо, а пре него што ће доћи ти војници који су Вам испричали шта је било и како је било, да ли су се чуле из тог правца неке детонације, било шта што би... нека паљба пушчана, која би указивала да се нешто неуобичајено дешава?

Сведок Живан Стојковић: Ја се извињавам, хоћете ми поновити питање?

Заменик тужиоца: Значи овако. Ви сте тамо присутни пре подне, касније долазе ти војници који Вас информишу од којих сазнајете да се тамо нешто десило и што се десило, то сте нам сада испричали.

Сведок Живан Стојковић: Добро.

Заменик тужиоца: Значи ја Вас питам, пре него што су они дошли, да ли Ви из тог правца чујете неку детонацију пушчану?

Сведок Живан Стојковић: Чујем, није пушчану нисам чуо, али чуле су се детонације од mine.

Заменик тужиоца: Колико је то далеко од тамо где сте Ви били, отприлике?

Сведок Живан Стојковић: Па можда има једно 2 километра, не знам ни ја.

Заменик тужиоца: Значи може да се чује?

Сведок Живан Стојковић: Па детонација се чује.

Заменик тужиоца: Шта се дешава након тога Ви чујете они Вам испричају шта је било, како је било, шта се дешава после?

Сведок Живан Стојковић: Стварно не знам. После тога су дошли безбедњаци из Шида је дошао, дошли, саслушали, узели све и после су нас је заменила ваљда јединица, а сада одакле стварно не бих могао да се сетим. Ако...дао сам ја ту изјаву, дал` би из Крагујевца, не знам, не знам стварно. Заменила нас је јединица, нас су послали за Ваљево камионима су нас пребацили до Шида, после аутобусом и били су, затворили су били Влајковића и Јосиповића и војска је то знам да смо сви се побунили да пусте људе, да људи нису криви, да пусте људе да се врате са нама кући нисмо хтели да идемо без њих, ето.

Заменик тужиоца: Када се Ви враћате? Да кажемо јел` то сутрадан од тог дана или...

Сведок Живан Стојковић: Господине, стварно не могу да се сетим, стварно не могу да се сетим. Кажем Вам не знам тачно ни колико смо били, да ли смо били дан, два, три тамо, мислим то је било то се десило одмах је дошао безбедњак, ја мислим да су нас сутрадан да смо преноћили са овима што су нас заменили да је била...стварно не могу ето.

Заменик тужиоца: А реците ми, за време Вашег боравка тих неколико дана у том селу Ловас, да ли је Вама речено ко је ту најстарији, да употребим израз можда грешим у тој номенклатури војној, најстарији старешина у селу? Да ли је неке приче око тога било?

Сведок Живан Стојковић: Не. Не знам. Можда јесте, а ја се не сећам стварно не знам.

Заменик тужиоца: Реците ми, да ли имате сазнања Ви, ваша судбина у смислу јединице **спаковање** одлазите са тог места, да ли знате да ли се добровољачка та јединица помињете тај „Душан Силни“ да ли је она отишла, није отишла, остала?

Сведок Живан Стојковић: Не знам, не знам.

Заменик тужиоца: Не знате.

Сведок Живан Стојковић: Не знам то, не знам стварно ни да ли су, не знам ни да ли су ни добровољци из Ваљева отишли што су били ту, само знам да су нас на камионе натоварили и ми нисмо хтели да мрднемо док нису вратили Влајковића и Јосиповића.

Заменик тужиоца: А реците ми, када Ви долазите из тих Сремских Чаковаца у Ловас?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Заменик тужиоца: Да ли Ви несметано улазите у село, да ли током Вашег боравка имате, да ли постоји нека Ваша угроженост физичка? Да ли је било препуцавања ноћу, да ли имате неких...

Сведок Живан Стојковић: Па малопре сам Вам рекао да је било пуцања увече, да је било пуцања, да смо то сам Вам већ рекао када смо дошли у Чаковац и када смо стајали испред када нам је, када је тај сада који је мештанин не могу, не знам како се зове мештанин да нам је рекао шта је минирано све и да не силазимо са пута и то. Значи то сам Вам рекао на самом почетку.

Заменик тужиоца: Јесте могуће.

Сведок Живан Стојковић: Ја се стварно извињавам значи да се не враћамо.

Заменик тужиоца: Могуће је, не, не, само Ви мене подсетите.

Сведок Живан Стојковић: Не, не, то сам већ рекао да је било пуцања када сте питали око задруге.

Заменик тужиоца: Јесте у праву сте. А да се вратимо само на тај део тог Вашег састанка, прекида састанка и тих речи којих је ту било. Да ли је било неког појашњења од стране Перића везано за ту његову наредбу да се крене у тај претрес терена и поред свих тих опасности које постоје и Ви онда њему кажете, нећете, да ли ту има још неког разговора, чега се сећате везано, мало детаљније ако можете, ако не можете?

Сведок Живан Стојковић: Стварно се не сећам да Вам кажем и тај Дарко Перић и он је човек безвезе неко је сигурно њему наредио то и он човек безвезе овде седи као и ови сви што седе, има овде, мислим...

Заменик тужиоца: А нисте ни касније сазнали ко је њему то наредио?

Сведок Живан Стојковић: Не.

Заменик тужиоца: Да ли Вам је он...

Сведок Живан Стојковић: Не, нисмо да Вам кажем, нисмо се ни виђали, нисмо ни причали...

Заменик тужиоца: Нисте контактирали више?

Сведок Живан Стојковић: Не.

Заменик тужиоца: Јесте ишли на војне вежбе?

Сведок Живан Стојковић: Не, више никада и у књижицу су ми били уписали да сам био добровољац, ја сам то поцепао да ми упишу да сам био учешће у рату, ето одмах да Вам кажем.

Заменик тужиоца: Нећу више да Вас мучим, хвала Вам.

Председник већа: Оптужени или њихови браниоци? По оном редоследу како су наведени у оптужници. Оптужени Девчић и његов бранилац?

Сведок Живан Стојковић: Да Вам се захвалим на столици.

Председник већа: Оптужени Крњајић и његов бранилац? Нема, јел'?

Сведок Живан Стојковић: Не, не, добро је, него не могу да стојим дуго.

Адв. Бранкица Мајкић: Знам господине Стојковићу Бранкица Мајкић адвокат оптуженог Милана Девчића. Ја сам била ту и када сте давали исказ 26. фебруара 2010. године. Ви остајете при том исказу као што сте рекли?

Сведок Живан Стојковић: Остајем при томе.

Адв. Бранкица Мајкић: Ја ћу само скренути пажњу на један сегмент о коме сте говорили. Описивали сте како сте имали неке ознаке, то су стране 78 и 79 транскрипта. Ако суд дозволи, с обзиром да смо у међувремену прибавили и дали у списе једну фотографију, Ви сте објаснили да сте на исти начин били обележени у Чаковцима и касније у Ловасу, да су тако били и мештани од чаршафа ставили овде како сте показивали...

Сведок Живан Стојковић: Бели, да.

Адв. Бранкица Мајкић: Ако дозволите судија, налази се у списима дато је на припремном рочишту, евентуално да препозна да ли је то такав начин обележавања означена је као А, слика на припремном рочишту од 26. маја.

Председник већа: Чија, односно ко је на слици?

Адв. Бранкица Мајкић: Оптужени Милан Девчић из октобра 2010. године.

Председник већа: Он лично јел`?

Адв. Бранкица Мајкић: Да он лично.

Председник већа: Дајте ми да видим.

Адв. Бранкица Мајкић: Постоји. Само то питање имам хвала, не бих имала ништа друго.

Сведок Живан Стојковић: Овде је то било везано, ту је било везано за ову палету везана крпица.

Председник већа: Ту на десном рамену, јел`?

Сведок Живан Стојковић: Десном или левом, сада сам значи горе је за палету била везана.

Председник већа: Па добро у том случају није ни потребно, да не губимо време са предочавањем и тако нешто. А чему је то служило?

Сведок Живан Стојковић: Па да би се распознавао, да ако би дошло до нечега...

Председник већа: Јел` то ознака чина?

Сведок Живан Стојковић: Не, не, да знамо ко је ко, ко је да није неко ушао да неко не уђе у село ван па да не буде пуцања, да ли ме разумете. Значи ради распознавања и када оду у њиве као што су у Чаковцима ишли у њиве да раде, да имају то обележје.

Председник већа: Када је тако, а чему служе униформе?

Сведок Живан Стојковић: Па ја Вам, малопре сам рекао да их је било обучених, то је војска имала униформе и добровољци ови из Ваљева, а ови други, ја Вам кажем били и са шубарама и без шубара и са ножевима, свакакви су били.

Председник већа: Добро, Ваш вод, Ваша чета?

Сведок Живан Стојковић: Ми смо, сви смо ставили да би знали ради распознавања, сви су, тако смо обележавани.

Председник већа: А униформе иначе?

Сведок Живан Стојковић: Имали смо униформе. Па да зелена наша униформа она или је шарена била, сада слагаћу Вас, стварно се не сећам, пошто су мењане те униформе, стварно се сада не сећам, мислим да шарене треба да је шарене.

Председник већа: За свакога?

Сведок Живан Стојковић: Да, за сваког.

Председник већа: Старешине и војници?

Сведок Живан Стојковић: Јесте, јесте, сви смо исте имали.

Председник већа: Када сте задужили те униформе такве?

Сведок Живан Стојковић: Стварно то смо у Ваљеу, стварно не знам.

Председник већа: Кажете у Ваљеу, јел` је то било у време неке од војних вежби за које говорите да сте имали?

Сведок Живан Стојковић: Да војне вежбе смо имали, да, имали смо ми униформе, па после су нам мењали.

Председник већа: На војним вежбама на којима сте били Ви са другим старешинама ваше чете и одреда, какве су биле униформе?

Сведок Живан Стојковић: Да Вам кажем, било је и зелене, после смо променили ваљда у ове, стварно не бих могао...

Председник већа: Ви сте као резервисти?

Сведок Живан Стојковић: Као резервисти.

Председник већа: Јесте ли држали кући или не?

Сведок Живан Стојковић: Униформе куће па смо вратили, па су нам заменили. Е сада када су заменили стварно не знам, то да сам знао барем да понесем књижицу у њој пише знате.

Председник већа: Да не реметим ја ред, мада на то наравно имам право. Што се Вас тиче, то је било то. Даље овим редом? Не морате имати, међутим.

Адв. Борис Зорко: Хвала поштовани суде, адвокат Борис Зорко, бранилац оптуженог Димитријевића и оптуженог Влајковића.

Ја бих хтео најпре да Вас питам нешто што Вас је уважени колега тужилац питао, а тиче се имена Димитријевића. Он Вас је питао, да ли се сећате пуковника Димитријевића, малопре сте га поменули ја бих само примедбу на записник да

сведок није ни једном поменуо његов чин када је рекао, када је поменуо име Димитријевића. Колегиници сте поменули да остајете у свему при изјави од 26. фебруара 2010. године.

Ја бих само хтео два питања, једно се тиче баш питања која се тичу још питање је било, од стране председника већа, да ли у тој школи где сте се ви сместили је било још неких људи из Ваљева, Ви сте рекли јесте, па ја сам рекао на почетку ја се извињавам. Председник већа: „који су то људи, јел` их ви?“ Сведок, Ви сте рекли, „не знам око десетак њих је било неких добровољаца, био је и старшина један са њима, ја сам то после сазнао да се он зове, презива Димитријевић, ја сам мислио да је Стефановић, Станковић, не знам ни ја како сам и рекао јер нисам човека нисам ни видео и не знам ни ко је“. Интересује ме да ли остајете данас при томе што сте тада рекли?

Сведок Живан Стојковић: Да, остајем. Ја сам сада рекао да је Димитријевић зато што сам на већу овде и кроз разговоре после знао да је он. Остајем при, ја када сам на самом почетку рекао да остајем при...

Адв. Борис Зорко: У реду, хвала. Значи да ли сам добро разумео да сте Ви током овог поступка сазнали да се ради о Димитријевићу, да тада нисте имали сазнања о томе да је реч о лицу које се презива Димитријевић? Јесам добро разумео?

Сведок Живан Стојковић: Да, али када је било оно на почетку када је било суђење и то.

Адв. Борис Зорко: У реду, хвала Вам, немам више питања. Хвала.

Председник већа: Практично предлог за овог сведока и за његово поновно позивање овде дошло је пре свега чини ми се од оптужених онако баш на њихову иницијативу чини ми се дакле да ли паралелно са њиховим браниоцима и оптужени нешто...? Димитријевић не? Добро. Адвокат Живић Јасмина? Има, нема? Потпуковник прво можда има, можда нема, да ли је разумео? Колега разговарајте о томе у паузи, напољу, на пецању, било како али не у судници није примерено. Некако комуникација вероватно не може се укључити да постоји, али не овако.

Господине Димитријевићу имате ли за Живана Стојковића неко питање, по могућству да није већ питано, постављено?

Опт. Миодраг Димитријевић: Па господине председниче, ја сам имао нека питања, он је већ на нека од њих одговорио и намеравао сам да га питам, а он каже да се не сећа човек да је...али је рекао да је био командир трећег вода. Господине Стојковићу, Ви сте рекли да је Вама командир чете раније у Ваљеву на вежбама и оно, био Перић Дарко?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Опт. Миодраг Димитријевић: Неспорно да је то тачно господине, али ко Вам је био командир чете од када сте се мобилисали у Ваљеву да би дошли овамо?

И ко Вам је командовао уопште, ко Вам је издавао наређења, јесте Ви командир вода?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Опт. Миодраг Димитријевић: Ко Вам је издавао наређење као командиру вода?

Сведок Живан Стојковић: Па ја сам малопре то, малопре сам то рекао када ме је питао тужиоц, ја сам то малопре све лепо испричао и рекао. Значи исто по једном истом питању ме питате опет.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро, добро. Ваш овај одговор, да не знате ко је био командант одреда, да ли је то тачно?

Сведок Живан Стојковић: Тачно је да не знам. И одмах ћу да Вам кажем да ме није ни интересовало, ко је ја знам са Дарком Влајковићем Јосиповићем смо били сви ту и био је...са пуковником, да ли је био пуковник, потпуковник Ђокић. Вас нисам знао, нисам познавао, нисмо се...нисам Вас видео ја у овом како се зове у Ловасу.

Опт. Миодраг Димитријевић: Јесте ме видели пре негде?

Сведок Живан Стојковић: Не.

Опт. Миодраг Димитријевић: А говорили сте да нека војска тамо је обезбеђивала ову стражу у овоме, да ли, ја имам сазнање да сте то били Ви, да је Ваша војска обезбеђивала затворенике у овом дворишту. Да ли је то тачно?

Сведок Живан Стојковић: Не и не сећам се.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро.

Сведок Живан Стојковић: Да не бих се упуштао даље у било који други разговор.

Опт. Миодраг Димитријевић: Један од сведока, од сведока овде, ја се не сећам сада како се зове је рекао да је био он одређен за стражара тамо, па сам му ја поставио питање, шта је он заправо чувао тамо, а из Вашег вода је, али добро није битно.

Сведок Живан Стојковић: Ја сам малопре рекао колико се сећам да ни један војник из мог вода уз моје сазнање није био, а да ли је отишао сам то је већ његов проблем и Ваш као старешине што сте били тамо.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро. Хтео бих само само да Вас питам сада нешто још друго. Да ли можда познајете неког војника који се звао, имао надимак „Боксер“?

Сведок Живан Стојковић: Надимак „Боксер“? Не.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро. А да ли Вам је можда некада неки курир издавао неке, звао Вас на неки састанак или не знам ни ја шта, а да нисте ни знали који, чији је то курир?

Сведок Живан Стојковић: Не сећам се.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро, онда није важно. Да ли сте можда видели ко је постројавао војску ујутро испред школе?

Сведок Живан Стојковић: Не сећам се тога да Вам кажем, јер смо били један дан, један дан значи то постројавање шта је било, стварно се не сећам.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Бранилац адвокат Јасмина Живић.

Адв. Јасмина Живић: Бранилац Перић.

Председник већа: Или првооптужени, нама је све једно.

Адв. Јасмина Живић: Не, не, Влајковић...

Председник већа: Да, да, да. Сачекајте, да, да. Адвокат Живић Јасмина, тачно. Седите ту, добро. Изволите Ви, да, да, тачно.

Адв. Јасмина Живић: Господине Стојковићу, ја сам Јасмина Живић бранилац Перић Дарка. Ви сте рекли колегиници тужиоцу да остајете при ранијим исказима који сте дали, јел` тако, код истражног судије и на претресу?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Адв. Јасмина Живић: И ово данас што сте рекли и то је Ваш исказ то је оно што се десило тако чега се Ви сећате?

Сведок Живан Стојковић: Па то је ово што се сећам, што је било већ...

Председник већа: Добро, већ трећи пут.

Сведок Живан Стојковић: То је трећи пут да Вам кажем, мислим.

Адв. Јасмина Живић: Трећи пут. Да ја избгнем предочавање ранијих исказа, ја ћу Вам рећи а касније ћу и указати присутнима у којим деловима се разликују. Ја ћу Вам поставити конкретно питање. Док сте били у Ловасу, колико је тих састанака било на којима сте Ви присуствовали?

Сведок Живан Стојковић: Стварно не могу.

Председник већа: И то свега да ли их је било више од једног?

Сведок Живан Стојковић: Мислим да јесте било, не могу да се сетим, мислим да јесте било, да је био ваљда када смо дошли зашто и после је био тај не знам не могу да се сетим.

Адв. Јасмина Живић: Тај када кажете, овај о коме сте данас причали?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Адв. Јасмина Живић: Кажите ми господине Стојковићу, док сте након претходних изјава које сте дали, после оне изјаве на главном претресу, јесте ли имали прилике да разговарате са неким од учесника у поступку, а везано за ове догађаје који су се десили у Ловасу?

Председник већа: Сада је причао о томе.

Адв. Јасмина Живић: Добро.

Председник већа: Пре неколико минута сте рекли да нисте.

Адв. Јасмина Живић: Нисте. Како објашњавате онда ситуацију да се код истражног судије, на претресу споменули један једини састанак, да сте рекли да се не сећате Ви...

Сведок Живан Стојковић: Могу да Вам кажем, то је било пре двадесет и четири...могу ли ја...

Адв. Јасмина Живић: Јел` могу ја да Вам завршим питање, добро.

Сведок Живан Стојковић: Могу ли ја само да Вам кажем, то је било пре 24 године.

Адв. Јасмина Живић: Утолико пре после...

Сведок Живан Стојковић: Онда друго, да Вам кажем...

Адв. Јасмина Живић: Јел` могу да завршим питање судија?

Сведок Живан Стојковић: Можете, ајде завршите.

Адв. Јасмина Живић: Утолико пре, после 24 године Ви се сећате другог састанка, не сећате се ко Вам је командовао у Чаковцима, не сећате се коју сте униформу носили? Али се сећате да сте сви одбили Перићу наређење на том другом састанку који никад нисте споменули, нека буде то и питање уједно и моја примедба.

Сведок Живан Стојковић: Можда је био и први састанак, ја стварно се не сећам и не знам, не знам који је састанак био. Да Вам кажем то је било много много година је прошло од тада и стварно се не сећам.

Адв. Јасмина Живић: Добро, суд ће наравно да цени исказе овог сведока, али ја приговарам овом данашњем исказу, обзиром да је очигледно да се ради о промени исказа који је раније дао и да је очигледно са неким разговарао ко га је инструисао да да овакав исказ данас. Хвала.

Председник већа: Оптужени Дарко Перић можда?

Опт. Дарко Перић: Ја се извињавам, али Влајковић треба да пита.

Председник већа: Па и не мора пре Вас, Ви сте некако пре њега, а и не морате.

Опт. Дарко Перић: Добар дан. Да ли је Јосиповић одбио да командује јединицом?

Сведок Живан Стојковић: Ја колико се сећам јесте.

Опт. Дарко Перић: А Плавшић?

Сведок Живан Стојковић: И за њега исто, ја сам то већ рекао да колико се сећам да смо сви одбили, а ја сам се посвађао са тобом.

Опт. Дарко Перић: Што?

Сведок Живан Стојковић: Па због тога зашто нисмо обучени, мислим...

Опт. Дарко Перић: У изјави коју си дао 2010. године, рекао си да је теби Веран рекао да си ти напустио састанак, али да ти немаш појма зашто си напустио састанак и да се не сећаш разлога. Како сада одједном се сећаш разлога? То си ти изјавио и то је било много мања временска дистанца него што је данас.

Председник већа: Тај Веран, то је Верољуб у ствари Милојевић јел`?

Опт. Дарко Перић: Не, Веран је био, не знам тачно како се презива, јел` Милетић?

Сведок Живан Стојковић: Јесте.

Опт. Дарко Перић: Е, то има у његовој изјави. Мени је Веран рекао да сам напустио састанак, а ево ја Вам кажем сада ја не могу да се сетим зашто сам га напустио.

Председник већа: Добро. Да ли је сведока Верољуб Милетић подсетио на то?

Опт. Дарко Перић: Како објашњаваш то да тада пре 5 година ниси могао да се сетиш шта је било пре 20, а сада после, сећаш се шта је било пре 25? Имаш ли неко објашњење, ако немаш није проблем, идемо даље?

Сведок Живан Стојковић: Немам објашњење.

Опт. Дарко Перић: Да ли си са Влајковићем разговарао о овоме?

Сведок Живан Стојковић: Нисам.

Опт. Дарко Перић: Шта је теби Митровић Драган?

Сведок Живан Стојковић: „Гане“?

Опт. Дарко Перић: Ја знам надимак, али не знају остали. Важи добар човек. У каквим си односима са њим?

Сведок Живан Стојковић: Супер.

Опт. Дарко Перић: Разговарате ли? Породична окупљања?

Сведок Живан Стојковић: Па не разговарамо зато што се шлогирао.

Опт. Дарко Перић: Сад знам, није се он одавно шлогирао. Када се шлогирао?

Председник већа: Ајде да нас подсети само ко беше Драган Митровић?

Опт. Дарко Перић: Митровић Драган, Гане, рећи ћу када завршим испитивање, само моменат.

Председник већа: прво реците молим.

Опт. Дарко Перић: Али ја га зато и питам, оборићете ми питање, војник у мојој јединици, јел` то довољно?

Председник већа: Јел` овде био сведок?

Опт. Дарко Перић: Не, није сведок, зато што се шлогирао не може да прича и да комуницира. Шта је он био у јединици?

Сведок Живан Стојковић: Не знам.

Опт. Дарко Перић: Паша, знате се, а не знаш?

Сведок Живан Стојковић: Паша не знам шта је био, јер је он дошао тек у нашу јединицу тек када смо пошли овамо.

Опт. Дарко Перић: И никада ти после тога није рекао, ја сам у јединици био то и то?

Сведок Живан Стојковић: Не, не причамо уопште о томе, о јединицама и о војсци уопште не причамо. Нити о послу причамо кући, ето да ти одмах скратим.

Опт. Дарко Перић: А са Вераном си причао о овоме? А са пашом ниси?

Сведок Живан Стојковић: Па Веран је био, Веран је мој војник.

Опт. Дарко Перић: А Драган је твој паша?

Сведок Живан Стојковић: Јесте.

Опт. Дарко Перић: А када си изјавио...

Сведок Живан Стојковић: А какве сад то везе има фамилија?

Опт. Дарко Перић: Па има везе зато што...

Сведок Живан Стојковић: Фамилијарни односи и...

Опт. Дарко Перић: Нема везе фамилијарни има нешто друго. Изјавио си да си га виђао самном и да немаш појма шта је он радио, он је био мој курир и није Гане ништа ружно урадио, тога ниси могао да се сетиш, а онда после 25 година сећа се неких детаља које пре тога ниси износио? Како објашњаваш то, да Плавшић ти изјављујеш да је он одбио, Плавшић никада овде сведочио је два пута није изјавио да је одбио он наређење нити да си ти одбио наређење нити да је Радован Влајковић одбио наређење нити да је Јосиповић одбио наређење. Он то никада није изјавио, ни он да је одбио ни Ви. Како то објашњаваш, то да Плавшић, ти изјављујеш да је он одбио, Плавшић никада овде, сведочио је два пута, није изјавио да је одбио он наређење, нити да си ти одбио наређење, нити да је Радован Влајковић одбио наређење, нити да је Јосиповић одбио наређење. Он то никада није изјавио, ни он да је одбио, ни ви. Како то објашњаваш?

Сведок Живан Стојковић: Немам ја шта ту да објашњавам, уопште.

Опт. Дарко Перић: Да ли је могуће да је теби то неко сугерисао, а Јосиповић у изношењу своје одбране, ни он ни његов адвокат ни једном нису споменули одбијање наређења на завршном претресу. Имаш ли неко објашњење тога?

Сведок Живан Стојковић: За кога? За Јосиповића?

Опт. Дарко Перић: Јесте.

Сведок Живан Стојковић: Немам ја никакво објашњење, али ја мислим да сам и...

Опт.Дарко Перић: Добро, небитно. Овде је било..., ја никад нисам позивао ни једног свог сведока, а ти знаш да..., све знаш, сви сведоци Тужилаштва који су овде долазили, војници из наше јединице, ни један једини није изјавио да је било одбијања наређења. Једино, поред тебе још ко је изјавио, изјавио је Саша, курир Влајковићев, који је овде дошао као сведок оптужбе. Додуше, и он је болесан. А да ли је могуће, с обзиром да и ти кажеш да ти није добро, а и он је доставио документацију да му није добро, да ли је могуће да је то неки разлог да се ви не сећате, или да је неко утицао на вас, а ви се не сећате? Хвала, немам више питања.

Опт.Радован Влајковић: Живане, у вези састанка, то – посвађали, да ми објасниш, је ли то било, како тужилац каже у оптужници, неко благо негодовање, мало се ту побунили, разменили пар речи, или је то била свађа, у смислу вика...?

Сведок Живан Стојковић: Ја мислим да сам рекао да смо се посвађали и да смо одбили..., мислим да сам то већ једном рекао.

Опт.Радован Влајковић: И када смо се посвађали, шта је било?

Сведок Живан Стојковић: Рекао сам и то, да је одбијено наређење, и то је.

Опт.Радован Влајковић: А шта је рекао после Дарко, ако се сећаш? У вези, шта ће се даље дешавати? Ко ће командовати?

Сведок Живан Стојковић: Одговорио сам и то.

Опт.Радован Влајковић: Одговорио си. Ја се извињавам. А то око побуне, када се неко свађа, па свађају се пет људи, је л` то изгледа сад нешто ми сад тражимо, па он мало нешто нас притиска – шта ви то тражите, знаш, знаш ја сам добио ово, нисте ви комадант дивизије, и то тако прихватимо, и `ајде идемо на задатак? Или се бунимо, тражимо, нећемо да радимо нешто што није војнички?

Сведок Живан Стојковић: Све сам то причао малопре, колико се ја сећам.

Опт.Радован Влајковић: Је л` ова друга моја тврдња тачнија, или ова прва што је тужилац мени наметнуо?

Сведок Живан Стојковић: Нисам разумео.

Опт.Радован Влајковић: Па у смислу, када се људи..., састанак, пар људи је на састанку и сад они расправљају, мало неко се буни, неко има примедбу, неко подигне тон. А друга је варијанта када се људи посвађају, кажу – нећемо, и то траје пар минута, ајде сад не знам како да кажем...

Председник већа: Ево овако ћемо. 2007. година, код истражног судије, нисте само Ви били код истражног судије, били су и још о неки други, дакле 20.јуни те године, па сад тај записник, наравно, са овом темом о којој се сад баш реч. У том делу тога, на питање једног од бранилаца – да ли вам је познато ако можете да се изјасните да ли је Перић Дарко неке прећућало због неизвршења

задатка, шта ће се десити ако не изврши. Ваш одговор је – не сећам се, ја нисам чуо. Стоји ли то, или не?

Сведок Живан Стојковић: Мени питање?

Председник већа: Да.

Сведок Живан Стојковић: Дарко није претио. Није Дарко претио никоме.

Председник већа: Војни суд и те ствари?

Сведок Живан Стојковић: Ма, није. Није претио никоме. То није.

Опт.Радован Влајковић: Ја имам питање. То је било посебно на састанку, посебно сутрадан у школи када је било постројавање јединице. То су два различита састанка, да кажем, са војском, и са командирима, тако да то пита председник суда. Добро, хвала.

Председник већа: Да би нам било јасно. Ви сте остали у Ловасу?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Председник већа: Током тог преподнева, Мирослав Плавшић, је ли он ишао на тај... терена, или је и он остао?

Сведок Живан Стојковић: Не знам. Не знам. Зато што је он био на другом крају села са својом јединицом. Стварно не знам да ли је ишао Мирослав Плавшић са јединицом.

Председник већа: Је ли се сећате колико је ваш вод имао војника?

Сведок Живан Стојковић: Рекао сам малопре, не знам, двадесетак ваљда, не знам ни ја.

Председник већа: А овај први?

Сведок Живан Стојковић: Не знам.

Председник већа: Први су обично бројнији, је ли тако?

Сведок Живан Стојковић: Стварно не знам. Не знам ни колико нас је било укупно у чети.

Председник већа: Колико први вод има одељења?

Сведок Живан Стојковић: Три одељења сви имају.

Председник већа: Не више?

Сведок Живан Стојковић: Не. Два, или три. Три одељења.

Председник већа: Дарко Перић.

Опт. Дарко Перић: Ја само имам примедбу на ово сведочење, и молим суд, односно веће да исти не прихвати. Живана знам, он је добар човек, зашто данас ово ради то не знам, с обзиром да не говори истину. Каже да није контактирао са Влајковићем, а Влајковић га је данас довезао у Београд.

Председник већа: Хвала. Окривљени Јосиповић, или његов бранилац.

Сведок Живан Стојковић: Могу ли ја да кажем на ово што је рекао. Мој ауто ево га овде горе паркиран изнад Општине Вождовац.

Председник већа: Адвокат Димић.

Адв. Бранко Димић: Ја сам бранилац Радисава Јосиповића. Ја имам за сведока пар питања у вези овде неких сведока које смо саслушавали, резервиста. Прво питање би било да ли је Верољуб Милетић био у другом воду којим је сведок командовао?

Председник већа: Тај Веран?

Сведок Живан Стојковић: Да Вам кажем, мислим да јесте, не могу да се сетим. Ја, да Вам кажем стварно требао сам понети онда, да узмем све да видим ко је који вод да бих знао. То стварно се не сећам. Мислим да јесте, самном је био нон-стоп.

Адв. Бранко Димић: Следеће питање. Да ли је Исаиловски Бранислав исто био у Другом воду?

Сведок Живан Стојковић: Не сећам се. Не знам ни ко је Бранислав...

Адв. Бранко Димић: Следеће питање, да ли је Станко Паравентић био у Другом воду?

Сведок Живан Стојковић: Казао сам вам стварно да се не сећам људи који су у мом воду. Требао сам понети списак да знам.

Адв. Бранко Димић: Ја ћу поставити још једно питање у вези са деловима изјава које су ови сведоци давали. Питање гласи овако – да ли је тачно да је овде овај сведок, присутни Живан Стојковић, прећутао у свом исказу прошли пут и сада да је био у колони која се кретала од задруге ка детелини, али да је то прећутао из страха да не буде и он оптужен?

Сведок Живан Стојковић: Није тачно. Нисам...

Председник већа: Ово је сада врста питања на која не морате да одговарате, као што сам рекао. Пошто сведок није дужан себе да терети за било шта. Међутим, може ако хоће.

Адв.Бранко Димић: Судија, ја се извињавам. Не слажем се да би сведок тиме себе оптеретио. Ако то кажете, онда значи полазите од претпоставке да сама чињеница да је био присутан у колони значи да је крив.

Председник већа: Да је нешто прећутао.

Адв.Бранко Димић: Ако каже – не, и ако каже да остаје при овоме, онда нема никаквих проблема. Али мислим да то...

Сведок Живан Стојковић: Рекао сам вам...

Председник већа: Сведок је почео да говори о томе. Пустите сад то.

Адв.Бранко Димић: Ја немам више питања. Ако је његов одговор – не...

Председник већа: Нисмо чули одговор, а сведок је почео да га даје. Изволите.

Сведок Живан Стојковић: Одговорио сам. Не.

Адв.Бранко Димић: Имам само још примедбу у вези овога што сведок сада каже да су они одбили наређење на том састанку, Дарка Перића и како је већ рекао, ја бих само да ставим примедбу на то, овде је Дарко Перић рекао да он није Јосиповићу наређивао, заправо давао то наређење, и да он нема шта Јосиповићу да наређује. То смо касније и кроз друге исказе, нећу сада да се враћамо. То нека буде за завршну реч. А и војни вештак нам није потврдио да је то очекивано логично, по пропису, тако да на том састанку..., ово што сад одговори може да буде ствар његове перцепције како се то тамо одвијало, а наређење које Јосиповићу није било..., он није добио наређење од Перића, а ни од Влајковића.

Председник већа: Оптужени Јован Димитријевић или његов бранилац. Односно, оптужени Јосиповић.

Опт.Радисав Јосиповић: Добар дан. Поштовани господине председавајући, поштовано веће, остали учесници у поступку, ја сам приликом свог последњег обраћања у овој судници рекао да не желим да постављам било коме питања, и да не желим да одговарам на било чија питања. Остаћу доследан томе. Господину Стојковићу нећу поставити ни једно питање, али бих имао примедбу на један део из његовог исказа. Наиме, господин Стојковић је и 26.02.2010., а и данас изјавио да нико од његових људи, бар не са његовим сазнањем, није био присутан током кретања јединице од задруге, па до минског поља, и дешавањима на минском пољу. Ја то морам да демантујем и да кажем да то није истина. Живан Стојковић је био присутан, као што је био присутан господин Плавшић, као што сам био присутан ја, као што је био присутан и господин Влајковић. Ја не желим да кажем да је Живан Стојковић нешто урадио. Напротив, не. Он је само био, као што смо то

били Плавшић и ја, један од учесника у тој колони. Његова улога није била ништа већа, али такође није ништа мања него што је била моја улога у тој колони. Ове моје тврдње могу да поткрепим изјавама сведока који су се појавили пред овим судом и који су говорили о учешћу односно активностима господина Стојковића током кретања те колоне. Пре свега, желео бих да кажем да о његовом учешћу нису говорили људи из мог вода, или пак вода господина Плавшића, него управо људи који су били из његовог вода којима је он био претпостављени старешина, ако, да кажем, изузмемо да су сви командири одељења претпостављени неким војницима. Када говоримо о командирима одељења, морам да кажем да се пред овим судом у својству сведока појавио господин Верољуб Милетић Веран, и био командир одељења у воду господина Стојковића, да се појавио Александар Драгојловић који је такође био командир одељења у воду господина Стојковића. Додуше, они нису децидно се изјаснили о његовом присуству. Претпостављам да би и трећи командир одељења такође био из Живановог вода, односно рекао да је био присутан, да смо га позвали, али тог човека нисмо позивали као сведока у овој судници. Тако је поред ових људи који говоре да су били у колони, значи Верољуб Милетић, Александар Драгојловић, Станко Параментић, коме је Живан Стојковић такође био командир вода, о учешћу Живана Стојковића говорио Зоран Милић, а такође и господин Исаиловски Бранислав, који је на неколико питања, што председника већа, што адвоката, господина Лукића, заменика тужиоца, па чак и Дарка Перића, или његовог адвоката Јасмине Живић. Све ово је присутно у транскрипту, ја не износим ништа ново, не измишљам нове чињенице. Значи, ово је нешто што је речено у овој судници. Ја ово говорим једноставно са тог аспекта да сам ја и у светлу онога што је јуче вештак војне струке говорио, а и што сам ја од почетка тврдио, да сам ја по својим овлашћењима, одговорностима био равноправан са свим осталим командирима водова за које несумњиво се може рећи да су учествовали у овом поступку. Иначе, господина Стојковића ја сам последњи пут видео 26. фебруара 2010. године када је сведочио у овој судници. Ја разумем његову тежњу и жељу, што каже, и његово право да се изјасни, тако да себе не бих оптеретио, ја не видим и чиме би себе оптеретио на тај начин што би се утврдило, или што би он потврдио, да је био у колони. Јер сама чињеница да је неко присутан не значи да је крив због нечега што се касније дешавало. Ја немам више ништа да кажем. То би било све што сам ја имао да изнесем од примедби. Хвала вам најлепше.

Председник већа: Хвала лепо. Као што сам рекао, бранилац, адвокат Гордана Живановић, или Јован Димитријевић. Или обоје.

Адв. Гордана Живановић: Бранилац окривљеног Димитријевић Јована. Само два кратка питања господине Стојковићу. Познато нам је и од ранијих сведочења, и данас, да сте били смештени у школи критичном приликом, у којој су се налазили већ добровољци из Ваљева. Пошто се присећате ствари, па ја опет да питам, опреза ради, можда се променило то, је л` се сећате који су то добровољци из Ваљева били, с обзиром да сте Ви човек из Ваљева?

Сведок Живан Стојковић: Не.

Адв. Гордана Живановић: Никога не познајете?

Сведок Живан Стојковић: Познајем их, али не сећам се.

Адв.Гордана Живановић: Познајете их, али се не сећате?

Сведок Живан Стојковић: Једног само, познајем Николу, али...

Адв.Гордана Живановић: Николу?

Сведок Живан Стојковић: Не знам како се презива.

Адв.Гордана Живановић: Само Никола. Да ли се, господине Стојковићу, сећате какве су њихове униформе биле?

Сведок Живан Стојковић: Шарене ваљда, не знам.

Адв.Гордана Живановић: Да ли можете нешто мало детаљније да кажете у вези са тим?

Сведок Живан Стојковић: Не. Не.

Адв.Гордана Живановић: Шарене обичне, или шарене мало необично, светлија шара, кукуруз?

Сведок Живан Стојковић: Па, не знам, не знам да Вам кажем.

Адв.Гордана Живановић: Шушкаве? Слично? На навлачење преко главе, са капуљачом, без?

Сведок Живан Стојковић: Не знам. Они су скоро све имали оне..., ја мислим да су њихове ситнија ваљда шара, тамнија мало, не знам.

Адв.Гордана Живановић: Да ли се сећате јесу ли шушкаве биле?

Сведок Живан Стојковић: Не знам.

Адв.Гордана Живановић: Да ли су се навлачиле преко?

Сведок Живан Стојковић: Стварно се не сећам.

Адв.Гордана Живановић: Да ли су имали шлемове, да ли се сећате?

Сведок Живан Стојковић: Не. Не сећам се.

Адв.Гордана Живановић: Ни тога се не сећате. Добро, одлично, хвала. И само још једну стварчицу. Добро, хвала, нећу задржавати, то би било све.

Председник већа: Оптужени Саша Стојановић или адвокат Живан Живковић? Оптужени Зоран Косјер или адвокат Здравко Крстић?

Адв.Здравко Крстић: Само адвокат Крстић. Господине Стојковићу, ја Вас први пут видим, и први пут и чујем. Вољом раније председнице већа ја сам био ускраћен за то право да Вас питам...

Председник већа: Нека, нећемо...

Адв.Здравко Крстић: Па, добро, ово ради увода само.

Председник већа: Тај увод није никоме потребан, поготову сведоку.

Адв.Здравко Крстић: Добро. Хвала судија. Ја сам, хтео сам тиме да кажем да сам у истој процесној улози као и тужилац. И тужилац није био у то време, нисам ни ја, па се извињавам ако погрешим нешто, као што је можда погрешео тужилац, а и није много данас. Дакле, да се вратим на питање. Али пре тога једну констатацију. Не, пардон, прво питање. Ја сам иначе бранилац Косјер Зорана. Је л` познајете ви Косјер Зорана, и да ли сте га у то време када сте били у Ловасу видели, и да ли знате какву је улогу имао тамо?

Сведок Живан Стојковић: Не.

Адв.Здравко Крстић: Хвала. Данас сте рекли, на почетку давања Ваше изјаве у обраћању већу, да сте за неке чињенице и за нека имена из овог догађаја сазнали преко телевизије, апострофирајући телевизију „Б92“. Јесам ли ја добро чуо?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Адв.Здравко Крстић: Е сада Вас ја питам, да ли сте више чињеница о овом догађају сазнали на лицу места, на терену, или са телевизије „Б92“?

Сведок Живан Стојковић: Са телевизије.

Адв.Здравко Крстић: Тако је. Хвала. Зато што је било суђење на телевизији, пре него што се завршио..., опростите судија. То задржавам за завршну реч, да не задржавам. Рекли сте да сте били на лицу места, дилема је да ли сте били у колони, или не, мене то и не интересује. Али сте рекли, после овог догађаја, ако сам ја добро разумео, то је овај догађај од 18.10., који је предмет оптужења, дошао је безбедњак. Јесте ли рекли тако? После овог догађаја, имате сазнања, а то су ваше речи – дошао је безбедњак?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Адв.Здравко Крстић: Е, ја Вас питам, који је то безбедњак? Да ли знате име, презиме, да ли знате чин? Да ли сте га Ви видели како изгледа, и шта је радио безбедњак а Ви знате?

Сведок Живан Стојковић: Тадио свој посао, и зове се Милошевић..., узмимо исказе, изјаве..., Милошевић, да ли је капетан, да ли је..

Адв.Здравко Крстић: Хвала, хвала. У реду је.

Председник већа: Да би то било мало исправније, ја ћу оно што сте Ви мислили следеће. Да ли је то господин који је јуче био овде са Вама?

Сведок Живан Стојковић: Јесте.

Адв.Здравко Крстић: Тако је, управо то.

Сведок Живан Стојковић: Јесте, јесте, господин Милошевић, који је рођен у Босни, кога ја знам лично.

Председник већа: Како сте га лично упознали?

Сведок Живан Стојковић: Па, преко његовог брата Јакова Галића, да вам сада не причам. Јер сам ја био трговачки путник, а тај господин Јаков је директор везионице.

Председник већа: Пошто сте ви помињали заиста без навођења имена – безбедњака, то сте говорили раније. Је ли то тај – безбедњак?

Сведок Живан Стојковић: Јесте, јесте. Ја мислим да сам ја и пре рекао да је капетан Милошевић.

Председник већа: Да он ради свој посао као безбедњак, да ли сте га познавали? Та година, он кажете ради као безбедњак свој посао, дан после овог догађаја или тог истог дана, јесте ли га већ тада познавали?

Сведок Живан Стојковић: Кад је долазио тад? Не, нисам. То сам тек, касније сам са њим, сазнао да је од овог мој пријатеља брат, и он је живео у Ваљево, отишао је из Ваљева.

Адв.Здравко Крстић: На тренутак да се вратимо на ову чињеницу која је за мене нова, а видим и за суд. Ви сте били присутни тамо када је дошао овај безбедњак, сада знам и ко, Милошевић, је ли тако.

Сведок Живан Стојковић: Да.

Адв.Здравко Крстић: Шта је радио господин Милошевић, а Ви знате?

Сведок Живан Стојковић: Нисам ја био ту кад је он то...

Адв.Здравко Крстић: Сад сте рекли – радио је свој посао.

Сведок Живан Стојковић: Па, свој посао.

Адв.Здравко Крстић: А који? Ја питам...

Сведок Живан Стојковић: Па, узимао је изјаве, и све тад шта је било. Он је човек узимао изјаве и то. И он је био и затворио Влајковића и Јосиповића.

Адв.Здравко Крстић: Одакле Ви то имате сазнање? Непосредно, или Вам је неко рекао?

Сведок Живан Стојковић: За?

Адв.Здравко Крстић: Да ли ово сазнање имате непосредно, били сте присутни када је безбедњак узимао изјаве?

Сведок Живан Стојковић: Не, не, не, нисам ја био присутан ту када је он узимао.

Адв.Здравко Крстић: Па, одакле знате?

Сведок Живан Стојковић: Не разумем, шта одакле знам? Да је узимао изјаве?

Адв.Здравко Крстић: Врло разумно питам. Да. То да је радио свој посао одакле знате? Је л` Вам Милошевић рекао, или неки војник, или Ви директно то гледате, видите, чујете? Шта?

Сведок Живан Стојковић: Он је позивао тамо војску, позивао војску и узимао изјаве. Ја сам био у тој кућици, ја сам био испред. Јер та је кућица била науласку у село, где смо обезбеђивали. Ту је узимао изјаве.

Адв.Здравко Крстић: Је ли позивао Вас?

Сведок Живан Стојковић: Не.

Адв. Здравко Крстић: А јесте ли га познавали тада...

Сведок Живан Стојковић: Не, не.

Адв. Здравко Крстић: А да судија је питао.

Сведок Живан Стојковић: Не, не, рекао сам, одговорио сам од када га нисам познавао, касније...

Адв. Здравко Крстић: Касније сте га упознали?

Сведок Живан Стојковић: Јесте, касније када сам...

Адв. Здравко Крстић: Значи, јуче када сте били присутни, већ сте се знали, је л` тако?

Сведок Живан Стојковић: Да.

Адв. Здравко Крстић: Да јел`. Е од тада када сте га упознали па можда и сутра, јесте ли причали о овом догађају?

Сведок Живан Стојковић: Не, нисмо никада причали, јуче је он...

Адв. Здравко Крстић: Али чекате, нервозни сте, чекате, суд Вас не позива, није била тема ова? Није?

Сведок Живан Стојковић: Не, не, причали смо сасвим о другим стварима.

Адв. Здравко Крстић: Добро, тако је.

Сведок Живан Стојковић: Сасвим о другим стварима смо причали о нашим приватним животима и...

Адв. Здравко Крстић: Добро.

Сведок Живан Стојковић: Нисмо баш о женама причали. Нисмо причали.

Адв. Здравко Крстић: Не, не. Знате, а да ли Вам је познато, пошто сте били тамо, узимао је изјаве господин Милошевић, да ли је био на лицу места, је л` Вам то познато?

Сведок Живан Стојковић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Шта не?

Сведок Живан Стојковић: Није ми познато.

Адв. Здравко Крстић: Није Вам познато?

Сведок Живан Стојковић: Није ми познато, не знам.

Адв. Здравко Крстић: А не знате, добро, добро. Па ево ја да ускратим муке сведоку, нећу више да питам. Хвала.

Председник већа: Оптужени Стевановић или бранилац адвокат Бранислава Фурјановић?

Адв. Бранислава Фурјановић: Немамо питања ни ја ни мој брањеник за овог сведока.

Председник већа: Хвала лепо.

Адв. Бранислава Фурјановић: Хвала.

Председник већа: Ја сам рекао пуномоћник оштећеног или оштећених није присутан. Ово око безбедњака капетана Милошевића кога сте помињали, па Ви и навели на записник, то смо сада сада већ о томе чули чини ми се колико се

могло и колико је требало. Ја ћу Вас само питати, ово без обзира да ли је као добровољац или резервни старешина, колико је то било Ваше, трајало Ваше учешће у рату?

Сведок Живан Стојковић: 15 дана или 13, слагаћу Вас.

Председник већа: У Ловасу пар дана?

Сведок Живан Стојковић: Све укупно оно када смо кренули...

Председник већа: Да, да јасно, али пред крај у Ловасу толико?

Сведок Живан Стојковић: То је дан-два ваљда.

Председник већа: А у Чаковцима?

Сведок Живан Стојковић: Па ето то Вам је то, можда пет, шест, десет дана.

Председник већа: А онај први период?

Сведок Живан Стојковић: Који први период?

Председник већа: Па када саберемо једно и друго то није петнаест дана.

Сведок Живан Стојковић: Па то је све укупно печат зато знам када сам подносио за пензију инвалидску, па је то ишло, зато и знам колико је, јел` знате. Неких дванаест, тринаест дана има уписано.

Председник већа: Колико сте времена провели у Ваљеву?

Сведок Живан Стојковић: Не сећам се стварно, стварно се не сећам.

Председник већа: Један дан, више?

Сведок Живан Стојковић: Стварно се не сећам, дан, можда дан, можда смо и одмах отишли, не знам стварно.

Председник већа: Отишли одмах онда где?

Сведок Живан Стојковић: За Чаковце ваљда у Товарник или у Шид, не знам, не знам стварно се не сећам.

Председник већа: Јел` са задржавањем у Товарнику или Шиду или право у Чаковце?

Сведок Живан Стојковић: Мислим да смо ишли право у Чаковце, не знам.

Председник већа: У време када сте мобилисани, када сте кренули рецимо најкасније тада или касније од тог, све једно, из Ваљева, да ли Вам је нешто било саопштено са неког је л` места одакле то може доћи, званично или незванично колико ће тај ваш боравак односно ваше учешће трајати?

Сведок Живан Стојковић: Не сећам се.

Председник већа: Јел` то било нешто одређено?

Сведок Живан Стојковић: Не сећам се стварно, рекли су нам само да идемо и ништа више, да л` ће бити, колико ћемо бити, стварно нисам, ништа нам то није речено.

Председник већа: И да ли је предвиђена била ваша смена односно смена ваше јединице после неког времена? Да ли је ваша јединица сменила неку другу на том простору?

Сведок Живан Стојковић: Ја стварно то не знам.

Председник већа: Добро. То је онда све што се Вас тиче. Да Вам се захвалим у име закона је л` на обављању ваше грађанске дужности. Остаје ми пошто долазите из Ваљева да Вас питам да ли тражите да Вам се надокнаде трошкови?

Сведок Живан Стојковић: Да, ево сада ћу Вам дати ја рачун, пошто ми је рекла ова девојка.

Председник већа: Ви сте дошли колима или Вас је неко довезао?

Сведок Живан Стојковић: Да. Колима. Ево кола су горе изнад Општине Вождовац.

Председник већа: Добро колима, него јел` Вас неко возио или сте сами?

Сведок Живан Стојковић: Не, не, ја сам.

Председник већа: А ово је шта?

Сведок Живан Стојковић: Од горива, то ми је рекла ова девојка да од горива да Вама дам.

Председник већа: Да, у реду добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се на име накнаде путних трошкова – бензина за сопствено возило сведоку Живану Стојковићу исплати износ од 2.500,00 динара.

Сведок Живан Стојковић: Пута два. Јуче и данас.

Председник већа: Да, а према рачунима које прилаже. Добро. То је све, хвала Вам. претпостављам да овај сведок може, да нема разлога да га задржавамо даље? Је л` нема? Евентуално. Дакле слободни сте.

Петнаест минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се ради одмора претрес прекине у трајању од петнаест минута, након чега ће бити настављен.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави.

Наставку присуствују сва лица као и пре почетка паузе.

Као што смо рекли други сведок за данас позван, Милан Милошевић.

Испитивање сведока МИЛОШЕВИЋ МИЛАНА

Председник већа: Дакле, Милан Милошевић, лична карта 007243909, издата од Полицијске управе у Панчеву. Господине Милошевићу први пут Вас зовемо у овом поступку, па ћемо Вам узети неке основне личне податке. Име Вашег оца?

Сведок Милан Милошевић: Неђељко.

Председник већа: Ви сте рођени у месту?

Сведок Милан Милошевић: Село Малешин, општина Зворник, БиХ.

Председник већа: Свој матични број да ли знате напамет?

Сведок Милан Милошевић: Знам, 2202956714205.

Председник већа: Да. Шта сте по занимању?

Сведок Милан Милошевић: Потпуковник у пензији.

Председник већа: Да ли сте у сродству са неким од, било ким, овде оптужених против којих се води кривични поступак или да сте у завади са неким од њих?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Председник већа: Добро. Као што рекох први пут сте овде у овом кривичном поступку, одбрана једног од оптужених је предложила да Вас овде испитамо као сведока, поред многих других који су у том својству овде већ били, што је суд прихватио, па из тог разлога сада ћу Вас опоменути, што мора сваког сведока да се опомене, да сте дужни да говорите истину о ономе што Вас питамо, да не смете ништа прећутати од онога што Вас се пита, а што Вам је познато, дакле, у том смислу дужни сте да говорите истину и целу истину, како се негде каже, а да нисте дужни да одговарате на питања ако бисте одговором себе или себи блиско лице изложили кривичном гоњењу, материјалној штети или тешкој срамоти, да ли то разумете?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Председник већа: У сваком случају потребно је положити заклетву, тај текст се налази испред Вас, па Вас молим да прочитате то наглас и тиме ћемо сматрати да сте заклетву положили.

Сведок Милан Милошевић: Нисам разумео шта треба да урадим?

Председник већа: Текст заклетве који је испред Вас да прочитате.

Сведок Милан Милошевић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Наравно, знајући за Ваше раније дужности пре пензионисања, а тако смо и обавештени од стране Војно-безбедносне агенције, у овом случају, а везано за оно што је овде предмет поступка, потврђено је да се неће ни на који начин нарушити војна тајна, то Вам је познато, је ли тако, с обзиром да је, то су Вам вероватно и они саопштили. Око Вашег, не презимена, али имена је била у почетку одређена забуна, али мислим да смо, претпостављам да смо у међувремену ту забуну разрешили и да сте Ви оно лице које је овде било предложено као сведок. Ја мислим да Вам је већ познато да је предмет овог кривичног поступка догађаји, а у периоду од 10. октобра 1991. године па све до, ајде рецимо оквирно краја октобра, у селу у месту Ловас у Славонији или Западном Срему, нисам баш сасвим сигуран, али није тако ни важно, а да сте у том периоду Ви били начелник органа безбедности у оквиру ове јединице, односно

Друге пролетерске гардијске механизоване бригаде, односно Првог пролетерског гардијског механизованог дивизиона, је ли тачно?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Председник већа: Да ли се догађаја везаних за село Ловас почев од напада или заузећа или ослобађања, како год, од 10. октобра 1991. године па све рецимо до краја тог месеца нечега сећате? Везано наравно пре свега за Вашу службу, дакле, да нешто знате по некој професионалној дужности или опет ван свега тога.

Сведок Милан Милошевић: Да. У селу Ловас сам био једанпут и то је било после оног, значи после случаја, чини ми се, 18.-19. кад су, значи отишао сам као орган безбедности испред Друге механизоване бригаде да испитан случај шта се то догодило са минским пољем. Дошли смо до података да је на неко минско поље наведена нека група и тако даље, значи, са информацијама којим нисмо били сигурни шта се догодило, као орган безбедности Друге механизоване бригаде са војном полицијом, наравно, отишао сам тамо и провео сам у селу Ловас, значи, непосредно после тог догађаја мислим да сам остао касно у ноћ, можда чак и сутрадан, не сећам се тачно, али сам ишао у својству да испитам, да видим шта се то догодило, саслушам одређене људе, да направим одговарајуће изјаве и да их пошаљем претпостављеној команди и да известим шта је било.

Председник већа: То сте и обавили, је ли тако?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Председник већа: После тога, да ли сте још нешто поступали?

Сведок Милан Милошевић: Не, нисам више никад долазио у Ловас са тим предметом и са тим којим сам обавио разговоре, са тим сам упознао претпостављену команду и познато ми је да су неки после мог тог, да кажем испитивања или мог тог учешћа што сам одрадио, да су неки приведени, настављено је са тим али то је рађено од претпостављене команде из Шида, они су тад били у Шиду. Ја нисам никог приводио, нисам никог одводио, нисам ништа, осим што сам саслушао, узео изјаве, направио извештаје, о свему томе известио команданта и претпостављену команду путем наших како смо то радили тад.

Председник већа: Ово што сте рекли да сте известили команду, је ли то било писмено или?

Сведок Милан Милошевић: Све своје послове што сам радио тад као орган безбедности у писменим извештајима достављао сам претпостављеним органима безбедности који су се налазили у команди Прве дивизије. Изјаве писмене које сам узео од тих тад и мој, да кажем, записник или извештај што сам послао исто сам тако писмено послао претпостављеној команди органима безбедности у Шид у команду тамо где су они били, а команданта моје бригаде известио сам усмено по повратку о чему се ради, шта је било, наравно са неким подацима којима сам тад располагао и до чега сам дошао.

Председник већа: Након тога када сте то завршили јесте ли било шта службено радили око овога?

Сведок Милан Милошевић: Не. Ја све те папире које сам имао, а не могу тачно да се сетим, али обавио сам разговор сигурно са, од три до можда седам-осам њих, не знам тачно, значи, не могу поуздано да кажем са колико сам људи обавио разговор али од сваког с ким сам обављао разговор узео сам писмену изјаву и наравно направио сам извештај о том догађају на основу њихових изјава, на основу саслушања и на основу података до којих сам дошао у разговорима са тим са којим сам обављао разговор, значи са тим лицима.

Председник већа: Сећате ли се по чему сте одабрали управо та одређена лица да са њима обавите разговор?

Сведок Милан Милошевић: Прво сам обављао са лицима који су припадали, да кажем, територијалној одбрани, односно лицима која су била по командној дужности ту и који су били задужени, који су имали одговорност и значи, прво са тим лицима и са војницима и са лицима и са свим оним што сам ја мислио да је потребно да би се случај разјаснио и да се дође до неке истине, јер оно што ми је познато у служби да кад се догоди тако нешто, а тад се догодило нешто што је захтевало да се сачувају трагови, да се узму изјаве, да се саслушају одређена лица, да се дође до одређених података одмах и да се то проследи на време, благовремено, како би се предузимале мере из надлежности, виших надлежности, наравно, ко је био одговоран за шта.

Председник већа: Хвала лепо, да ја не бих претерао са овим питањима, с обзиром да првенство има онај ко је предложио, претпостављам да ће то бити адвокат Крстић.

Адв. Здравко Крстић: Бранилац оптуженог Косијер Зорана. Господине Милошевићу, асоцира ме Ваше презиме на једног државника али да не улазим у то, нећу Вас питати да ли сте рођаци пошто сте објаснили одакле сте, очигледно нисте. Пре него што Вас са неколико питања уведем у овај догађај који је предмет оптужнице уз благонаклоност већа питао бих Вас чак питање које је логично, нормално, природно, пре свих других питања, с обзиром на Вашу улогу и положај и функцију коју сте имали у време догађања у селу Ловас, како можете да протумачите то да сте тек данас после седам или осам година како се води овај поступак, позвани у својству сведока и то од стране одбране? Да ли је било покушаја па сте Ви избегавали или Вас нико није контактирао?

Председник већа: Нисам сигуран да...

Адв. Здравко Крстић: Много је важно због тока поступка од почетка.

Председник већа: Да тако нешто сведока треба питати.

Адв. Здравко Крстић: Али добро, судија, па, ја не питам да ли се осећа одговорним, тако да може да одговори.

Председник већа: Колико знамо, позива и предлога таквих није ни било раније.

Адв. Здравко Крстић: Па ја управо, мене такав одговор и интересује. Да ли Вас је неко из Ваше службе из државне безбедности, из Тужилаштва контактирао у вези овог догађаја и предлагао за сведока пре овог догађаја?

Председник већа: Пре овог позива.

Адв. Здравко Крстић: Пре овог позива?

Сведок Милан Милошевић: Да ли могу да дам одговор?

Председник већа: Да.

Сведок Милан Милошевић: Није ме никад нико звао, сазнао сам да је процес око Ловаса трајао, да је био ових година протеклих, нисам избегавао да се одазовем...

Адв. Здравко Крстић: Не, не, не, тако је.

Сведок Милан Милошевић: Сад сам први пут, то је то.

Адв. Здравко Крстић: Ако бисте били љубазни да се окренете, уз допуштење суда, да ли Ви мене познајете, да ли смо се виђали ми пре овога сад што се видимо и да ли познајете мог брањеника Косијер Зорана и да ли сте га виђали до овог тренутка?

Сведок Милан Милошевић: Ја Вас не знам. Косијера не знам.

Адв. Здравко Крстић: Хвала лепо, хвала лепо, ништа.

Сведок Милан Милошевић: Тако да кад бисмо можда кроз разговор причали можда бих се сетио нешто као...

Адв. Здравко Крстић: Ево сад ћемо кроз разговор...

Сведок Милан Милошевић: Али ја Вас не знам, стварно, не могу ништа да кажем, не знам.

Адв. Здравко Крстић: Хвала. Можете ли нам за увод рећи каква је Ваша улога безбедњака, унапред се извињавам, ако ћу термилошки нешто да погрешим, давно сам ја служио војску, а нешто нисам обнављао градиво касније. У овој јединици где је претпостављам, ту ћемо се сложити, био командант пуковник Лончар, дакле, која је то зона одговорности коју сте Ви покривали и о догађајима у тој зони одговорности обавештавали, информисали претпоставену команду, а ја претпостављам команданта Лончара и неке своје, ако сам ја добро данас чуо своје, па мало коментар на то „своје“, јер то је нека линија мимо претпостављене команде или ја погрешно разумем? Да ли сам јасан или сам искомпликовао

питање? Дакле, у зони одговорности где сте били у овој улози коју сте нам сада рекли да сте имали, каква Вам је дужност била, ето то, начелно?

Сведок Милан Милошевић: Прво, питали сте ме за зону одговорности.

Адв. Здравко Крстић: Тако је.

Сведок Милан Милошевић: Ја не знам која је била зона одговорности тад, нити могу да се сетим после толико времена, у том моменту шта је припадало нашој бригади не знам, али знам да је зона одговорности бригаде којој сам ја припадао тад била сва она где су биле наше јединице распоређене и све оне обавезе које су се извршавале у том дејству, то је зона одговорности.

Адв. Здравко Крстић: Добро. И слали сте о догађајима из Ваше области, тако да кажем, извештаје претпостављеном команданту, команди и својима, то ме интересује.

Сведок Милан Милошевић: То „својима“, можда се ја нисам добро изразио.

Адв. Здравко Крстић: Тако сам чуо, можда сам ја погрешно чуо.

Сведок Милан Милошевић: Да Вам кажем нешто, то постоји и данас и одувек је постојало, органи безбедности поред командне дужности чији сам ја помоћник, односно командант у којој сам јединици, постоји и линија извештавања „строго поверљиво“ са подацима до којих се дође или смо дошли и о нашем раду дневном извештајима, значи шаље се пошта непрекидно и та пошта функционише о свим догађајима. Све оно што раде органи безбедности не износи се јавно на састанцима бригаде, имају нека питања која се шаљу поштом и тако даље, значи строго поверљива и с којим општимо. Према томе, зато што, ако се узме у обзир шта раде органи безбедности и ви не можете ако дођете до било каквог неког податка, а циљ је да се заштити јединица од, не знам, агентуре, да се заштите подаци, да се дође до неких сазнања, свим тим подацима до којих дође орган безбедности не може јавно обавештавати све присутне у команди, чак ни команданта, док се неке ствари не разјасне, поготово ако се ради о неким догађајима која изискују или намеравају или су неко кривично дело да се не би открили трагови, да би се сачувало, да би се дошло до података, значи морало се радити тако како се радило, тако сам и ја радио. Значи, и то што сам радио са мојим извештајем, са мојим сазнањима, послао сам претпостављеној команди у Шиду, чини ми се да су били у Шиду тада.

Адв. Здравко Крстић: Не знам да ли сам Вас, а покушавам, добро разумео, дакле, на почетку питања, а и мислим да сте делимично одговорили, Ваша генерална, тако да кажем, обавеза је да обавестите своју команду и по тој линији командној и оним претпостављеним, прво претпостављеном команданту, ваљда, те јединице у зони одговорности, а онда и паралелно или хоризонтално или како да, да не погрешим опет термилошки и неку Вашу линију безбедносну у Шиду, да ли сам добро разумео?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Адв. Здравко Крстић: Добро, хвала. Реците.

Сведок Милан Милошевић: Ако дозвољавате?

Адв. Здравко Крстић: Како не. Ми смо Вас зато и звали овде јер нам много што шта није јасно.

Сведок Милан Милошевић: О свим својим питањима и дневном, да кажем, о раду органа безбедности команднта јединице не извештавам детаљно и не извештавам га о подацима које сматрам да он не може да предузме или не треба, него само оно што је битно, а неке друге ствари до којих се дође или се ради неки посао који, значи извештава се по вертикали команда претпостављених органа безбедности.

Адв. Здравко Крстић: По вертикали, добро. Е, сада, да ли у том непосредном извештавању по вертикали долази и извршење кривичног дела у зони одговорности без обзира какво оно било?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Адв. Здравко Крстић: А да ли се обавештава и командант првопретпоставен или не?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Адв. Здравко Крстић: Хвала. Е, сада, ја уз напомену давно је то било, не бих се ни ја сетио да се не бавимо овим предметом, ја ћу Вас подсетити а Ви реците да ли ја грешим која је била зона Ваше одговорности, да ли ова места спадају у тој зони одговорности Опатовац, Ловас, Товарник и Илок?

Сведок Милан Милошевић: Да, али ја се не сећам тог момента, то су сва места у којима смо ми били и где су биле наше јединице, али тог датума...

Адв. Здравко Крстић: Је ли то био ваш задатак да опсервирате ви сва ова места где су биле јединице распоређене, је ли тако? Тако сам Вас разумео.

Сведок Милан Милошевић: Можда нисмо...

Адв. Здравко Крстић: Хајде исправите.

Сведок Милан Милошевић: Наша команда је била са распоредом наших батаљона, наших јединица активног састава распоређена на одређеним локацијама тад у том периоду.

Адв. Здравко Крстић: Јесу ли то ове локације?

Сведок Милан Милошевић: Нисам сигуран да су биле тад јер наша команда је тад била у Петровцима, можда су биле неке јединице, али свугде тамо

где су постојале, постојала је зона одговорности, једно је зона одговорности, а једно је где су распоређене јединице биле. Ја не знам где су биле тад распоређене јединице али та зона одговорности о којој Ви причате Товарник, Илок и тако даље, не Илок, него Товарник, Ловас то јесте била зона одговорности.

Адв. Здравко Крстић: Јесте, е, онда да Вас питам нешто пре него што Вам упутим неколико питања, не неколико, доста имам, зато смо Вас и звали, једва смо дошли до Вас, нисмо знали ни како се зовете, тако да никаква припрема није била, то сам хтео са овим првим питањем да се ми не знамо и тако даље. Дакле, и да искористим Ваше знање и стрпљење, немамо ми ништа против Вас, нити Вам погрешна питања постављамо, ни сугестивна, него само да разјаснимо неке ствари које се оптужницом стављају на терет овим људима.

Председник већа: Колега, молим Вас.

Адв. Здравко Крстић: Молим?

Председник већа: Старимо сваког тренутка, време не ради за нас.

Адв. Здравко Крстић: Па за ове људе одавно не ради, али шта ћемо, мораћемо тако. Дакле, да ли се сећате неког случаја, догађаја у Товарнику у вези неког жупника?

Председник већа: Забрањује се одговор на ово питање.

Адв. Здравко Крстић: Судија, много је важно, сад ћу Вам рећи зашто.

Председник већа: Пошто не представља предмет поступка.

Адв. Здравко Крстић: Јесте, јесте, ово је увод у догађај у Ловасу. Да ли се сећате да је неко са, да ли је било уопште у зони одговорности, а посебно у Ловасу да је било некаквих преговора представника ЈНА и локалног становништва? Ово је из предмета. И ко је учествовао са стране Ловаса?

Председник већа: Да ли би тако нешто уопште требало да буде предмет Вашег професионалног интересовања, да ли знате нешто о томе и да ли Ви би требало да знате?

Сведок Милан Милошевић: Оно што знам сигурно да у Ловасу, једино у Ловасу у тадашњој зони одговорности која је припадала Другој бригади где сам ја био начелник безбедности, тамо смо имали проблема са сталним, да кажем, спорадичним пуцњавама, несигурношћу, нерешеном некаквом несигурношћу у том селу и да ли је неко, оно што је био циљ наше јединице је да се успостави ред, да се прекине са тим јер је Ловас тад био иза нас, наша бригада је била напред, значи да се направи ред и да нема, да се нормализује стање, а тамо није било онако како је, то знам, то се сећам, на тим нашим састанцима да је тамо било проблема са мештанима, било је проблема са некаквим пуцњавама ноћу, са узнемиравањима, са неким нерешеним да кажем несигурношћу, ето то се сећам.

Председник већа: Само да се надовежем онда на то, да ли пре овог 18. или 19. како Ви рекосте, октобра су до Вас долазиле било какве информације о не дозвољивом, непрописном понашању према цивилном становништву од стране наших јединица било којих?

Сведок Милан Милошевић: Не, ја нисам никаквим информацијама располагао тад, нити сам долазио у Ловас, нити ми је било познато, осим што ми је било познато место Ловас и са тим некаквим, да кажем, несигурном тамо, несигурном боравку тих јединица које су биле јер је увек било некаквих пуцања увече, ноћу, не знам, напада некаквих и тако даље, то знам да је било, то је изношено на тим.

Председник већа: Хвала лепо.

Адв. Здравко Крстић: Јесте ли имали сазнања о наоружаним мештанима Ловаса и коју врсту наоружања су имали? Говорим о домаћем становништву.

Сведок Милан Милошевић: Оно што ми је познато...

Председник већа: Да ли су имали?

Сведок Милан Милошевић: Оно што је мени познато...

Адв. Здравко Крстић: Ми смо сигурни да има.

Сведок Милан Милошевић: Што је мени познато јер сам присуствовао тим састанцима команде и оно што је мени било познато, значи, није био домен моје, да кажем, рада, али познато ми је да у селу Ловас није предато, ако се може тако рећи изразом наоружање, а установљено је да поседују наоружање мештани Ловаса и колико ми је било познато требало је да се то наоружање покупи, преда, да се нормализује стање и да буде то све у неком, да кажем, као у осталим местима али једино Ловас то није урадио, колико ја знам и знам да је било одређених проблема да су предузимане мере од стране команде да се то наоружање покупи, да се престане са том некаквом спорадичном пуцњавом, са тим неким догађајима који су узнемиравали мештане и јединице које су биле тамо.

Адв. Здравко Крстић: Па следи логично питање, јесу ли предали то оружје?

Сведок Милан Милошевић: Нисам учествовао у томе али колико знам не.

Адв. Здравко Крстић: Добро, у реду. Па да ли је то био разлог за издавање наређења за напад на Ловас, 10-ог, осам дана пре овог догађаја? Да ли знате уопште нешто о тој наредби?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Не знате, добро, нећу Вас питати ништа око наредбе. А да ли ипак да Вас вратим на овог жупника, знате какав је исход био, он је преговарао у име Ловаса, а какав је његов исход, тачније...

Председник већа: Такође се одбија.

Адв. Здравко Крстић: Не, не, судија, видећете.

Председник већа: Такође се одбија одговор на ово питање. Нисте ме убедили да има икакве везе са свиме.

Адв. Здравко Крстић: Има. Да ли знате судбину тог жупника?

Сведок Милан Милошевић: Не. Ја не знам ни ко је жупник.

Адв. Здравко Крстић: А не знате. Не знате да је у Товарику убијен тај жупник?

Сведок Милан Милошевић: Нисам никад чуо ни за жупника, нити за...

Председник већа: Не морате одговарати на то питање.

Адв. Здравко Крстић: Добро, а да ли знате да је вођен некакав поступак око тог убиства, не знате?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Ко је требао да води?

Председник већа: Генерално ћу Вам рећи колега да одбићу сваки одговор на та питања везано за...

Адв. Здравко Крстић: Добро, одустајем, неће човек да каже зна то али неће да каже, ја га разумем.

Председник већа: И за жупника...

Адв. Здравко Крстић: Ја га разумем, зато што Васиљевић покрива то, све ја то разумем. Добро, нећемо о жупнику, нећемо, молим.

Сведок Милан Милошевић: Ја стварно не знам, ја кажем, што каже овде, не знам...

Председник већа: Не морате одговарати, сад сам рекао.

Адв. Здравко Крстић: Не, ми Вас питамо господине Милошевићу само оно што знате или што сте чули непосредно или посредно, што непосредно знате или посредно. Не знате ни једно ни друго да је жупник у то време у Товарику убијен, нити сте учествовали у вођењу поступка, молим лепо, немамо сазнање.

Председник већа: Ајде сад стваро престанимо са тим жупником и вратите се на свој посао.

Адв. Здравко Крстић: На овај догађај. Нама је данас један од сведока, тек данас сам ја имао то сазнање, рекао да сте Ви на лицу места изашли одмах после овог догађаја немилог у Ловасу 18.10., ја Вас питам да ли сте заиста изашли на лицу места да ли сте тамо сем ових изјава што сте Ви рекли узимали, опсервирани лице места, обезбедили материјалне доказе, изузели дуге цеви од учесника, односно оних које Ви сматрате учесником у том тренутку и да ли је вршено балистичко вештачење тог подручја?

Председник већа: Почетак овог питања није сасвим правилан, полако, јер пре свега треба да буде питање да ли сте излазили, е сад кажемо на лице места, не само у Ловас, него на то минско поље на коме се све то дешавало, да ли сте то видели, не само место Ловас и та просторија у којој сте узимали изјаве, дакле да ли је било увиђаја, како год, ако то другачије називате? Мислим да разумете питање.

Сведок Милан Милошевић: Питање разумем, после догађаја на минском пољу, по сазнању, ја сам дошао, чини ми се да је било чак вече, пред вече, тог дана дотичног, не сећам се тачно ни датума, али знам да се то догодило. Оно што сам све ја радио то је, прво, да се сагледа укупна ситуација шта се то догодило, позвао сам одговарајуће старешине и војнике, значи дошао сам на лице места, ушао сам у неку зграду, ја се сад не сећам тачно тамо где је била тадашња, кажем команда или јединице где су постојале, и тамо сам обављао разговоре. Све оно што сам радио ја сам остао до касно у ноћ, чак можда и сутрадан, не сећам се тачно кад сам се вратио, али сам обављао разговоре да се дође до сазнања и оно што ми је био циљ да се дође до сазнања шта се то десило, како, на који начин, значи, узимао сам изјаве од људ, саслушавао појединце, задржао их на лицу места, дошао до некаквих сазнања, до података, направио извештај тај што сам направио, нисам ишао на лице места тамо осим што су ми објашњавали кроз причу где се то налазило, како се то догодило, нисам никакве друге радње предузимао осим што сам о том свему одмах известио претпостављене и по мом мишљењу сматрао сам да тад има основа, да то што је рађено није урађено добро и да треба да се предузме одговорност али из претпостављене команде које су касније и уследили, ја мислим да после тог мог извештаја и после мог обавештења да су нека лица притворена, не знам тачно ни који.

Председник већа: По Вашем сазнању да ли је војна полиција на пример излазила на ово место догађаја, налазила, чувала трагове материјалне целог тог догађаја.

Сведок Милан Милошевић: Војна полиција из моје јединице није. Али после извештаја мог у Шид где су они били одговорни и надлежни за то, ја мислим да су они слали одоздо и војну полицију и привели су одређена лица и предузели су мере из своје надлежности.

Председник већа: То значи привођење је остало, то је војна полиција радила?

Сведок Милан Милошевић: Ја нисам никог привео тад, ја нисам никог лишио слободе.

Председник већа: Онда је била војна полиција?

Сведок Милан Милошевић: Са мном је била војна полиција, али ја нисам никог привео ни лишио слободе кад сам, ја сам само саслушао људе, узео одговарајуће изјаве, дошао до сазнања и проследио претпостављеној команди наравно са предлогом да се предузме и они су из своје надлежности касније...

Председник већа: Ако сам разумео Ви сте у Ловас дошли у пратњи заједно са неколико припадника војне полиције.

Сведок Милан Милошевић: Тако је, возача, полицајац и неко, то је тако било и тако је било. Значи само пратња.

Председник већа: Да ли сте се с њима и вратили?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Председник већа: Изволите.

Адв. Здравко Крстић: Рекосте да сте сачинили извештај о овоме што сте нашли у том тренутку, што сте сазнали не излазећи на лице места. Како ми можемо да дођемо до тог извештаја? До сада нисмо. Тужилаштво не интересује то а нас веома интересује. Ја зато и питам јел можемо да дођемо? И од кога да тражимо?

Сведок Милан Милошевић: Све извештаје што сам слао претпостављеној команди слао сам доле њима. Шта је са тим извештајима, како је то архивирано, ја то стварно не знам сад.

Адв. Здравко Крстић: Да будемо прецизнији претпостављена команда, ја увек мешам Лончар и Шид. Ко Вам је у ствари претпостављена команда?

Сведок Милан Милошевић: Тај извештај што сам ја слао, ја сам слао Првој дивизији јер су тамо претпостављени органи безбедности који су имали надлежности и могли су да предузимају даље мере из оквира њиховог домена рада. Значи да предузму кривичне пријаве, да приведу, да одведу иако је било случајева кад се кривично дело уради да сам ја спроводио са својом полицијом али доле до њих. Опет до њих. Јер ја горе на првој линији нисам имао могућности да...

Адв. Здравко Крстић: Е сада што каже колегиница можда погрешно али разумемо доле, горе и тако даље. Дакле, јесте овакву информацију после сачињавања доставили и пуковнику Лончару?

Сведок Милан Милошевић: Не, у потпуности.

Адв. Здравко Крстић: Шта то значи у потпуности?

Сведок Милан Милошевић: Извештај писмени који сам послао, послао сам у Шид команди претпостављеној доле а такав исти извештај нисам давао и у опису мог посла није да дајем команданту све, осим да га известим у оној мери у којој је потребно да га известим да му кажем шта сам радио, шта је било, шта се догодило да он буде упознат значи.

Адв. Здравко Крстић: А да ли сте га известили шта се десило?

Сведок Милан Милошевић: Известио сам га усмено.

Адв. Здравко Крстић: Дошли сте до сазнања да се десило то и то.

Сведок Милан Милошевић: Тако је.

Адв. Здравко Крстић: Е добро. И Лончар је тог дана знао шта се десило у Ловасу јел тако?

Сведок Милан Милошевић: После мог повратка у команду известио сам га шта је било.

Адв. Здравко Крстић: Јел се сећате можда јел знате шта је Лончар предузео после тога? И да ли је нешто предузео?

Сведок Милан Милошевић: Ја се не сећам. Исто тако сам га обавестио да сам све то предао претпостављеној команди и да ће бити мере предузете, тако да не знам какве су, шта је он предузео не знам.

Адв. Здравко Крстић: Добро. То Вас не питамо. Оно што не знате не знате, шта да радимо. Дакле, ако сам добро чуо након тога су ови из претпостављене команде из Шида долазили на лице места и радили су шта су радили, ми не знамо кога да питамо овде немамо, али претпостављам да су нешто радили. Али Ви што сте радили тај дан претходно узимали изјаве. Да ли сте дошли до сазнања посредно или непосредно да је у овом случају минског поља употребљено и оружје, односно дуге цеви од стране оних који су спроводили наводно цивиле на том делу. Јел сте имали сазнање неко? Јел сте то чули док сте узимали изјаве или касније пошто у оптужници има то, ја зато и питам, да је један број страдао и од пушчаних цеви.

Сведок Милан Милошевић: Све што би вам сад рекао бојим се да би, не би било прецизно. Кад бисте дошли до мог записника кога сам сачинио и до мојих сазнања ја би онда могао да напишем али оно што се сећам, ипак је то догађај био који, кога се ја сећам и који могу поуздано да кажем, знам да су иза тих људи који су ишли на минско поље ишла једна група других људи који су били са наоружаним пушкама, знам да је дошло до активирања прве мине, једну су пронашли па су је разминирали, на другу кад су наишли да је активирана. Да ли намерно иако је било различитих изјава, или ненамерно од једног цивила и да је тад настала, било пуцњаве, од кога, ко, како не знам, да ли у тој паници што од минског поља, било је и пуцњаве колико ми је познато али све ове податке говорим зато што ја немам тај извештај. Кад бих дошао до њега ја бих рекао тачно.

Председник већа: Ми смо Вас малопре питали да ли је Вашим разговорима у оквиру тог извештаја било код од мештана обухваћен?

Сведок Милан Милошевић: Колико је мени познато ја нисам мештане испитивао, само сам испитивао лица одговорна која су припадала тадашњој територијалној одбрани и оне који су се задесили и који су били нама потчињени.

Председник већа: Добро.

Адв. Здравко Крстић: Дакле, имали сте сазнања колко се сећате да се и пуцало тамо сем што се догодила експлозија од мина и тако даље. Е сада, ја Вас то и питам намера ми је да кажете оно што знате. Што не знате не знате. Да ли је неко Ви или Ваша претпостављена команда извршила балистичко вештачење тог оружја или не?

Сведок Милан Милошевић: Ја нисам. Моја команда бригаде није јер би то ако би се радило, прво ми нисмо стручни за то и...

Адв. Здравко Крстић: Тако је.

Сведок Милан Милошевић: И нисмо радили. Значи моја команда бригаде где сам ја био и ја нисам. Да ли је неко радио не знам.

Адв. Здравко Крстић: Хвала лепо. Каква је Ваша судбина пре него што Вам предочим исказе неких сведока који су интересантни и сведочили су око овог догађаја а из Ваше команде су. Каква је Ваша улога кад сте те извештаје послали? Јел учествујете Ви у писању кривичне пријаве, додатне информације и знате ли судбину те Ваше информације?

Сведок Милан Милошевић: Судбину не знам. Нисам писао додатне информације осим што знам јер смо били свакодневно на вези, да су предузете мере.

Адв. Здравко Крстић: Које? И ко је предузео?

Сведок Милан Милошевић: Да су нека лица приведена и да су оно што ми је речено, та команда претпостављена моја команда је предузела неке мере из своје надлежности јер су они били за то и одговорни. Значи моје је било да сигнализирам, дам одређене податке и да се предузму и да су они нешто предузели против тих лица коај сам ја тамо назначио која сам саслушао. Али ја нисам учествовао. И не знам шта је све предузето.

Адв. Здравко Крстић: Добро.

Сведок Милан Милошевић: Нису мене извештавали него ја њих. Значи не знам.

Адв. Здравко Крстић: Добро. И нисте се ни интересовали разуме се јел?

Сведок Милан Милошевић: Ја сам радио оно што ми је наређено.

Адв. Здравко Крстић: Не, не, потпуно Вас разумем. Судија уз Ваше допуштење ја овде имам изјаву сведока Милорада Бошковића али пре тога бих питао сведока да ли познаје господина Бошковића. И да ли је он био и у којој функцији у односу на сведока?

Сведок Милан Милошевић: Не. Ништа ми не значи Милорад Бошковић. Не знам о коме се ради.

Председник већа: Не разумем сврху тога што сада мислите да чините.

Адв. Здравко Крстић: Па сад, рећи ћу вам на крају. Дакле, кога познајете од тих из Ваше претпостављене команде из те зоне одговорности у Шиду? Кома сте назвали Ви Ваш извештај? Име и презиме и функције.

Сведок Милан Милошевић: Не. Ја извештаје нисам слао на име и презиме. Извештаји сви наши иду у орган безбедности не знам дивизије. Ако је дивизија иде у орган безбедности. Ко од њих отвори, ко је дежурни, шта се ради тамо. Значи ја не ословљавам по имену и презимену никад пошта кад се шаље не ословљава се по имену. Значи никад директно лицу. Команда је команда, извештај се напише органу безбедности, надлежни људи отварају, погледају тамо ко је надлежан и то је то.

Адв. Здравко Крстић: А кога сте лично познавали у Шиду ко је вршио те функције Ваше претпостављене команде?

Сведок Милан Милошевић: Претпостављена команда је имала мислим 4-5 оперативаца који су радили тамо, поред осталих колико ми је познато био је Мунћан Драган, касније пуковник Сретко Ковач чини ми се да је и он тад још био у чини ми се значи говорим податке и ја просто сам и заборавио значи постојали су одређена екипа људи који су то радили и који су примали пошту. Ја сад би требало по документима да се сетим зато што се то и смењивало и мењало, ко је у том периоду баш био не знам. Не знам све набројати.

Адв. Здравко Крстић: Да ли сте познавали и да ли знате коју улогу је имао у тој претпостављеној команди пуковник Петковић?

Сведок Милан Милошевић: Колико ми је познато и он је био у органима безбедности у претпостављеној команди ако се односи на тог пуковника Петковића.

Адв. Здравко Крстић: Јел знате каква му је судбина?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Ја ћу Вас подсетити. Погинуо је у хеликоптерској незгоди. Јел се сећате тога? После ових догађаја.

Председник већа: Колега не видимо важност уопште тога о чему говорите.

Адв. Здравко Крстић: Јел сте познавали...

Председник већа: Ми ћемо одредити да ли је важно или није тако да кажем да не трошите време на овакав начин.

Адв. Здравко Крстић: Са аспекта одбране, судија дозволите да и ми ценимо нешто што је важно.

Председник већа: Ми не видимо из тог разлога...

Адв. Здравко Крстић: Ми не видимо уопште могућност...

Председник већа: Да би се даље бавили тиме.

Адв. Здравко Крстић: Ми не видимо такву могућност да се случајно пропусти да овај сведок тек сада дође овде. Мислим то је невероватно. То је толико алармантно да треба дозволити да видимо шта човек зна јер је на извору података био и догађаја.

Председник већа: Браниоче, пређите на неко конкретно питање ако их имате која имају везе са овим догађајима овде.

Адв. Здравко Крстић: Врло конкретно.

Председник већа: Или...

Адв. Здравко Крстић: Ево пре него што поставим питање да сведок не одговори а ускрати одговор иако зна. Дакле, да га не доведем у такву ситуацију. Милорад Бошковић је пуковник начелник опростите, начелник Трећег одељења у БСНО ако ја добро читам то. Милорад Бошковић. Јел се сећате ко је сад?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Не. Добро. Он је овде у својству сведока рекао при крају, просто мало нервозан. Ја нисам био онда на том претресу захваљујући вољи једне колегинице, дакле, он је на питање ко је сачињавао тим, он је говорио о тиму на терену који је припремао и кривичну пријаву и тако даље и где је проследио и тако даље, и тако даље. То ћу Вас нешто касније питати о судбини те кривичне пријаве, па на питање да наведе тим из управе ове безбедносне јел, или за безбедност како се то каже, љутито одговори „ево кажем, ишао је тамо стално Васиљевић па њега питајте“. Е сада ја Васиљевића не могу да питам пошто није ту, питам Вас јесте ли видели Васиљевића тамо и каква је његова улога била?

Сведок Милан Милошевић: Не. Нити сам га видео...

Адв. Здравко Крстић: То значи да Бошковић лаже.

Сведок Милан Милошевић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Па не, али он каже ово. Опростите...

Председник већа: Бошковић, Васиљевић и остало. Нећемо се тиме бавити.

Адв. Здравко Крстић: Па позадина целог овог случаја...

Председник већа: Сматрајући да је то ван предмета овог поступка.

Адв. Здравко Крстић: Судија, нисмо од јуче. Дакле, позадина овог догађаја је тамо. Да ли господин зна или не зна или зна па не сме да каже, то је његова ствар. Ја мислим да је он частан човек, частан официр и да треба и заклео се да говори истину. Дакле, Бошковић каже „ево питајте Васиљевића јер он је стално био тамо“. Ја питам ...

Председник већа: Пошто смо чули Ваше питање...

Адв. Здравко Крстић: У зони Ваше одговорности да ли је био Васиљевић или не? Није био, идемо даље.

Председник већа: Крстићу пошто сам чуо Ваше питање не дозвољавам одговор на то питање јер се не тиче предмета поступка.

Адв. Здравко Крстић: Али судија, он хоће да одговори, тако сам разумео, хоће да одговори.

Председник већа: Без обзира.

Адв. Здравко Крстић: Добро, у реду је, у реду је. Е сада, из тог транскрипта нама је господин Бошковић објаснио да су све информације које су ишле према њима, вероватно и та ваша на једном месту и да је сачињена кривична пријава и достављена надлежном војном тужилаштву. Да ли Ви нешто знате о томе?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Адв. Здравко Крстић: Не. Ако су дозволи, а нема разлога да ми не дозволи, ја би Вам показао каква је судбина те кривичне пријаве. Па да ми Ви кажете као безбедњак те јединице и оно што сте Ви радили на терену, скупљали мукотрпно даноноћно каква је судбина тих информација. Могу ли судија?

Председник већа: Не. Мислим да није битно то да тражимо од овог сведока.

Адв. Здравко Крстић: Па битно је па да види човек то што је радио он како иде у кош.

Председник већа: Ви ћете то... Дакле, овако ће бити питање или тако нешто што сте тражили, како год то назвали, не дозвољава се. Ви ћете то изнети као свој аргумент већ када то буде било потребно.

Адв. Здравко Крстић: Претпостављам на отвореном главном претресу у Апелационом суду, претпостављам. Претпостављам а волео би да нисам у праву. Па ево, ја мислим да је то да су то јако важна питања која нису разјашњена, поготово што смо од стране подносиоца оптужног акта били ускраћени задовољства да овог господина сведока актера непосредног испитамо још у истрази. Дакле, видите какав је вео изнад овог предмета? Хвала лепо, немам више питања. Захваљујем на искрене одговоре и ове које је дао човек а констатујем да заиста не сме да говори о пуковнику Васиљевићу, генералу јер је он и даље активан врло активан.

Председник већа: Не, одговор је био ускраћен односно није био дозвољен. Да ли тужилац има неко питање за овог сведока?

Заменик тужиоца: Нешто сте говорили везано за овај догађај на минском пољу па сам ја сад у дилеми како да Вам поставим питање у циљу да сазнамо шта се тамо десило а да не улазимо у оне оперативне активности које сте Ви тамо обављали. Па сад да покушамо овако, суд ако допусти питање, допусти ако одбије, поштоваћемо наравно то. Ви сте употребили у једном тренутку, кажете поуздано знам. Ајде да се држимо те одреднице поуздано знам. Шта поуздано знате о том догађају на том минском пољу поводом кога сте били тамо и обавили разговор са тим лицима?

Сведок Милан Милошевић: Дозволите, да би неки податак био тачан онда морате да имате више извора сазнања. Очигледно је оно што сам ја урадио тад, саслушао сам можда од 5-10 учесника који су тамо били, различитих. На основу свих тих саслушања тад, тог момента.

Заменик тужиоца: Ко су та лица?

Сведок Милан Милошевић: Па ја сам саслушавао све оне за које сам мислио да треба. Мене сад кад би неко питао тачно, ја не могу дати одговор ни број колико сам их саслушао, ни шта је ко од њих рекао.

Заменик тужиоца: Не то. Својство њихово. Шта су они били тамо? Те које сте Ви саслушавали?

Сведок Милан Милошевић: Ја сам саслушао углавном припаднике територијалне одбране односно припаднике који су имали одређене чинове одговарајуће, лица која су била у команди, командира чете, командире водова, све те који су били непосредни било по ком основу на том догађају што се десило. Па сам обављао разговоре, колико се сећам, нисам обављао разговоре са лицима мештанима, са цивилима нисам. Него само са лицима који су били припадници.

Заменик тужиоца: Сад бих Вас ја питао што нисте обављали разговоре са цивилима пошто и они имају сазнања о томе у циљу целовитог сазнања о тим

догађајима ајде да кажем *audiatur et altera pars* - на латинском, саслушајмо и другу страну.

Сведок Милан Милошевић: Е оно што би требало да уради и требало је и вероватно је урадио неко ко је за то надлежан. Моје оно што је било да се дође до података правих до сазнања, до одређених докумената, до изјава и да се да претпостављеној команди која је у надлежности.

Заменик тужиоца: Мислите да изјаве тих мештана нису релевантне?

Сведок Милан Милошевић: Не мислим да нису релевантне, али ја нисам имао ни времена ни могућности, нити је то било у опису мог да ја испитујем мештане. Значи мени је битно да се сагледа како се догађај догодио, ко су узрочници тог догађаја, постоји ли разлог за кривичну одговорност, да се некакви докази прикупе који су могли да се ураде тад у том периоду, да се то што пре проследи и да одређене службе које су надлежне и које су имале могућност и право предузму даље из своје надлежности.

Заменик тужиоца: Јел би то могло мало неким једноставнијим језиком да се каже?

Адв. Радоје Алексић: Није у његовом ресору, ето то је.

Председник већа: Колега, не помажите.

Заменик тужиоца: Да ли је обавио разговор са неким, да ли је обавио разговор тамо са неким од тих преживелих са минског поља?

Председник већа: То сам и ја био питао. Не, је ли тако?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Заменик тужиоца: Мислили сте да то није неопходно?

Сведок Милан Милошевић: Дозволите, преживелих. Ја сам обављао разговор са припадницима који су се тамо задесили и који су били, преживели наравно сви су преживели с којима сам обављао разговоре.

Заменик тужиоца: Ја Вам говорим за те људе који су били на минском пољу као они који су активирали мине својим ногама, о томе Вам говорим.

Сведок Милан Милошевић: Не, не.

Заменик тужиоца: С њима нисте разговарали?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Заменик тужиоца: Јел никад не разговарате у таквим ситуацијама са онима који преживе неки догађај?

Сведок Милан Милошевић: У неким да, али у овом случају ја нисам... не, ја нисам њих ни, они су били збринуте, неки су били рањени, неки су били пребачени, неки су били. Значи то је већ било крај тог догађаја и ја сад да људе да тражим...

Заменик тужиоца: Јел Вама неко рекао да не разговарате са тим лицима?

Сведок Милан Милошевић: Нико ми није рекао да не разговарам. Моје право је било потпуно да причам са свима онима за које сматрам да требају. Али мени...

Заменик тужиоца: И мислите да није требало с њима да разговарате?

Сведок Милан Милошевић: Мени је било сасвим. Сасвим... да вам кажем никад није довољно али ја сам толико обавио разговора и провео сам ту једну ноћ, можда да ли целу, не сећам се, али сам остао до касно, и обавио сам разговоре са десетак лица сигурно и сасвим је било довољно да се стекне слика шта се то догодило, како се догодило, и да дам неке почетне да кажем, то нису потпуна саслушања ја нисам вршио некакве...

Заменик тужиоца: Реците нам шта се десило и како се десило.

Сведок Милан Милошевић: Ја Вам опет кажем, кад бисте нашли моје записнике и моје...

Заменик тужиоца: Ја Вас питам чега се Ви сећате сада?

Сведок Милан Милошевић: Сећам се ...

Адв. Борис Зорко: Поштовани суде ја морам да приговорим, извињавам се поштовани колега, али сведок не може да каже шта се и како се десило. Сведок евентуално може да каже како је и на који начин дошао до неких информација. Дакле, не може се овај сведок питати шта се десило.

Председник већа: То је смисао питања. Ми знамо да сведок није очевидац. Међутим, пре тога, мада смо на неки начин вас то и питали али да будемо сасвим јасни. Ту ширину, обим онога што ћете урадити у Ловасу пре него што док долазите, када сте све то чули, да ли сте одредили Ви сами или су неке већ постојала нека идеја о томе шта би се требало тиме обухватити? Односно да ли сте Ви процењивали шта и колико треба да урадите или је, не могу рећи наређено него саветовано у неком смислу шта да се и колико?

Сведок Милан Милошевић: Да Вам кажем. Само овако, кад се догоди неки догађај као што се тај догодио, никаква не постоје прописи и правила у смислу значи догађај се догодио, оно што ја знам шта је циљ. Циљ је да се сазна ко су узроци догађаја, постоји кривица, постоји одговорност да се прикупе материјални докази, да се узму изјаве од лица одговарајућих који су учесници, да се ако то догађај захтева да се приведу, лише слободе и да се извести претпостављена

команда. С ким сам ја обављао разговоре наравно да сам прво дошао ко има највише чинове и онда сам кренуо са старешинама са лицима учесницима и обавио сам разговоре с ким сам ја сматрао да треба али нисам имао никаква упутства ни од кога. И све што сам радио и све што сам записао и све што сам узимао послао сам претпостављеној команди.

Председник већа: Има ли одређено време за које то треба да се уради?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Председник већа: Колико времена имате или колико смете или можете да се задржите уколико би се појавила потреба за још више лица да се од њих узме информација.

Сведок Милан Милошевић: Не, нико ме није ограничавао временом. У осталим догађајима који су...

Председник већа: Јел има неки обичај или нешто се подразумева колико имате времена да то урадите?

Сведок Милан Милошевић: Не, можете се задржати цео дан и целу ноћ или два сата или три сата, значи у зависности од тога колико сматрате да треба и колико, до колико дођете до тих података колико је то. Значи то је нека процена лична од случаја до случаја јер немате шаблоне, нигде нема шаблон, морате бити два сата, можете бити и цео дан ако треба да се остане цео дан док се не дође до оног да се разјасни случај.

Председник већа: Добро, хвала. Разумем.

Заменик тужиоца: Шта се десило... па питао сам га да нам каже шта се десило тамо шта је сазнао мислим ако је наша улога да ми утврдимо право стање ствари и да не замагљујемо неке догађаје, да дамо нека сазнања о томе да изнесемо ја то због тога питам. Немам никакву другу позадину тих мојих питања. Ајде помозите нам да сазнамо шта се то тамо десило. Кажите нам оно чега се сећате.

Сведок Милан Милошевић: Да Вам кажем нешто, шта ми је ко рекао и од кога сам узео све изјаве, то стоји у тим записницима.

Заменик тужиоца: Јел може без суфлирања после мојих питања? То бих ја замолио Вас председниче већа да ту дисциплину на неки начин успоставимо. Ево ја са своје стране нећу, нисам чини ми се ни добцивао, ако јесам извињавам се. Али мислим ако ја поставим питање па онда се...

Председник већа: Тако је. Реч има само тужилац и сведок.

Сведок Милан Милошевић: Али ако дозволите, све што ја сад кажем по сећању после 23 године, колико има. Дозволите, било би нетачно и ја не желим да износим нешто било је могуће. Све што сам ја написао тад ако нађете моја

документа, ја ћу узети погледати то је моје и онда могу да погледам и да видим да је то моје и да се подсетим шта је било тог дана. То је био један у низу од тих. И то је ипак било ратно стање.

Заменик тужиоца: Није то уобичајени догађај господине да се Ви тога, немате Ви такве догађаје сваки дан. Ја знам да је прошло 25 година, али сложићемо се да изводити људе на минско поље то нисте имали ниједанпут осим те прилике. Јел то тачно или није?

Сведок Милан Милошевић: Тачно.

Заменик тужиоца: Е па онда нам кажите то чега се сећате. То је један догађај ипак упечатљив, мислим сад ја покушавам 100 пута исто да Вас питам, Ви стално идете у ...

Адв. Слободан Живковић: Судија ја морам да приговорим на овакву констатацију да је неко изводио људе на минско поље.

Председник већа: Тишина, тишина.

Адв. Слободан Живковић: Мислим, то нигде не стоји.

Председник већа: То сад улази у оно, пошто разумем да су Ваше информације биле из тих разговора са одређеним лицима у садржини њихових изјава. Тако нешто до сада није било доказ у овом поступку а мислим а неће ни бити.

Заменик тужиоца: Е сада сам мало деконцентрисан...

Председник већа: Да ли је на крају тог Вашег извештаја јел био некакав Ваш закључак или тако нешто?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Председник већа: Да ли то треба да садржи?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Председник већа: Да ли се тога сећате?

Сведок Милан Милошевић: Закључак је био да је очигледно су прекорачена овлашћења, да постоји кривично дело и да се треба предузети даље опет претпостављам на основу мојих сазнања до којих сам дошао, то није уобичајен догађај био. Известио сам мислим чак и алармантно можда доле претпостављену команду у тој мери да се предузму одговарајуће мере јер то је била моја дужност и обавеза и сигурно је, ја не могу да цитирам шта сам написао али знам да је морало да се предузме нешто. То је морало да стоји на крају тог извештаја.

Председник већа: Добро. У реду.

Заменик тужиоца: Немам ништа. Па сви су моји покушаји да сазнам значи наилазе на зид ћутања. Мислим ја сам ајд сад да не причам о томе, и ја излазио на увиђаје 28 година, ништа друго не радим само радим овај посао, никад ми се није десило да се не постави питање ономе ко је преживео или био оштећени, шта зна о томе. Али ево, увек човек нешто сазна. То је мој само коментар, ништа друго.

Председник већа: Ово је примедба на исказ сведока. Добро.

Заменик тужиоца: Колега који ми је рекао у да сам ја ту нешто инсинуирао ја нисам ништа инсинуирао. То је човек рекао да су лица била одведена на минско поље. Питајте га ако није.

Председник већа: Добро. Остали да ли? Јавља се адвокат Алексић. Добро. Даћу Вама предност. О Вама се ради.

Опт. Милан Девчић: Добар дан. Оптужени Девчић. Господине Милошевићу реците ми Ви сте били на том терену Товарник јел тако?

Сведок Милан Милошевић: Кроз Товарник смо прошли. И били смо у Товарнику.

Опт. Милан Девчић: Реците ми јел била нека команда у Товарнику од 10. у ствари пре 10-ог у септембру? Где је била команда смештена са господином Лончаром пуковником тада, командантом Друге бригаде?

Сведок Милан Милошевић: Команда је била у Шиду, па смо онда прошли кроз Товарник и ја се не сећам где смо били лоцирани касније и онда смо се премештали из једног места у друго.

Опт. Милан Девчић: А реците ми временски можете да неку одредницу дате, датум кад је то било у Шиду команда кад је била негде даље?

Сведок Милан Милошевић: Не могу дати тачне датуме јер би то било стварно непрецизно. Знам док Товарник није био да кажем, док је Товарник била граница јер ми смо имали задатак да се кроз Товарник прође и да идемо да заузмемо нека места. Значи кад смо...

Опт. Милан Девчић: Добро. Реците ми да ли је икад била команда смештена са господином Лончаром у Товарнику?

Сведок Милан Милошевић: Колико ја знам не.

Опт. Милан Девчић: Не, зато Вас питам што сте рекли да је била команда у Петровцима а зато видим да овај избегавате да кажете да је била у Товарнику, у Петровцима је била после значи 19-ог можда чак и 21. Али небитно је. Ако ја знам боље од Вас, то је Ваша грешка није моја. Реците ми с обзиром да сте рекли да сте достављали те извештаје и тако даље, претпостављам некој команди тамо у ствари Вашој, што се тиче безбедносних органа, реците ми где је то била

смештена? Мислим просторија као просторија или просторије те које су биле у Шиду конкретно или не знам где.

Сведок Милан Милошевић: Не, у Шиду је била али ја не могу да Вам кажем ја сам кроз Шид исто прошао, ја не бих могао дати тачан одговор која зграда, која улица, која ја стварно не могу дати ни улицу, ни број, знам где је била та зграда, али ја то сад не могу никако, како бих ја то могао да објашњавам од овог, од оног, нити знам улицу, нити...

Опт. Милан Девчић: Јесте ли се пењали уз неке степенице у тој згради? Не сећате се?

Сведок Милан Милошевић: Не сећам се.

Опт. Милан Девчић: Реците ми, пошто сте споменули Мунћан Драгана, је ли Мунћан Драган?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Опт. Милан Девчић: Јесте. Реците ми поред њега ко је још био ту у том тиму? Да ли је био Кресојевић, да ли се сећате, тада је био капетан прве класе па је унапређен у мајора у том периоду кад га Ви познајете?

Сведок Милан Милошевић: Не сећам се.

Опт. Милан Девчић: Добро, небитно. Знате ли Петра Плавшића, је ли он био капетан? Ко им је био претпостављени?

Сведок Милан Милошевић: Ја стварно да кажем искрено лица и имена и презимена сам...

Опт. Милан Девчић: Добро. Реците ми, Љубиша Петковић пуковник, да ли га лично познате или не знате?

Сведок Милан Милошевић: Петковића познајем из ранијег периода.

Опт. Милан Девчић: Реците ми, само везано за овај период, значи дешавања ових кад сте Ви активирани на том подручју, ништа друго Вас не питам. Немојте причати о '92., '93. и '95. небитно то, него значи '91. година у оквиру ових датума.

Сведок Милан Милошевић: Са њим никад нисам имао контакт тамо док смо били на ратишту са њим, и он са мном не.

Опт. Милан Девчић: А какав сте имали контакт онда са Драганом Мунћаном? Ви сте били капетан тада.

Председник већа: Господине Девчићу, слично као...

Опт. Милан Девчић: Не, битно је. Ја сам оптужени.

Председник већа: Оном као што вреди и вредело је за браниоца Крстића ово ређање имена из безбедности...

Опт. Милан Девчић: Не, не. Ја немам ништа са браниоцем Крстићем.

Председник већа: Немате, не говорим због тога.

Опт. Милан Девчић: Некад ме је бранио, био ми је први адвокат.

Председник већа: Ово ређање имена, функције и остало не води ничему.

Опт. Милан Девчић: Зато што господин неће да каже истину, господине председниче.

Председник већа: И ако наставите са тиме, забрањиваћу одговор и на Ваше питање, немојте говорити док ја говорим.

Опт. Милан Девчић: Да, извињавам се.

Председник већа: Дакле, кажем, ово не води ничему заиста, као што то нисмо.

Опт. Милан Девчић: Онда је дао заклетву, молим Вас, он је положио заклетву.

Председник већа: Чули сте ме.

Опт. Милан Девчић: Па коме је дао извештаје те које је послао, не знам, тамо негде.

Председник већа: Он је причао о томе.

Опт. Милан Девчић: Причао? Како не зна где је ишао у просторије, па ја знам, ја сам сарађивао са господином пуковником Петковићем, па ја не знам како он човек да не зна где је ишао код Петковића. Ја знам где је био Петковић, он не зна.

Председник већа: Ништа више о томе, дакле.

Сведок Милан Милошевић: Ако дозволите...

Председник већа: Отишли сте предалеко.

Опт. Милан Девчић: Није далеко, господине.

Председник већа: Долазимо до тога да то неће имати значаја за све ово.

Опт. Милан Девчић: Господине судија, није далеко, то је истина, а ово није истина.

Сведок Милан Милошевић: Господине судија, ако могу ја само нешто да дам на ову примедбу? Ја извештаје нисам носио, нити је то била моја обавеза. Извештаји су ишли поштом, онаквим путем како смо писали, свакодневно смо их слали, а можда сам отишао једном или два пута за целокупно време мог боравка тамо јер моје место није било да идем у команду и да носим извештаје, него сам радио то што сам радио са јединицом где се налазила јединица, а пошта је ишла свакодневно, пошта је ишла како иде пошта, носила се. Према томе, моје место није било доле у Шиду и наша команда није била, а претпостављена је, а свака пошта се наслови органима безбедности или не знам оперативном, или не знам коме, они отварају доле пошту, ко и шта предузме то опет ја не знам.

Опт. Милан Девчић: Ви значи, лично нисте ишли?

Сведок Милан Милошевић: Не да нисам ишао. Ја кажем нисам носио извештаје, али можда сам некад свратио и знам где су били, наравно, али нисам носио извештаје, није то било моје да носим. Долазио сам можда на неке састанке или на неке договоре, али ја кажем можда једном или два пута за сво време које смо провели тамо.

Опт. Милан Девчић: Да ли Вам је познато име Суботић Слободан? Његова функција тада на том терену у зони одговорности у којој сте Ви били то управо ова села која је напомињао адвокат Крстић.

Сведок Милан Милошевић: Не.

Опт. Милан Девчић: Није Вам познато?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Опт. Милан Девчић: Па мислим, сувишно је да питам човека као и јуче вештака, шта да га питам, кад човек нема ратни дневник како може да вештачи овај предмет уопште. То што он Правила службе вештачи као и овај господин што не сме ништа да каже, пошто је инструкисан, службе су га инструкисале, пре свега од Васиљевића и осталих, тако да...

Председник већа: Према томе закључујем да више немате.

Опт. Милан Девчић: Закључујем, господине судија председавајући, да не говори истину пре свега човек. Као друго, књига о Ловасу се пише, тако да знате, тако да нека истина ће изаћи, као што је изашла о случају „Овчара“, епилог знамо, значи монтирање процеса. Ловас је такође монтиран процес, ту нема шта, а због тога ја трпим и моја фамилија, моја, значи, од уже до шире фамилије.

Председник већа: Доста је о томе. Ово што сте рекли „монтирање процеса“ схватићу зато што сад желим овако у овом тренутку да сматрам да се не односи на суд или бар не на овде присутне?

Опт. Милан Девчић: Не, ја нисам рекао за суд, молим вас.

Председник већа: Зато ћу, кажем, сматрати да то нисте на нас мислили.

Опт. Милан Девчић: Ја нисам мислио на вас, мислим на господина тужиоца и неке...

Председник већа: Ово такође нећу дозволити.

Опт. Милан Девчић: Добро. Безбедносне службе су ми ово све направиле, управо оне за које сам тада допринео и за које сам ратовао на терену.

Председник већа: Питања сте поставили и примедбе сте дали.

Опт. Милан Девчић: О томе ради. Ради се о мом животу, је ли знате?

Председник већа: Знам.

Опт. Милан Девчић: Е, хвала лепо.

Председник већа: Толико.

Сведок Милан Милошевић: Господине судија, ако дозвољавате само, ја не могу да прећутим једну ствар. Овде је речено да сам ја инструкисан и да сам ја припремљен. Ја Вам овде тврдим одговорно, без обзира ко је, никад после овог догађаја, ни о овом догађају нисам разговарао ни са једним органом безбедности. Ја сам службу безбедности часно изашао из њег '96. године, обављао сам неке друге своје послове и нема тога, ја Вам то сад кажем отворено, ко би мени рекао ако је нешто било да не кажем и да не предузнем. Ја то што сам радио, радио сам поштено и не дозвољавам да сам ја инструкисан, ја Васиљевића можда сам видео једном у животу или два пута, све те моје колеге који су радили они су остали и даље. Ја сам из службе изашао и нисам никакве, нити сам кога звао, нити сам кога питао, чак овде ме неки људи препознају, сећају се мене, не сећам се, не знам. Значи, ја говорим искрено, истинито, али говорим још нешто, ја се нисам припремао за ово јер ја бих требао да тражим али не знам ни где да тражим неке податке. И све што бих рекао бојим се да не би било тачно. Ја само стојим иза тога, ако можете да нађете моје што сам ја писао, узећу, погледаћу, стаћу иза тога. Све друго што бих сад рекао је по сећању и по некаквим именима, ја имена не знам, стварно не знам, ова имена што ми постављају не знам, али испада да сам ја инструкисан, да сам припремљен. Нисам. Никога нисам контактирао и нико ми није ништа.

Председник већа: Добро, у реду. Још неко?

Адв. Радоје Алексић: Бранилац окривљеног Крњајић Жељка, адвокат Алексић Радоје. Сведок нам је рекао да је у Ловасу ноћу било пуцњаве и да је био несигуран боравак јединица ЈНА и поменуо да од стране мештана Ловаса није предато наоружање, то нам је током свог излагања рекао. Да ли Ви као припадник

војне безбедности да ли сте имали претходна сазнања пре него што је заузето место Ловас 10.10.1991. године, да ли сте имали неку информацију да је ово место, обзиром да је било наоружано, да је било наоружаних бојовника, припадника зенги и тако даље, да ли сте имали информацију да је то село наоружано и пуно хрватских бранитеља и припадника паравојних тада формација?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Адв. Радоје Алексић: Да ли сте имали неке овако податке о неком броју крупног неког наоружања, да ли су они имали један тенк тамо и другу врсту....

Заменик тужиоца: Шта су имали.

Председник већа: Јесте, сугестивно, већ сте податак дали.

Адв. Радоје Алексић: Да ли сте информацију да постоји тенк у селу Ловас? То није сугестивно питање колега, оно што Ви радите ја бих ипак много више примедби имао.

Председник већа: Без дијалога, без добацавања такође. Да ли су Ваше информације нешто имале у том погледу?

Сведок Милан Милошевић: Све информације које сам имао о укупном стању на терену и не само у том селу, а сад причамо о Ловасу, смо добијали на састанцима, односно кад смо имали, кад би команда одржавала састанке и кад би се издавала наређења, као члан команде било ми је присутно, и био сам у току тих да кажем, подаци су ми били познати да је село Ловас било у то време једно место са којим нисмо могли, не знам да ли ћу наћи прави израз, да изађемо на крај и да се неке ствари доведу да буде мирно, да се заведе ред, да се уради оно што је било случај са неким другим местима тад у то време, зато што је из непознатих разлога било, што сам мало пре рекао, несигурности, било је пуцњаве ноћу, било је некаквих, значи у том периоду говорим, то ми је било познато из информисања свакодневног до којих сам долазио, а команда је била та која је предузимала одређене мере шта да се предузме, шта да се уради и то је командант предузимао из своје надлежности.

Адв. Радоје Алексић: Добро, ово ћу схватити као одговор на моје питање...

Сведок Милан Милошевић: А да је било оружја, било је.

Адв. Радоје Алексић: Е то, то.

Сведок Милан Милошевић: Које није предато.

Председник већа: Да ли сте се бавили тиме на такав начин, да ли је било неких процена пре напада, пре акције на Ловас, некаквих процена политичке, националне ситуације у том месту и тако нешто и да су такве процене ако их је било некога занимале? Да ли су такве процене биле могуће?

Сведок Милан Милошевић: Процене у смислу националних, не, иако је то имало, имали смо податке и сигурно се знало које је село хрватско, које је српско и тако даље, али оно што је било превасходно тад у то време да завлада мир, да се створе нормални услови за живот бар у оним местима која су била иза прве линије тад у то време, то су та села која су требала да функционишу нормално и требало је предузети све што се могло предузети, да ако постоји неко наоружање, ако постоје неке оружане формације, ако постоји некаква пуцњава и несигурност да се то доведе у нормално стање, уколико је то могуће у тим условима, то знам.

Адв. Радоје Алексић: Да ли Вам је било познато да је у Ловасу била 204. сатнија или пуковнија, како бисмо ми рекли сатник – пуковник, да ли је ту била и да ли Вам је познато да је Анте Роје непосредно пре тога да је дошло десетак аутобуса где је сваки аутобус имао са својим....

Председник већа: Колега, то је опет сугестивно, Ви причате, колега.

Адв. Радоје Алексић: Молим?

Председник већа: Сугестивно, Ви причате, све податке износити, уместо да питате пре свега уопштено па да видите шта ће из тога да изађе, све сте испричали.

Адв. Радоје Алексић: Онда ћу другачије да поставим питање.

Председник већа: Па наравно. Има ли таквих.

Сведок Милан Милошевић: Ја не знам називе јединица хрватских како су се звали и која је, не знам, али оно што знам да је постојао, ја не бих могао ни податак, јер не располажем подацима али постојала је одређена група људи који су припадали припадницима ЗНГ који су нису хтели да предају своје наоружање и после времена кад смо ми, да кажем, прошли кроз село Ловас да је и даље било оних неких припадника који су припадали ЗНГ, али који је то био број не знам, који су то људи не знам, како се звала та јединица не знам...

Адв. Радоје Алексић: Нисам Вас то питао.

Сведок Милан Милошевић: Али знам да стање у Ловасу није било као што је било...

Адв. Радоје Алексић: Пре 10.10., 10.10.1991. године ЈНА је ушла у Ловас, пре тог 10.10., уколико имате таква сазнања, да не буде сугестивно питање, да ли имате сазнања о стању наоружања о припадницима Збора народне гарде, њихових других паравојних формација у селу Ловас које су већ раније на оној пољопривредној тамо задрузи или СОР-и где су организовани били, где су обуку вршили, где их је било из унутрашњости десетак...

Председник већа: Добро, можемо ли да чујемо одговор?

Сведок Милан Милошевић: Све што бих рекао није поуздано. Сазнања су сигурно постојала и морала су постојати пре него што се ушло у Ловас, али тиме је вероватно располагала она команда која је, дозволите, свако наређење које се изда, издаје се са циљем и са претпоставком ко се налази, шта се налази и шта треба да се уради, а све што бих ја рекао, нисам компетентан, да бих било шта дао јер ја не располажем тим сазнањем.

Адв. Радоје Алексић: Захваљујем, немам више питања. Хвала.

Председник већа: Генерално речено, информације које има Ваш род, није можда правилно речено, да ли се користи или морају или треба да се користе у планирању било каквих активности?

Сведок Милан Милошевић: Да, али дозволите само да Вам појасним. Постоји обавештајна служба, постоји служба безбедности, те службе су чврсто везане једна за другу. Обавештајна служба или обавештајци, како обично кажу људи, су ти који долазе до података шта се налази на терену, која је то јединица, колико располаже, значи пре било каквог напада, говорим уопштено, а Служба безбедности у којој сам ја био је служба која има задатак да заштити ту јединицу од контраобавештајног дејства, да се спрече било каква кривична дела и да не набрајам даље од те војне полиције, од пропуста, значи унутра у јединици, а та сазнања на терену, наравно ако до неких дођемо располаже се, размењују се, у оквиру јединице се размењују али мој посао није био да сазнајем која је јединица, колико је наоружања, није спадало у мој домен посла тадашњег.

Председник већа: Хвала. Још неко?

Опт. Жељко Крњајић: Добар дан. Питао бих господина пуковника...

Сведок Милан Милошевић: Потпуковника.

Опт. Жељко Крњајић: Потпуковника Милошевића, да ли је он четири, пет, шест дана пре 10-ог боравио у Товарнику?

Сведок Милан Милошевић: Нисам разумео питање, пре 10.?

Опт. Жељко Крњајић: Пре тог, што ми зовемо напад...

Сведок Милан Милошевић: Не.

Опт. Жељко Крњајић: Нисте били у Товарнику?

Сведок Милан Милошевић: Не. У Товарнику да, извините, мислио сам за Ловас.

Опт. Жељко Крњајић: За Товарник Вас питам.

Сведок Милан Милошевић: У Товарник смо пролазили, ја сад не знам кад сам био, не знам. Знам да смо прошли кроз Товарник јер је Товарник био иза нас,

према томе да ли сам пролазио и кад сам пролазио не знам, значи, који дан сам био не знам али смо пролазили кроз Товарник, познат ми је Товарник. Ја сам мислио за Ловас да се односи.

Опт. Жељко Крњајић: А јесте ли ноћили у Товарнику, јесте ли спавали?

Сведок Милан Милошевић: Ја се нешто не сећам и ако смо се задржали у Товарнику, значи, то је било кратко јер наш циљ је био јединица да крене даље, и ако смо остали, ја се сад стварно не сећам, стварно се не сећам да ли смо остали једну ноћ да преноћимо ту кад смо кренули из Шида, не сећам се али и ако јесмо знам да је било кратко задржавање у Товарнику.

Председник већа: Господине Крњајићу, као и сад мало пре оно, не видимо значај свега тога уопште.

Опт. Жељко Крњајић: Значај је у томе, ако је човек спавао у Товарнику да га питам да ли су трпели напад из Ловаса док није Ловас освојен, јер ја сам спавао у Товарнику и трпио сам...

Председник већа: Да ли Вам је познато нешто око тога да ли су из Ловаса у било ком...

Сведок Милан Милошевић: Да ли је из Ловаса или је из ког ја то тад сигурно нисам знао, али напада је било на Товарник то знам и после тог нашег проласка, ако могу тако да се изразим, прошли смо кроз Товарник, првобитно је било да јединица прође са колоном целом а онда десило се шта се десило, пресечена је јединица, имали смо велике губитке на Товарнику, заустављена је та операција, а онда касније се ушло у Товарник под дејством оружаних дејстава и кад смо прошли и даље су трајале те некакве пуцњаве су биле свугде тамо, тако да одакле је долазило из ког правца, то би било сада апсурдно да говорим, али да је било у Товарнику било је и после нашег уласка, да кажем, или проласка кроз Товарник. Одакле, можда би било логично са ове стране, јер са леве стране није било, колико се сећам, некаквих села, али ја бих сад све што бих рекао да је баш било, одакле је не знам, али је било.

Опт. Жељко Крњајић: Шума Јелаш и Ловас. По природи Вашег посла да ли сте Ви морали или да ли сте сурађивали са Територијалном одбраном Товарника и милицијом Товарника?

Сведок Милан Милошевић: По природи нашег посла, ако питате мене конкретно или команду? Команда мора да сарађује...

Опт. Жељко Крњајић: Не, не, Вас питам конкретно.

Сведок Милан Милошевић: Мене лично, ја сам сарађивао са лицима која су одговорна у том моменту у селу ако ми има за то потребе, ако има неких да кажем интереса из службе безбедности, а овако што се тиче размештаја, што се тиче неких других ствари ту је команда која је размештала, решавала, регулисала својим наређењима, а моје је било да радим оне своје послове и наравно где год би

имало потребе, ако је имало, обављао сам разговоре и контактирао сам с људима наравно, ако сам тамо где сам боравио у сваком месту па и у Товарнику.

Опт. Жељко Крњајић: Да ли се сећате ко је био командир милиције и ко је био командир ТО у Товарнику?

Сведок Милан Милошевић: Не. Име и презиме не знам.

Опт. Жељко Крњајић: Да ли се мене сећате, да ли сте мене икад видели?

Сведок Милан Милошевић: Можда сам Вас видео али ја сад кад бих рекао где сам Вас видео, можда бих погрешо, не знам.

Опт. Жељко Крњајић: Од те двојице што сам ја набројао, командант ТО и командир милиције, да ли сам то ја и да ли ја причао некад са Вама о том и Ви са мном?

Сведок Милан Милошевић: Да Вам кажем нешто, можда сте причали, као што ми се десио јуче случај у судници смо се нашли, тај претходни који је био, он каже, онда смо дошли до неких података да смо се некад срили негде. Кад говорите о догађају ја се сетим, али ја не знам како се он зове, као што не знам Ви да ме питате како се, и не сећам се детаља разговора. Да смо разговарали, можда смо разговарали, кад бих рекао да нисам, бојим се да бих погрешо, а можда јесам али не знам кад и у ком својству, значи можда смо се видели ако сам ја био тамо, али ја сад не сећам се да Вам кажем ни Вашег изгледа, нити приче неке, а можда смо...

Опт. Жељко Крњајић: Нисте са мном никад причали, зато Вас и питам.

Сведок Милан Милошевић: Не сећам се, значи, не сећам се.

Опт. Жељко Крњајић: Хвала Вам.

Председник већа: Потпуковник Димитријевић.

Опт. Миодраг Димитријевић: Потпуковник Димитријевић, оптужени у овом случају. Хтео бих неколико питања да Вам поставим. Прво, нешто, да ли сте на дужности у Другој ПГМБР били у време када је био командант Милан Станић?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро, хвала. Као орган безбедности, Ви сте били најнепосредније везани за команданта бригаде, значи нисте имали посредника у контактирању са командантом бригаде, је ли тако?

Сведок Милан Милошевић: Да. Молим Вас, исправку само, најнепосредније је широк појам. Сви помоћници команданата припадају и дужни су да команданта извештавају о свим сазнањима и о свему што се догађа. То што органи безбедности неке податке до којих дођу не говоре јавно свима, него кажу

команданту и да се предузму неке мере ако треба, ако то мислите да смо нешто ближи онда то да.

Опт. Миодраг Димитријевић: Значи, били сте на нивоу везе као и начелник штаба, је ли тако?

Сведок Милан Милошевић: Не. Начелник штаба је много ближи и начелник штаба је тај који пише све оперативне, све командне дужности, све, све, више са командантом него начелник безбедности.

Опт. Миодраг Димитријевић: Молим Вас, да ли сте у батаљонима и дивизионима у бригади имали органе безбедности?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Опт. Миодраг Димитријевић: Да ли знате да ли је у одреду, противдиверзантском одреду ТО био орган безбедности? И да ли сте можда контактирали са њим?

Сведок Милан Милошевић: Ја се стварно не сећам, ни да ли је био и кад сам ових дана размишљао о самом позиву, покушао сам да се сетим, не знам ко је човек био и ако је био, и стварно не знам. Не знам ко је био, а можда је био.

Председник већа: Да Вас питам следеће, да ли у одреду уопште као рангу јединице треба да постоји неко као орган безбедности?

Сведок Милан Милошевић: У батаљону да, а одред, сад не знам, сад одред да ли је био ранг батаљона или чете, јер у чети нема, у батаљону да, тај одред не знам тачно да Вам кажем формацијски колико је бројало људи...

Председник већа: Пошто се ради о јединици која је, да кажем, пореклом из територијалне одбране, да ли то има значаја?

Сведок Милан Милошевић: Да Вам кажем нешто, онда је у то време негде било попуњено, негде није било попуњено неко место, да ли следује по формацији не знам јер одред, када кажете сад одред, ја нисам сад толико стручан да бих рекао да ли следује по формацији, а да ли је и било не знам, не сећам се, а ако је ранг батаљона оно што знам, ранг батаљона по нашој формацији војној мора да има орган безбедности и следује поготово у ратним дејствима, не у миру, у рату.

Опт. Миодраг Димитријевић: Господине судија, Милошевић је то заиста добро објаснио, према томе ранг батаљона, одреда и дивизиона је исти и сви они имају орг ана безбедности. Непосредно прикупљене безбедносне податке достављате, како сте рекли, овај, описно, да тако кажем или речима команданту не потпуно све али делимично. Да ли имате у виду тада да је командант надлежан за спровођење мера безбедности према Правилу службе тачка 9 у зони одговорности?

Сведок Милан Милошевић: Да, знам, то ми је опште познато да командант у зони одговорности своје јединице, значи, где је размештена јединица и где му је зона одговорности, што не мора бити да има своје јединице али има зону одговорности, одговоран је за све и да напише наредбе и да предузима одговарајуће мере и да извештава претпостављене у оквиру своје зоне одговорности.

Председник већа: Само нешто, претходних дана нам је вештак тврдио да израз „зона одговорности“ не постоји. Да ли је то тачно или није по Вама, мислим то што Ви говорите зона одговорности...

Сведок Милан Милошевић: То је можда и мој, да Вам кажем, пропуст јер ја нисам сигурно стручан као вештак и можда као неки, али дозволите, постоји нека одговорност, поготово ако се враћамо у тај период, зона одговорности сад у миру је нешто сасвим друго. У ратним дејствима то се мења и кад је рат онда се то мења, можете да сад припадате овде, да јединица је прешла на другу страну и тако даље. Свакодневно се мењају задаци, добијају се наредбе, не знам, преселите се, преместите се, урадите и тако даље. У том периоду, да кажем зона одговорности, то би се могло можда другачије изразити, можда та зона одговорности није исправна са аспекта стручности.

Председник већа: Да ли се у том периоду тај израз користио или није?

Сведок Милан Милошевић: Али оно што је евидентно да је Ловас био непосредно иза наше команде и да је наша команда покривала, ако могу да кажем, не знам како да нађем други израз, била је одговорна за стање тамо на терену.

Председник већа: У реду.

Опт. Миодраг Димитријевић: Молим Вас господине Милошевићу, у оптужници овде стоји да је Љубан Деветак самопостављени командант места Ловас са неограниченим војним и цивилним овлашћењима. Ја Вас питам да ли сте то знали, да ли сте команданту бригаде предложили неке мере обзиром на то да стоји да је самопостављени и да ли може командант неког места, да тако кажем, да буде самопостављени?

Сведок Милан Милошевић: У опису мог посла тад...

Заменик тужиоца: Ја се противим, то је питање за вештака, ово није питање за овог сведока.

Сведок Милан Милошевић: Ја управо хоћу да кажем, да то није била моја надлежност...

Председник већа: То сам хтео да кажем.

Сведок Милан Милошевић: И ко је кога поставио и шта је поставио ја, о томе би било стварно би било сувишно да ја причам нешто...

Председник већа: Тачно, имали смо вештака за то, за сведока то и није питање.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро. Господине Милошевићу, да ли сте знали да је командант Душан Лончар 09.10.1991. године наређењем 350-1 од тог датума наредио чишћење снага МУП-а и ЗНГ као и цивилног становништва у селу Ловас?

Сведок Милан Милошевић: Читате ми неко наређење, број стварно не знам и не улазим у те податке тачне али да постоји наређење да се село...

Председник већа: Мислим да нисте прочитали коректно, али то можда и није срж и суштина онога што сте хтели да питате. Да ли Вам је било шта око тог или неког другог наређења из команде познато или било познато тада?

Сведок Милан Милошевић: Оно што сам ја могао да дођем до података и оно што ја знам присуствујући на тим састанцима и присуствујући на тим задацима који се издају у бригади, знам да је требало, али ја нисам био ни учесник, нити сам водио неке јединице, нити сам учествовао, нити сам писао такво наређење, а знам да је постојало наређење да се Ловас, оно што сам и мало пре рекао, да се неке ствари врате на своје место зато што, и да се кроз Ловас, то је било 09.10., значи, кад још није био да кажем ослобођен, ајде ако се може рећи тај израз, да је постојало наређење да је то јединица урадила у складу са наређењем које смо ми добили од претпостављене команде. Претпостављам, јер то ништа није могло да се ради само на своју руку.

Председник већа: Извините, наређење какво?

Сведок Милан Милошевић: Претпостављам да је постојало, ја говорим о претпоставци.

Председник већа: Наређење за шта?

Сведок Милан Милошевић: Наређење да, ако је у Ловасу било пуцњаве, ако је у Ловасу постојало, да кажем, ЗНГ, припадника ЗНГ, ако је у Ловасу постојало наоружање, ако је у Ловасу било несигурности међу становништвом, онда је требало и вероватно је постојало наређење али ја нисам никад ни учествовао на таквом наређењу да се пише шта да се уради и како да уради, и колико знам да је постојало неко наређење и то је урађено, кад је урађено, 09.10., јединице наше су прошле, али ја нисам ни учествовао у тим јединицама, ни у писању наређења, нити знам неке детаље сад да бих поуздано причао, говорим о 09.10.

Председник већа: Разумемо се, у реду. Хвала.

Опт. Миодраг Димитријевић: Господине Милошевићу, Ви сте као некако стручни специјалистички орган везан за чету војне полиције и претпостављам, односно знам да Ви предлагете употребе чете војне полиције. Да ли сте знали да је чета војне полиције и извиђачка чета после пада Илока упућена у чишћење града Илока?

Председник већа: Немојмо о томе. Нема директне везе са предметом поступка. Те паралеле између Илока и Ловаса, нећемо дубље улазити у то.

Опт. Миодраг Димитријевић: Господине судија...

Председник већа: Дакле, не дозвољавам одговор на ово питање.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро. Обзиром да је било наређено чишћење у овај, у Ловасу а да то раде специјалистичке јединице, као што је ова чета војне полиције да ли је то било нормално да чета војне полиције прво одради посао у Ловасу а затим иде на друге задатке туђе, туђе.

Председник већа: Не знам да ли је разумљиво.

Сведок Милан Милошевић: Командант сваке јединице па и наше тад у то време поготово то да кажем ратно време има право и може да нареди било којој јединици која му је потпичињена чак и чети војне полиције да нареди односно да изда задатке са конкретним шта где, куд и како. Наравно наређењем. Конкретно шта је војна полиција била и где је била, има право да употреби ја сам као начелник безбедности био увек ту да предложим. А да ли командант усвоји или не усвоји то је сад друга тема, друга прича. Али командант има право и мени да нареди и њима и свима у складу са ситуацијом и задацима који су навирали сваког дана у том периоду који су се дешавали.

Опт. Миодраг Димитријевић: У редовном борбеном извештају, извештају од 18.10. Друге ПГМБР под бројем 461-1 начелник штаба Стојановац Славе овај, он пише извештај и каже овако: тражимо да преко штаба Територијалне одбране Шид и осталих званичних органа те команде дивизије, захтева да се прекине са оваквим терором над цивилним становништвом. Да ли је команда дивизије дужна да решава такав терор овај, или не знам неки цивилни органи у зони Друге ПГМБР? То је из става безбедности.

Сведок Милан Милошевић: То није моје питање. Шта је команда дужна да ради дивизије, ја сам у бригади. Просто, не знам шта да одговорим.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро. Да ли Ви иначе учествујете у састављању командном линијом редовних борбених извештаја о тачци безбедност?

Сведок Милан Милошевић: Да, онда кад има за то потребе јер се догоди да некад је безбедносни догађај некад, битан и можда најважнији тог дана али се некад значи дневни извештај шаље оперативни који се задеси тамо и ко је надлежан. А ми дајемо податке наравно свако из своје службе, из своје надлежности и ако има за то потребе улази све то у оперативни извештај улази све оно што је најважније тог дана што се догађало и сваког дана.

Опт. Миодраг Димитријевић: Да ли сте можда упознати са тим да од 10. па надаље за Ловас по питању безбедности не постоји никаквих односно нема никаквих проблема и да је све чисто у односу и на претходни дан?

Сведок Милан Милошевић: Не разумем ни одговор, не знам шта су писали из команде тад, не знам. То просто не знам.

Опт. Миодраг Димитријевић: Па ту су сви извештаји у коме нема о безбедности ниједна негативна ствар, а тамо су дефакто гинули цивили.

Председник већа: Добро. Не знам шта би сведок требао око тога да каже. Тишина молим.

Опт. Миодраг Димитријевић: Е да ли сте можда, можда овај, знали за упозорење команданта Прве ПГМБР под бројем 3-470 овај број није толико битан од 09.10.1991. године, да добровољци из различитих разлога све не можете примити у ратну јединицу Другу ПГМБР и да ли знате шта је то, који су то различити разлози због којих нису могли бити примљени?

Сведок Милан Милошевић: То питање...

Председник већа: Могло бити из Вашег домена.

Сведок Милан Милошевић: Тако је. То питање може да се постави команданту бригаде. Оно што ја знам поуздано сви добровољци који су се, не говорим о том периоду, говорим уопштено, појавили као добровољци и желе да буду у јединицама, после некаквих провера које смо ми вршили и после некаквих задатака упућивали смо их наравно ако одговарају. Али то шта је тад, то можете поставити питање команданту, ја стварно то не могу дати никакав одговор, да ли су требали да ли нису требали, да ли су били, нису били добровољци као добровољци оно што ја знам и оно што сам, не могу да раде за себе. Свако за себе, морају да припадају некој јединици која је надлежна, ако не припадају онда их треба одстранити. Али то је мој став и тако смо и радили а сад шта је овде било у овом случају ја не знам, не разумем питање и није за мене питање.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро господине Милошевићу наређење 851-25 од 09.10.1991. године, у тачци 3 командант дивизије упозорава за одреде ТО и Четврте оперативне зоне Србије, безбедност у ставу безбедност и обезбеђење и каже пружити им помоћ да се у безбедносном смислу потпуно организују. Е па ја Вас питам кад су ови дошли територијалци из Ваљева шта сте Ви предузели да се они у безбедносном смислу потпуно организују?

Сведок Милан Милошевић: Опет питање, кажем питање није мени упућено директно, сва попуна постоје органи за попуна јединица, постоје команданти, постоје оперативци, постоје начелник штаба, постоје органи који се баве тим питањима. Око попуна јединица и око организације и око пријема није мој домен посла и просто нисам се у такве те, то нису моји послови били. Наравно да би некад нешто сазнао и чуо. Знам да је постојала тамо група одред „Душан Силни“ која је постојала али то, до тих података сам дошао тек кад сам долазио на

лице места и кад сам дошао до ових података да је та група постојала. А пре тога ко је имао задатак око попуње да се уради то што ми постављате питање, није за мене питање не знам одговор.

Опт. Миодраг Димитријевић: Рекли сте да нисте долазили у Ловас тамо. Да ли сте можда негде у Товарнику или тако негде срели команданта места Ловас покојног ...

Председник већа: Јесте чин дужност и то. Љубан Деветак.

Опт. Миодраг Димитријевић: Љубан Деветак.

Председник већа: Без обзира шта је било.

Опт. Милан Девчић: Оставите човека на миру.

Сведок Милан Милошевић: Ја тог човека не знам, осим што га знам из...

Председник већа: Не знам ко је добацивао и боље... ко?

Опт. Милан Девчић: Ја сам.

Председник већа: Немојте то више да радите.

Опт. Милан Девчић: Мртав човека, нема смисла.

Председник већа: Нисам ја ту да Вам објашњавам због чега се ту и тамо његово име мора појавити. Моје је да Вас казним када нарушавате дисциплину а од свог браниоца сазнајте како смете да се понашате. Да не бисте од мене на тежи начин. Јел Вам то име уопште било познато?

Сведок Милан Милошевић: Име ми је познато али стварно се извињавам, ја сад чујем мртав човек. Стварно нисам ни то знао. Нисам ни то знао. Име ми је познато јер из разговора, из списка из оног што сам ја тамо кад сам боравио, наравно да ми је то име познато али са тим човеком никад, значи никад нисам ни седео ни причао нити га лично познајем нити сам га некад негде по мојој надлежности имао неке додирне тачке.

Председник већа: Ни онога дана када сте долазили...

Сведок Милан Милошевић: Ни онога дана нисам чак с њим обавио разговор, ја сам обавио разговор са овим лицима другим колко се сећам, од потпуковника Димитријевића па до не знам тамо неколико, бар десетину лица сам саслушао тад али њега нисам.

Опт. Миодраг Димитријевић: У реду. Хтео сам да питам господина да ли домен отказивања послушности спада у домен органа безбедности?

Сведок Милан Милошевић: Питање промена непослушности је широк појам. Од случаја до случаја ако промена непослушности изискује кривично дело, то је по правилу службе, то није мој став говорим, онда може да одбије свако војно лице, да одбије наређење. А непослушност у ком смислу непослушност то је широк дијапазон, можете да, значи нека банална ствар која ...

Опт. Миодраг Димитријевић: Одбијање...

Сведок Милан Милошевић: То органи безбедности, дозволите органи безбедности не могу рећи да то није, то је наша али то је непослушност је за онога ко одбије шта, свако је дужан да предузме одговарајуће мере из своје надлежности, не само орган безбедности. Не знам, не разумем како сте мислили да ли је из надлежности органа безбедности? Свако ко одбије наређење мора да стоји иза тога зашто га је одбио и да се наравно ако је изазвало неке последице предузму мере зашто је одбио, ко је одбио, да се установи одговорност, то је јасно. И то је надлежност органа безбедности ако сте то мислили.

Председник већа: Између осталог.

Сведок Милан Милошевић: Између осталог, тако је.

Опт. Миодраг Димитријевић: Молим Вас у извештају о процени морала Прве ПГМД – Прве гардијске механизоване дивизије, под бројем 1276-1 господин Милан Еремија као помоћник команданта за политичко правне послове шаље извештај у коме пише, каже утисак је да већина, због тога сам Вас питао ово питање да ли спада у домен господине судија, каже утисак је да већина припадника ових јединица спремна и одговорно и пожртвовано извршава задатке сем одреда ТО Ваљево који је одбио да крене на задатак са Другим оклоном батаљоном, Другим ПГМБР и дела војних обвезника из позадинског батаљона Друге ПГМБР. Да ли Ви знате за тај податак?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро. У одреду ТО Ваљево извршено је убиство старијег човека, дефакто убиство у његовом дворишту, каже се да је случајно, да није случајно није битно, али је убијен од стране војника из одреда ТО Ваљево. Да ли се такви случајеви да ли такви случајеви спадају у мере органа безбедности за покретање поступка или то неко други чини?

Председник већа: Не дозвољава се одговор на овакво питање. Није предмет поступка.

Сведок Милан Милошевић: Не знам где се десио тај случај, стварно не знам.

Опт. Миодраг Димитријевић: Ово питам само због тога што је у акту Команде Прве ПГМБД број 3-479 под бројем 5-с став 4 пише „у јединици није било никаквих посебних безбедносних проблема, сем у ...“

Председник већа: Већ смо забранили одговор на то питање, нема сврхе да нам то читате.

Опт. Миодраг Димитријевић: Добро. Војни вештак овде у свом излагању пре неки дан изнесе податак да је неких 7,5 килограма експлозива нађено у некој кући откривено у некој кући у Ловасу после заузимања Ловаса, тамо негде не знам ни ја ког 16. припремљеног за рушење куће у којој бораве војници Друге ПГМБР. Реците ми да ли Ви нешто о томе знате? И да ли сте знали нешто о томе?

Сведок Милан Милошевић: Не. Ја колко се, не сећам се никаквог експлозива, не сећам се тих података, оно што је сигурно и поуздано знам сваку информацију коју би добио на терену а може да изазове одговарајуће последице, поготово смртне последице реаговали бисмо и ја сам и преко војне полиције, али сваку ту вероватно ја, можда је то било. Не знам, не сећам се те информације о експлозиву нити сам предузимао неке мере.

Опт. Миодраг Димитријевић: Доро. Немам више питања.

Председник већа: Још неко од оптужених и бранилаца? Изволите.

Опт. Дарко Перић: Ако сам добро разумео, малопре сте рекли да сте узимали од потпуковника Димитријевића изјаву?

Сведок Милан Милошевић: Ја колико се сећам, рекао сам на почетку моје приче. Обавио сам разговор са свим старешинама прво а онда и са неким војницима и учесницима тог непосредног догађаја. Али овог момента не могу да дам никакву тачну информацију ко је све био кад би ме неко питао значи...

Опт. Дарко Перић: Не, не, само Вас питам. То сте малопре рекли да сте узели...

Сведок Милан Милошевић: Чини ми се, ја сам рекао чини ми се али знам да је Димитријевић у то време боравио, био. И мислим, али ја сам рекао не говорим поуздано зато што ја не знам кад би неко нашао тај мој предмет и те моје изјаве онда би се тачно могло видети с којим људима сам радио, шта сам написао, шта сам урадио. Али чини ми се да сам и са њим обавио јер је он колико се по сећању сећам, био и он тамо тад. Али знам да сам обавио разговор са командирима чета, командирима водова, неким војницима непосредним извештоцима. Мене је ухватила ноћ, ја сам записао шта сам записао, известио шта сам известио и упозорио да се предузимају даље мере из надлежности даље.

Опт. Дарко Перић: Да ли сте тамо упознали командира одреда? Да ли се сећате?

Сведок Милан Милошевић: Ја овог момента не могу по имену и презимену ево и Вас и неке људе с којима сам се тад можда виђао, сад после толико времена не могу да кажем ништа поуздано. Тамо сам упознао сигурно ако сам обавио разговор. Сви који су се затекли тамо и који су били и који су били непосредни учесници тог догађаја, обавио сам разговор са свима сигурно. Али сам

увек почињао од оног ко је најглавнији или обрнуто, али свеједно морају се саслушати сви и предузимао сам мере што сам тад мислио да треба да се предузме.

Опт. Дарко Перих: Добро. А Ви сте проценили да треба да узмете изјаву од Димитријевића ако сте узели, мада сте малопре рекли да јесте.

Сведок Милан Милошевић: Ја мислим да јесам али опет ја кажем мислим.

Опт. Дарко Перих: Добро, па не вреди онда, тешко га је питати. Хвала.

Сведок Милан Милошевић: А зашто не би узели, извињавам се, ако ја смем да додам? Зашто ја не бих узео овлашћење органа безбедности молим вас само да појасним.

Председник већа: У реду, у реду.

Опт. Дарко Перих: Није спорно, ја сам хтео да Вам поставим питање...

Сведок Милан Милошевић: Било је случајева да је орган безбедности привео свог команданта. Свог команданта јединице ако направи кривично дело. Према томе, ако дозволите, моја одговорност је била да се не ради нешто што не сме да се ради и да се предузму мере, па макар то био и командант. Зашто не би ја узео од Димитријевића? Зашто?

Опт. Дарко Перих: А зашто би узели од њега?

Сведок Милан Милошевић: А зашто не би узео ако је он одговоран ту био?

Опт. Дарко Перих: Значи Ви сте проценили да је...

Сведок Милан Милошевић: Не, не, дозволите молим Вас по хијерархији ако се догоди нешто у овој просторији овде, онда се иде од... ко је главни, ко је, морате кренути однекуд. Однекуд морате кренути. Ја не знам да ли сам узео али претпостављам зашто не би узео?

Председник већа: Ја сам мислио да је Ваш бранилац...

Сведок Милан Милошевић: Не, ја не знам ко је бранилац, ко је оптужени, стварно не знам али ја говорим искрено.

Председник већа: Оптужени Косијер.

Опт. Зоран Косијер: Добар дан. Моје поштовање. Имам питање за сведока борбени извештај од 18. октобра 1991. године, Гардијске бригаде гардијске дивизије. У једноме делу пише мислим да је то Ваше, из Вашег домена. Каже у зони борбених дејстава, у зони села Ловас противдиверзантска чета ТО Ваљево ...

Председник већа: Господине Косијер нећемо тако... из главе вађено шта се налази у извештају.

Опт. Зоран Косијер: Господине судија мени је...

Председник већа: То се тако не ради, већ сте видели за све ово време.

Опт. Зоран Косијер: Господине судија, мени је 2007. године, ускраћено право да добијам транскрипте. Ја немам транскрипте из претходног периода. И сад шта да радим, као баба Роска, да имам куглу па да гледам у њу шта се десило.

Председник већа: Овако из главе, по присећању, шта где, то тако неће ићи.

Опт. Зоран Косијер: Каже у Ловасу, противдиверзантска чета ТО Ваљево са мештанима села Ловас ишла на рад, наишла на минско поље, неколико мештана страдало, истрага у току. Моје питање је тај извештај што сте Ви послали бригади то је бригада дивизији послала јел тако?

Сведок Милан Милошевић: Не, то није мој извештај. Ја сам на почетку приче моје рекао, мој извештај после тог боравка у Ловасу сигурно је имао у свом прилогу 7, 8, 10 изјава. Извињавам се господине судија, ако могу само једну малу примедбу да дам на малопређашње питање, каже узимали сте изјаву. Узети изјаву од неког не значи да је неко крив. То је, то су два појма, ја сам узео изјаве од њих можда 10 али нисам никога окривио, изјава је да се узме, да се сагледају околности, да се установи чињенично стање и да се предузму мере. А кривица је, каже зашто сте узимали? Није исто узети изјаву и бити крив. А у овом случају то није мој извештај. Ја такве извештаје сигурно нисам писао, значи команда пише извештаје своје оперативне дневне и шаље их претпостављеној команди. И предузима мере, а извештаји се пишу на основу сазнања до којих се дође, на основу извештаја претпостављених органа. То није мој, моји извештаји су сигурно били на 5-6 страница. Или 3-4 не знам сада.

Опт. Зоран Косијер: Кажите ми Ви сте извршили процену од кога да узмете изјаве који су били учесници на том немилком догађају? Јел тако?

Сведок Милан Милошевић: Поновићу. Ако се деси неки случај, било које врсте сад говоримо о овом, немате правила и немате наређења. Ваше је да дођете до сазнања, Ваше је да обавите разговора 50 ако треба или 10, од кога, с ким, ако процените да ту нема неког сазнања и није битан, онда једноставно и не узимате и не губите време. Наравно, али поента је да се дође до сазнања. Да се састави записник. А од кога сам све узимао ја не знам.

Опт. Зоран Косијер: Кажите ми зашто нисте у овом случају, узели сте изјаве од 6 добровољаца који су били на том минском пољу а нисте узели од ниједног војника из противдиверзантске чете ТО Ваљево. Обичног војника, говорим за обичне војнике. Каква Вам је то процена?

Председник већа: Шта је питање?

Опт. Зоран Косијер: Питање је зашто није узимао изјаве и од других војника из противдиверзантске чете који су учествовали на том догађају него је само узео изјаве од б добровољаца и официра Влајковића и...

Председник већа: Објаснио нам је то.

Сведок Милан Милошевић: Ја не знам шта би додао још.

Председник већа: Ништа, ништа.

Сведок Милан Милошевић: Ја узимам изјаве...

Председник већа: Ништа није потребно.

Опт. Зоран Косијер: А кажите ми јел потпуковник командант бригаде био у обавези да се појави одмах после инцидента на месту догађаја?

Сведок Милан Милошевић: То да ли је он био у обавези или није, командант се извештава, а он није ни истражни орган ни судија, ни ... значи ја не могу да одговорим у његово име. Командант може да пошаље у свакој ситуацији одређено лице да испита одређени догађај, да дође до података и до... он сам цени где треба да буде и кад треба да буде то је значи искључено...

Опт. Зоран Косијер: Кажите ми ко је дужан да обавести...

Председник већа: Ово је нешто што се каже, није питање за овог сведока.

Опт. Зоран Косијер: Кажите ми ко је дужан да обавести војног патолога да има жртава на, да ли сте Ви дужни или је дужан командант бригаде или команда дивизије?

Сведок Милан Милошевић: Патолог се упућује тамо где за то има потребе и онај ко врши истрагу ако дозвољавате господине судија, ја у овом случају нисам, ја сам да не понављам причу шта сам ја урадио али нисам слао патолога. Можда по мом предлогу ја не знам шта сам написао тад, али онај ко предузима даље мере из своје надлежности у смислу кривичне одговорности и све друге одговорности која је постојала тад у том моменту онда се позивају и патолози и вештаци и тако даље. Ја знам кад се деси кривично дело да се узму отисци, да се...

Опт. Зоран Косијер: Да ли је овде морао патолог да се појави?

Сведок Милан Милошевић: Не знам. То је ратно стање било, ко је требао...

Председник већа: Сведоци у принципу нису ту да нам говоре своја мишљења. Осим тога, Ви као оптужени имате своје мишљење о томе. Јел тако?

Опт. Зоран Косијер: Добро. Хвала, немам више питања.

Председник већа: Бранилац Крстић.

Адв. Здравко Крстић: Допунска питања. Брзо ћу колега без негодовања, завршавамо тачно у одређено време. Дакле, Ви с обзиром да сте вршили улогу дужност коју сте имали у тој улози безбедњака како слободно можемо да кажемо на том терену, говорим о Ловасу, имате ли сазнања посредног или непосредног да је неко од цивила тамо узурпирао до те мере власт да је командовао јединицама ЈНА?

Сведок Милан Милошевић: Оно што ја знам вероватно се асоцира на покојника...

Адв. Здравко Крстић: Не, не асоцирам уопште и не помињем покојног.

Сведок Милан Милошевић: Мислите на покојног сад Љубана Деветака. Познато ми је било да је одређених проблема било са командовањем с његове стране и наше стране. Али све то што је предузимано, предузимала је команда. Значи знам да је тамо било, ако на њега асоцирате, ја не знам ни да је покојни, ево сад сам чуо, али знам то знам и касније из извештаја и тако даље. Али откуд значи кад се догађај расветлио онда знам, то ми је познато али лично човека не знам и нисам никад ја учествовао у тим.

Адв. Здравко Крстић: А шта сте ро расветлили?

Сведок Милан Милошевић: Ја што сам све расветлио, расветлио сам сам догађај, погибију одређеног броја људи кој ису погинули и минског поља кад се догодило то што се догодило на том, та мина што је изазвала и те последице што се дешавале тад сам саслушао и одређене како сам малопре рекао људе и разјаснили смо тај догађај, те погибије, колико је погинуло, шта се десило.

Адв. Здравко Крстић: У светлу овог мог питања. Знамо о том догађају, смо Вас зато и звали на жалост.

Сведок Милан Милошевић: О том питању ко је преузимао власт и како је било то не, ту нисам ја, ја се ту нисам ништа.

Адв. Здравко Крстић: Јел сте сведок и можете да кажете да је неко узурпирао толико своја овлашћења да је командовао и Лончару?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Адв. Здравко Крстић: То тако провејава у предмету, на жалост.

Сведок Милан Милошевић: Не.

Адв. Здравко Крстић: У реду је хвала, хвала.

Сведок Милан Милошевић: Не може команданту, не може нико командовати осим претпостављеног команданта наравно. Нико од нас није могао, никакав цивил.

Председник већа: Добро, хвала.

Адв. Здравко Крстић: Не, не, разумем, разумем. Јесте смешно питање али врло је важан одговор јер се инсинуира у оптужници, то је суштина.

Председник већа: Ајмо даље.

Сведок Милан Милошевић: Ако дозвољавате, може да уважава нечије, нешто али да...

Председник већа: Добро. Нема потребе.

Адв. Здравко Крстић: Када сте узимали а рекли сте изјави колико сте узели, и тако даље, да нисте отпратили Ваш извештај и то смо данас сазнали, на жалост били смо ускраћени да сазнамо још у истрази па многа питања би била расветљена и у другом правцу би ишао предмет, а вероватно зато нисте ни позивани. Ја Вас питам, само судија, опростите, питам Вас да ли сте на ову тему док нисте добили позив за ово саслушање у својству сведока, било с ким разговарали око догађаја у Ловасу?

Председник већа: То је прво што сте питали сведока.

Адв. Здравко Крстић: Не, а нисам чуо одговор.

Сведок Милан Милошевић: Не, да Вам кажем нешто не. И још нешто да Вам кажем, говорим искрено. Нисам ни хтео да се подсећам јер ја не бих могао ни да се подсетим све моје радне бележнице, сва моја документа, ја сам последњих 10 година радио у сасвим неким другим органима. Значи све што сам имао из тог периода ја то више немам.

Адв. Здравко Крстић: А да ли сте имали нека сазнања преко јавних информисања, телевизије и тако даље?

Сведок Милан Милошевић: Преко јавних информисања, телевизије да. Познато ми је.

Адв. Здравко Крстић: Шта сте имали?

Сведок Милан Милошевић: Да су лица оптужена, да је...

Адв. Здравко Крстић: Која лица?

Сведок Милан Милошевић: Не знам, ево не знам.

Адв. Здравко Крстић: Па шта сте сазнали?

Сведок Милан Милошевић: Дозволите. Мени, оно што знам да је предмет...

Адв. Здравко Крстић: Шта сте сазнали преко телевизије?

Сведок Милан Милошевић: Сазнао сам да је..

Адв. Здравко Крстић: Не, не, врло је јасно, због кредибилитета сведока, молим Вас, немојте.

Заменик тужиоца: Противим се.

Адв. Здравко Крстић: Не, не, извините молим Вас.

Заменик тужиоца: Имам право...

Адв. Здравко Крстић: Да ли сведочи оно што зна или што је чуо на телевизији, зато питам.

Председник већа: У реду. Колега...

Адв. Здравко Крстић: Да ли има и која сазнања из средстава јавног информисања.

Председник већа: Развикали сте се беспотребно.

Адв. Здравко Крстић: Не.

Председник већа: Потпуно...

Адв. Здравко Крстић: Оппростите, ја не чујем.

Председник већа: Више ометате, као и раније, сведоке да одговоре оно што бисте желели, уколико Вас одговор занима.

Адв. Здравко Крстић: Занима ме, врло ме занима и да ли сведочи на основу тога што је чуо на телевизији или непосредна сазнања има. Врло је важно. На телевизији је покојни Љубан био маршал, на загребачкој телевизији а „Б92“ преузима.

Председник већа: Добро, без викања, у реду. Не видим да...

Адв. Здравко Крстић: Оппростите молим Вас.

Председник већа: Да је сведок заслужио тако нешто.

Адв. Здравко Крстић: Не, напротив, напротив.

Председник већа: Да ли је било шта што сте могли да сазнате преко средстава јавног информисања после било у том Вашем извештају или не?

Сведок Милан Милошевић: Не. Да Вам кажем, ја нити сам се припремао за ово сад, нити сам нешто читао, нити сам слушао средстава јавног информисања. Оно што ми је познато да је овај предмет завршен, то сам чуо.

Председник већа: Или да ли сте у овом сведочењу било шта поменули од тога што сте накнадно сазнали?

Сведок Милан Милошевић: Не, ја то што сам знао тад, знам и сад, јер ја поуздано не могу дати ништа осим оног мог извештаја кога сам писао тад, а оно што ми је остало, сигурно су остала нека сазнања, али та сазнања су на челу, значи ја не могу прецизно сад говорити ни о лицима, ни о неким догађајима јер је то било стварно давно и све што сам тад записао отишло је, значи ја то немам. Према томе све што бих рекао било би, не бих могао да станем иза тога, а средства јавног информисања су...

Председник већа: Говорили сте о томе. Добро.

Адв. Здравко Крстић: Па, да ли заиста не знате да је жупник у Товарнику убијен у то време кад сте Ви били на овој дужности?

Заменик тужиоца: То сте питали.

Адв. Здравко Крстић: Не, не, да ли заиста не знате?

Председник већа: Тог жупника у Товарнику, сам Вам већ забранио малтене да помињењете...

Сведок Милан Милошевић: Не знам, ја стварно не знам.

Адв. Здравко Крстић: Не знате?

Сведок Милан Милошевић: Не. Можда је он убијен, ја нисам рекао да није убијен, ја нисам рекао да није убијен, али....

Адв. Здравко Крстић: Ако је убијен, да ли сте били дужни да водите неки поступак, као и овде?

Председник већа: Браниоче Крстићу, одузећу Вам реч ако...

Адв. Здравко Крстић: Немојте, ја сам предајем се, само још једно питање. Дакле, у овом својству у којем сте били у Ловасу, јесте ли разговарали са неким и да ли је тамо постојао човек који је из овог домена био задужен за безбедност, безбедњак, ниже јединице неке? Да Вас подсетим, зове се, презива се Плавшић.

Председник већа: За Петра Плавшића сте већ питали.

Адв. Здравко Крстић: Не, не. Један је отац, један је син, па је послао сина отац да буде безбедњак.

Председник већа: Па Петар је баш помињан.

Адв. Здравко Крстић: Е, сад ја не знам. Имена не знам, као ни сведоку име што нисам знао.

Председник већа: Мада има и друго име.

Адв. Здравко Крстић: Да ли је разговарао са човеком који је задужен за безбедносну ситуацију у Ловасу или само са овим актерима?

Председник већа: Сећате ли се неког са презименом Плавшић који је био из Вашег...

Сведок Милан Милошевић: Сећам се презимена Плавшић...

Адв. Здравко Крстић: Јер је тај сведочио овде да не зна ништа.

Сведок Милан Милошевић: Сећам се презимена Плавшић, али ја не могу, ја не знам с ким сам све разговарао, ако је он био тад, ја не знам, значи, ако је он био одговоран за безбедност сигурно сам разговаро и са њим, сигурно, ако је био тамо. Значи, ако је био, али ја сад то не могу да поуздано кажем с ким сам све разговарао јер се не сећам, али ако је тај Плавшић дотични био безбедњак и био тамо, логично би било да сам имао и разговор, зашто не би.

Адв. Здравко Крстић: Да ли сте направили записник о томе?

Председник већа: Само ја ћу једноставније. Ако јесте, да ли се иста врста изјаве, записника у истој форми и за, ајде кажемо, Вашег колегу на неки начин, прави као и за остале или не? Да ли ту има неке разлике у поступк, у форми, процедури?

Сведок Милан Милошевић: Да Вам кажем, то су ови разговори усмени које можете да обавите са неким, од некога ћете узети изјаву, али сигурно се разговор обавља да се дође до сазнања.

Председник већа: Да, ако је урађен у писменој форми?

Сведок Милан Милошевић: Ако сам узео изјаву писмену, а зашто не бих узео писмену изјаву без обзира што је колега, ако је он био тамо, онда шта он зна, јер оно што је битно у целој причи мојој бар, што сам ја радио, није исто узети изјаву после пет година, 15 година и после непосредног догађаја. Изјаве се узимају одмах на лицу места и наравно сачувају се други трагови који говоре или постоје, ако већ постоји неко кривично дело или нешто што је урађено ван.

Председник већа: Добро.

Сведок Милан Милошевић: Значи, зашто не бих узео и од њега, ако је био тамо.

Адв. Здравко Крстић: Е, сада, неко је, дакле, ја још једном морам да изразим незадовољство што смо дошли до овог сведока тек сада и то много говори о карактеру овог предмета. Мислим да нисмо овде вољом и мислим да греше неки од окривљених, можда су они острашћени људи, патње су очигледне, да греше ако је то воља суда, поготово овог већа и тако даље. Није тачно, дакле...

Председник већа: Колега, сведок стоји овде...

Адв. Здравко Крстић: Не, само да констатујем...

Председник већа: Док Ви све то говорите што можете рећи и касније. Дакле...

Адв. Здравко Крстић: Ми смо овде вољом Дојла из америчке амбасаде и конструкцијом Васиљевића кога Ви не познајете, је ли тако?

Председник већа: Да ли има... Добро, други пут.

Адв. Здравко Крстић: Не, не, ево сад.

Председник већа: Да ли имате за?

Адв. Здравко Крстић: Не. За Васиљевићу још једном питам, зато што ћу предложити...

Председник већа: Исто као и жупник, они као да су једна личност у мојим очима.

Адв. Здравко Крстић: А врло су важни.

Председник већа: Жупник свакако је важан. Дакле, ништа од тога.

Адв. Здравко Крстић: За кредибилитет сведока су врло важни, зато што неко не говори истину, и овај Бошковић и ССНО или господин сведок, неко не говори истину. Да бих ја предложио суочење овог сведока и сведока Бошковића, врло ми је јасно да буде децидан сведок да ли зна господина Васиљевића из тог времена и да ли га је виђао на терену?

Сведок Милан Милошевић: Не.

Адв. Здравко Крстић: А предочио сам му.

Сведок Милан Милошевић: Не. Ја тврдим одговорно да никад са Васиљевићем, он је био пуковник у то време и радио је неке друге послове. Ја сам доле начелник, имао сам...

Адв. Здравко Крстић: А које друге послове је радио?

Сведок Милан Милошевић: Па, ја сам радио своје послове...

Адв. Здравко Крстић: Не, које Васиљевић друге послове ради?

Сведок Милан Милошевић: Мислим да је био начелник у, да ли у дивизији, да ли у Армији, не знам ја, то је била за нас друга-трећа степеница, и што би он са мном директно контактирао и обављао разговоре са мном кад постоји та хијерархија.

Адв. Здравко Крстић: И није био на терену?

Сведок Милан Милошевић: Можда је он био.

Адв. Здравко Крстић: Ни у Вуковару није био?

Сведок Милан Милошевић: Не, дозволите, можда је он био, али са мном није био.

Председник већа: Добро, тишина сада. Ништа више о томе, дакле, од Ловаса и од оног октобра смо се сувише удаљили.

Адв. Здравко Крстић: Јесмо.

Председник већа: Можда и спонтано.

Адв. Здравко Крстић: Јесмо, али је ту суштина судија. Видећете на крају, видећете на крају, заиста, да је суштина ту и да господин Дојл из америчке амбасаде води овај предмет. Ово су актери споредни.

Сведок Милан Милошевић: Господине судија, ако дозвољавате мени?

Председник већа: Немојте, нема потребе. Нема потребе заиста. Тужилац, допунско питање и ту је крај.

Заменик тужиоца: Овде је поред мене дошао мало пре окривљени Перић и поставио је питање сведоку Милошевићу, на које је одговорио сведок рекавши да је тада окривљени Димитријевић, мислим на потпуковника Димитријевића био тада у Ловасу, шта је он тамо био тада по његовом сазнању? Шта је био потпуковник Димитријевић у Ловасу тамо?

Адв. Радоје Алексић: Ако зна.

Заменик тужиоца: Молим Вас председниче већа.

Председник већа: И шта је, из ког разлога...

Заменик тужиоца: Да ли може да се деси ситуација процесна, дозволите само да ја кажем, да ја поставим питање, а да не буде две или три сугестије у ком правцу он треба да одговара. Ја Вас молим, јер то је стварно невероватно за мене.

Председник већа: У реду, да чујемо одговор.

Заменик тужиоца: Па мислим стварно, шта то значи, нити сам ја збуњиве природе, ја сам то записао, могу да поновим 15 пута, али нема сврхе да га поновим кад је већ сугерисано шта да се одговори. То је неспорстка борба.

Председник већа: Можете ли да ово одговорите?

Сведок Милан Милошевић: Колико ми је познато Димитријевића ја знам из Ваљева још док је био тамо у Ваљеву.

Заменик тужиоца: Шта је био тада у Ловасу?

Сведок Милан Милошевић: Тад у Ловасу, он је био испред, ја не могу тачно да кажем, Четврта оперативна зона Територијалне одбране Ваљево, одред је тај био из те зоне, а он је био у команди, колико се сећам, те зоне. Тај одред је био њему потчињен, ако је био одред.

Заменик тужиоца: Тај одред је био њему потчињен?

Сведок Милан Милошевић: Па претпостављам јер ако је он био из те, претпостављам, ако се затекао тамо и ако је био, оно што ја знам, да сам обавио разговор иако је он, ја не знам да ли сам с њим разговарао али мислим да јесам, а зашто не бих разговарао, и узимао сам изјаве од свих које сам тамо затекао и обављао сам разговоре са свима, па зашто не бих и с њим, јер нисмо ми ту гледали ко је по чину шта, нема везе чиновне, него има везе догађаји.

Заменик тужиоца: Ја Вас то питам господине зато што сте рекли да сте обавили разговор са лицима по хијерархији, шта је он био по хијерархији тамо?

Сведок Милан Милошевић: Он је највећи чин имао, дозволите, и какву год је улогу имао он је морао бити одговоран да зна шта се догађа, мора постојати неко ко је старији.

Заменик тужиоца: Ја Вас то питам зато што он каже за себе различите ствари, да је био беби-ситерка, па не знам шта све не, саветник, па координатор, па ја Вас питам да ли имате нека сазнања шта је он био тамо?

Сведок Милан Милошевић: Не, то не, немам сазнања, то би требало да се постави, да се нађе наређење по коме је он постављен, по коме је ишао тамо, ко га је послао, зашто га је послао, то постоји траг за то.

Заменик тужиоца: Али кад Ви кажете по хијерархији разговарате с њим, то значи као са ким?

Сведок Милан Милошевић: Са најстаријим чином који постоји ту.

Заменик тужиоца: Најстаријим чином где?

Сведок Милан Милошевић: Ако је се затекао у просторији где се догодило нешто онда разговарам са најодговорнијим, најстаријим, без обзира шта је, по чину је најстарији.

Заменик тужиоца: У просторији или у месту?

Сведок Милан Милошевић: Дозволите, ако је неко потпуковник прво ћу, не мора да значи прво, али нећу га заобићи зато што је потпуковник или пуковник или...

Заменик тужиоца: Је ли он био најстарији по чину у месту Ловас?

Сведок Милан Милошевић: Колико се ја сећам да.

Заменик тужиоца: Немам више питања.

Сведок Милан Милошевић: Ако је тад био тамо.

Председник већа: Хвала лепо. Господине Милошевићу, Ви сте за јуче, такође, и за јучерашњи и за данашњи долазак за трошкове, ако сте их имали, да ли тражите да Вам суд надокнади?

Сведок Милан Милошевић: Да.

Председник већа: Да ли имамо неку потврду о томе? Имамо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку Милану Милошевићу...

Сведок Милан Милошевић: Ја имам рачун од јуче, али и за данас толико исто треба и данас као и јуче.

Председник већа: Ово јучерашње?

Сведок Милан Милошевић: 1.000,00 динара да, а данас...

Председник већа: Данашњи?

Сведок Милан Милошевић: Исто 1.000,00, само што сам ја имао гориво од прекјуче, од пре, нисам досипо, али не могу са 1.000,00 динара доћи два пута из Панчева никако са горивом.

Председник већа: То сам рекао.

Да се сведоку на име накнаде путних трошкова доласка на данашњи и јучерашњи главни претрес исплати укупно 2.000,00 динара.

То ће учинити наша, за то задужена Служба, ја мислим да више нема потребе да Вас задржавамо на претресу, тако да сад можете ићи, а ова Служба ће Вам то, ће то обавити. Претпостављам да су Вас већ инструирали, како где. Хвала лепо.

Још мало тишине молим и још нешто што, као што сам јуче најавио, што је неопходно овде да се учини, заједно са, истовремено и у циљу доказног поступка за следеће претресе, следећа два дана следећег месеца, наравно. Већ сам био напомену пре тога, када то будем рекао изгубићу вашу пажњу, поменуо сам јуче оно што нам предстоји свакако, то је увид у писмене доказе у документацију која је у овом предмету врло бројна, узимао неки репер око тога, попис свега тога и само дакле писмене документације из пресуде која ту садржи једно осам до девет густо куцаних страна. Ти докази свакако ће бити изведени, било је питање само у којој форми. Ви знате, наравно, да се то овде може чинити преко документ камере на начини да се, или преко монитора путем лап-топа да би се то видело и да би ко то жели могао да примети понешто везано за те доказе, не баш да их образлаже у смислу давања завршне речи али знамо сви уосталом да и међу тим документима као и у било ком другом поступку да постоји по нешто што не постоји неки прави интерес, нека права потреба поступка да се на такав начин приказују па да се тиме и губи овде наше драгоцене време, почев од извештаја из казнене евиденције или тако нешто. У сваком случају за нешто што није спорно међу странама у поступку, а тога и овде има. Зато је моје питање сада, да бисмо дефинисали шта ћемо и на који начин изводите те доказе, сад за сваког од вас, почев од тужиоца шта сматра да је неопходно да се изведе на овај технички начин који је овде могућ, а за шта би било довољно и да се констатује да једноставно унето у масу доказа које овде имамо. Што се тиче тужиоца?

Заменик тужиоца: Што се мене тиче увек сам био за то да се најбржи, најекономичнији начин прође кроз ову фазу поступка, упознавање са садржином на било који какав технички начин али ето то је нешто са чиме смо сви ми вишемање упознати, посебно моје колеге који су ту од почетка у овом поступку.

Председник већа: Да, само да додам, ја сам поменуо оно што је овде чисто онако, оно што је пописано у претходној пресуди, наравно, било је докумената који су и после тога били подношени, нисам њих тиме што сам ово рекао искључио, него више само примера ради. Мислим да пре свега о томе треба да питам браниоце, наравно, може бити да се то односи на оптужене, дакле, адвокат Бранкица Мајкић. У поднеску који сте нам доставили на неки начин се и то помиње, да ли има нешто томе да се дода?

Адв. Бранкица Мајкић: Не, ово што сте Ви рекли управо биће предмет завршних речи, детаљнија анализа, упознати смо, претпостављам сви са документацијом. Ја сам само скренула пажњу просто на коју документацију је одбрана Милана Девчића реферисала у досадашњем току поступка и шта смо

предложили да се чита на припремном рочишту. Дакле, то све може без коришћења документ камере, једино је предлог да ово што је после жалбеног поступка, а то је регистар бранитеља који је достављен уз жалбе и касније да евентуално то буде прегледано преко документ камере. Хвала.

Председник већа: Хвала. Можемо даље по браниоцима или опет по оптуженима ако другачије мисле, а њихова је ипак последња. Изволите колега Алексићу.

Адв. Радоје Алексић: Регистар бранитеља и документацију коју смо приложили, то бих волео да се прочита, ово што је колегиница...

Председник већа: Коју сте приложили, само ме подсетите када? Има у више наврата.

Адв. Радоје Алексић: Још раније на припремном рочишту, има документација коју сам ја и поднеском и тако даље, а...

Председник већа: Све у свему последње две године, је ли тако?

Адв. Радоје Алексић: Да, да. То је, можда и сам окривљени има неки други још допунски предлог, допуну овога што сам ја сада изнео, иначе, неку посебну другу документацију осим оних бранитеља који су тамо регистровани, који су по 170 и више дана проводили у месту Ловас приликом тог догађаја, да, 10.10. били присутни где се несумњиво потврђује да је оружана војна формација постојала и оружана организована група припадника Зенги, значи осим тога да се то прочита и да се види документација коју сам ја уз поднесак приложио, документација о томе ко је био у команди, да Крњајић није имао никакву функцију, где се потврђује да је био обичан милиционер у Товарнику где се то види из тих списка, да не постоји ни један једини доказ да је он имао било какву компетенцију у било ком смислу, што стоји у тим списима, да се ти списи прочитају које сам ја приложио.

Председник већа: Хвала. Да се прочитају?

Адв. Радоје Алексић: И да се прегледају.

Председник већа: Добро. Идемо даље, адвокат Зорко.

Адв. Борис Зорко: Хвала поштовани суде, ја сам сагласан да се констатује да је извршен увид у комплетну документацију што се тога тиче, а за документ камеру немам неких посебних предлога, барем не у овој фази и мој предлог са прошлог претреса да се омогући технички документ камера у ситуацији да буде приказано електронски свима у судници у време извођења завршних речи је и даље стоји, наравно, уколико постоје техничке могућности или буде процењено да је то могуће. Дакле, што се тиче саме документације, ја бих хтео само да замолим веће, имали смо, одбрана Димитријевића је имала предлог један који датира још из маја 2014. године, а тиче се, дакле, након отпочињања ове фазе, а тиче се прибављања персоналног досијеа за господина Димитријевића, ја не знам, немам информацију да је он прибављен. Тад смо навели да то треба тражити од

Министарства одбране, Управа за људске ресурсе, мислим да би било од помоћи већу да се изврши увид у тај персонални досије који садржи податке о кретању војне службе за оптуженог Димитријевића. Дакле, ту ће макар бити потпуно јасно de jure на каквим положајима, местима и с каквом функцијом је био оптужени Димитријевић. Дакле, ја то подсећам само веће на тај предлог, а што се тиче документ камере, мени оно што могу да укажем да јесте интересантно, то су два акта, ето и оба су спорна по одбрани оптуженог Димитријевића. Први акт 3-500 од 21. октобра 1991. године који документ, по сведочењу сведока Драга Ромића се сачинио на основу редовног борбеног извештаја 461-1 од 18. октобра 1991. године. Е, сад, ова два документа када упоредите ова два документа она јесу интересантна јер је документ на основу ког је писан овај први који сам поменуо под ознаком 3 и 500, уопште не помиње оптуженог Димитријевића, него помиње команданта Територијалне одбране села Ловас. Па није лоше да упоредите та два документа, наравно, да извршите своју процену увидом у та два документа, тако да она могу да буду приказана на документ камери. Хвала.

Председник већа: Добро, хвала. Адвокат Живић Јасмина.

Адв. Радоје Алексић: Извињавам се, само у допуни овога да наведем да је то поднесак од 01.09.2014. године који сам ја предао, и уз тај поднесак сам сву ову документацију видео-камером да се прегледа приложио, ето то је. Хвала.

Председник већа: Хвала.

Адв. Јасмина Живић: Као бранилац Перић Дарка ја немам посебних предлога за извођење доказа путем документ камере. Предлажем да се сви списи прочитају.

Председник већа: Хвала Вам. Адвокат Бранко Димић.

Адв. Бранко Димић: Исто као и колегиница Живић, сагласан сам читању, немамо посебних предлога за документ камеру.

Председник већа: Наравно, то не значи да се за било који од доказа који буду извођени на било који начин одређена врста примећивања, је ли тако, не може извршити, само што је то посебно погодно кад је овакво приказивање у питању. Кажем, то наравно не искључује, то нисам морао ни да објашњавам. Адвокат Гордана Живановић.

Адв. Гордана Живановић: Као бранилац окривљеног Димитријевића, немам никаквих предлога за извођење доказа преко документ камере и сагласна сам сасвим да се писани докази који се налазе у предмету прочитају.

Председник већа: Хвала. Адвокат Слободан Живковић.

Адв. Слободан Живковић: Такође, ја сам сагласан, немам специјалних предлога, значи да се сви докази прочитају, а што се тиче документ камере такође немам потребе за, ја бар немам потребе, било којим документом.

Председник већа: Добро, хвала. Адвокат Здравко Крстић.

Адв. Здравко Крстић: Судија, ја у принципу немам ништа против предлога колега и придружујем се. Значи, све оно генерално, начелно, све што иде у прилог економичности, целисходности поступка, оно одобрење за суд, да тако одлучи, али имам неки предлог у том правцу да се, с обзиром на саслушање данашњег сведока и његове изричите изјаве да је о свом догађају први непосредно сазнање сазнао узимајући извештај и по својој дужности и функцији доставио, ми тај извештај нисмо имали у рукама. Ја мислим да за материјалну истину ако се уопште она тражи, додуше, нисам сигуран, у овом предмету, је неопходно да се прибаве ти извештаји, да се такође прибави кривична пријава из Војног тужилаштва које је упутило Управа безбедности ССНО 18.10.1991. године, па би било јако интересантно да се упореди, прочита, изведе као доказ, да ли тамо стоје нека лица и да ли се та уопште лица налазе међу овде оптуженима, мислим да би то требало да се уради. Имам још један предлог који ћете Ви одмах одбити, а сигуран сам да ћете овај претходни да прихватите, и суочење између сведока Бошковића и овог данас саслушаног сведока на околности да ли је главни актер и режисер у овом предмету Васиљевић генерал био на терену у то време или није. То је једна ствар. Пошто сам претпоследњи, претпостављам да ће и тужилац нешто да каже сад после овога и да се сложи са мојим предлогом, бар се надам, око ових рокова. Начелно смо се договорили задња или предзадња недеља у месецу.

Председник већа: Да.

Адв. Здравко Крстић: За једанаести месец није проблем, али за дванаести мој брањеник и то са посебним задовољством саопштавам, управо 23. и 24. му долази изабраница из Москве и он је дужан да је сачека на аеродрому и заказано је венчање. Ја предлажем, јадна она, додуше, ја предлажем да се ови датуми за децембар помере за 28. и 29. ради сваке евентуалности. 29. је иначе мој рођендан, ја сам престао да славим рођендане, тако да могу да дођем онда из економских разлога не дувам свећице више.

Председник већа: Добро. Примили смо к знању, хвала због тога.

Адв. Здравко Крстић: Ево, па Ви размотрите то, да не би прекидали поступак јер сигуран сам да мора да буде на аеродрому.

Председник већа: Те децембарске термине ми нећемо одређивати сада.

Адв. Здравко Крстић: Одлично, одлично.

Председник већа: Рекли сте нам на време.

Адв. Здравко Крстић: Унапред. Хвала.

Председник већа: Бранилац адвокат Фурјановић Бранислава.

Адв. Бранислава Фурјановић: Ја сам дала два предлога да погледамо снимак сведочења Марић Мирољуба и Берислава Филића, али ево предложићу сада...

Председник већа: Да, јесте, али добро, завршите.

Адв. Бранислава Фурјановић: Да ја у међувремену одслушам снимке и само да кажем ако буде требало које делове, значи цео снимак да не гледамо, него само део снимка да се то изведе на главном претресу, ако сматрам да је све у реду онда ћу одустати од предлога.

Председник већа: Да, то је садржина у поднеску Вашем који сам јуче још ујутру поменуо, сад могу ту ставку да прецртам пошто сам сада схватио у ком смислу је био тај Ваш предлог. Јесте ли сагласни да преслушате звучни запис да упоредите са постојећим транскриптом?

Адв. Бранислава Фурјановић: Да преслушам, дабоме, да упоредим и ако видим да...

Председник већа: Ја заиста не могу знати да ли ту има неких несагласности али с обзиром...

Адв. Бранислава Фурјановић: У реду, то сам управо предложила.

Председник већа: Да бисте желели да ту сумњу потврдите или да разбијете да то сами урадите.

Адв. Бранислава Фурјановић: Да, да. Сама урадим и ако буде било потребе да део тог снимка се изведе као доказ.

Председник већа: Није спорно да су то, мислим, одређени транскрипти са одређених дана и да је познато који су, 26. фебруар 2009. и 28. јуни 2011.

Адв. Бранислава Фурјановић: Да, да.

Председник већа: То имате, мада нисте навели али то би једино то могло бити, по један.

Адв. Бранислава Фурјановић: Нисам навела, да. На то сам мислила.

Председник већа: Ја верујем да за то има времена у међувремену у наредних месец дана, уколико је потребно најавићете нам када бисте то чинили, ако треба неке техничке припреме овде да се обаве, мислим да не банете па да чекате, због тога кажем.

Адв. Бранислава Фурјановић: У реду, обавестићу Вас писмено или телефоном.

Председник већа: А по овом питању, то је то?

Адв. Бранислава Фурјановић: Да, да, а још морам да кажем, пошто ја видим да се изгледа окончава извођење доказа, завршава се извођење доказа, да нисте одлучили по мом предлогу, дала сам ја и писмени и усмени предлог за извођење доказа, суд, веће није одлучило о томе па очекујем одлуку већа.

Председник већа: Да, то је тачно, то се сасвим слажем са Вама. Овом приликом сада одређујемо шта ћемо у наредна два дана у новембру учинити.

Адв. Бранислава Фурјановић: У реду.

Председник већа: Свакако, надам се да ће они бити довољни за то.

Адв. Бранислава Фурјановић: Немам више. Хвала.

Председник већа: То су браниоци. Да ли било ко од оптужених другачије нешто мисли него браниоци или нешто шире или уже? Не. Било је пар нових предлога за доказни поступак од стране браниоца, какво је мишљење тужиоца?

Заменик тужиоца: Па нисам то све баш најпажљивије слушао и пратио, уствари слушао јесам али нисам стигао да запишем, чини ми се да је био предлог да се прочита списак бранитеља, је ли тако беше, нешто око тога?

Адв. Радоје Алексић: Да, да, јесте.

Заменик тужиоца: Чини ми се да је тај био предлог?

Председник већа: Да, с ове стране.

Заменик тужиоца: Ја се противим том читању тог списка бранитеља, мислим да списак бранитеља не значи исто што и списак оних који су тамо били и учествовали у не знам чему, већ се иза тога крије најобичнијим речником речено признање те новоформиране државе онима и показатељ да су у томе учествовали сви и да добију неке пензије и шта ја знам неке бенефиције, тако да се томе противим, а што се тиче овог предлога колеге Крстића да се прибави извештај о коме је говорио сведок Милан Милошевић, ја сам сагласан са тим предлогом да се то прибави, па да видимо шта то тамо пише и да му пружимо прилику да се подсети оно чега се не сећа. То је то што се тога тиче, мислим да немам, касније ћу после тог евентуалног прибављања тог извештаја се изјаснити о предлогу везаном за, како беше, Бошковић је ли тако?

Адв. Здравко Крстић: Јесте, око кривичне пријаве.

Заменик тужиоца: О том потом.

Председник већа: Добро, хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **ОДЛОЖИ**.

Следећи главни претрес заказује се за

23. и 24. новембар 2015. године, поподне у 14.30, судница 2.

Што је саопштено свима присутнима.

На главни претрес позвати данас и јуче не присутне браниоце, опуномоћене браниоце појединих оптужених.

Ургирати, енергично, од Команде копнене војске из Ниша достављање раније тражених докумената.

Наложити техничкој служби суда да омогући репродуковање снимка са ВХС касете, снимка из '91. године.

То би било онда све за данас.

Окончано у 14 сати и 03 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА